

Predstavljena nova apostolska pobudnica pape Franje „Radujte se i kličite“

„Svetost je najljepše lice Crkve“, ističe Papa koji poziva njegovati „određenu skromnost“ i na borbu „protiv groznice koju nam potrošačko društvo nameće da nam proda stvari i koje nas na kraju pretvara u nezadovoljne siromahe koji žele imati sve i probati sve“

Izjava HBK o ratifikaciji Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji

„Dati svoj glas ZA ratifikaciju Konvencije značilo bi, između ostaloga, otvoriti vrata nečemu što je u suprotnosti s ljudskom stvorenošću, s naravnim zakonom i s temeljnim vrijednostima kršćanske vjere i kulture, a što smatramo pogubnim za obitelji, za demografsku obnovu naroda i za odgoj novih naraštaja. Stoga, pozivamo da se narodni zastupnici u Hrvatskom saboru izjasne protiv ratifikacije Konvencije“

40. obljetnice Žive zajednice proslavljena u Zagrebu

„Bilježila je Živa zajednica sve ono bitno što se događalo u hrvatskim zajednicama koje su bile ne samo duhovne oaze, nego se u njima i oko njih događao svekoliki život Hrvata katolika u Njemačkoj i svijetu“, istaknuto na tribini u Hrvatskoj matici iseljenika

Domovinske vijesti

Ukop vlč. Antuna Zazinovića

Nuncij Pinto primio predsjednika inicijative „40 dana za život“

Održana sjednica Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu

Otvoren Centar za integraciju izbjeglica „Sol“

Proljetni susret svećenika Vojnoga ordinarijata

Predstavljena knjiga biskupa Bogovića „Srpsko pravoslavlje i svetosavlje u Hrvatskoj“

Đakovo: Nadbiskupijski susret slijepih i slabovidnih osoba

Dominikanac osvojio medalju na Prvenstvu Zagreba na kronometar

Zavjetno hodočašće Sisačke biskupije u svetište Majke Milosrđa

Uskrsno slavlje u hramu Preobraženja Gospodnjega u Zagrebu

Otkrivena bista don Andriji Bogdanoviću u Gornjem Humcu

Održan 39. Uskrs fest

Uz Svjetski dan Roma biskup Mrzljak blagoslovio obnovljenu zgradu

Područne škole u Strmcu Podravskom

Predstavljen zbornik radova „Štovanje Bogorodice na području Sisačke biskupije“

Crkva u Hrvata

Kardinal Puljić primio potpredsjednicu Vlade RH

Treće hodočašće Požeške biskupije u Lurd

Inozemne vijesti

Poruka američkih biskupa uz 50. obljetnicu smrti Martina Luthera Kinga

Uskrsna poslanica Srpske pravoslavne Crkve

U DR Kongu ubijen svećenik

Prilog dokumenti

Misa – Završni obred

Domovinske vijesti

Ukop vlč. Antuna Zazinovića

Krk, 4.4.2018. (IKA) - Na Veliku subotu, 31. ožujka, preminuo je, u 75. godini života i 49. godini svećeništva, krčki svećenik Antun Zazinović. U utorak 3. travnja krčki biskup Ivica Petanjak predvodio je misu zadušnicu u krčkoj katedrali, u kojoj je koncelebriralo četrdesetak svećenika i redovnika i sudjelovalo mnoštvo vjernika.

Biskup Petanjak istaknuo je kako je znakovita datost da je vlč. Zazinovića Gospodin pozvao k sebi baš na Veliku subotu „kad cijela Crkva šuti i upravlja svoj pogled prema Kristovu grobu i razmišlja o tajni svoga otkupljenja koje je plaćeno životom samog Sina Božjeg i njegovom neizmjernom ljubavlju prema svakome od nas“, jer je vlč. Zazinović svoje posljednje bolesničke godine proveo strpljivo, u šutnji, dubokoj povučeniosti i usmjerenosti na ono najintimnije što čovjek nosi u svome srcu i svojoj duši.

Tumačeći pak Evanđelje, biskup je stavio u fokus lik Marije Magdalene. Zbog ljubavi koju je osjećala prema Gospodinu, ona se ne miri s njegovom smrću nego nastavlja bdjeti, tražiti ga i nadati se. „Gospodin dopušta da ova žena sa svom svojom boli u srcu iskopa toliku jamu kolika je potrebna da kasnije bude ispunjena uskrsnom radošću, jer samo oni koji znaju ljubiti do boli mogu upoznati dubine prave radosti, a preokret nastaje onog časa kad nas Gospodin po imenu zazove.“

Čuvši Isusov glas, ona želi zagrliti njegove noge, ali joj Isus to ne dopušta. Upravo u tom susretu Marije i Isusa na grobu događa se mala škola ljubavi. Isus joj ne dopušta da njezina ljubav bude zarobljena, isključiva i zatvorena samo za jednu osobu, već dobiva poslanje ići dalje, širiti je i njome obuhvatiti sav svijet. „Koliko god su Marijina bol i ljubav prema Isusu Kristu bili iskreni, i njezina je ljubav morala proći kroz dodatno pročišćenje i dobiti onu širinu koja krase Boga samoga, a ta je da ljubi jer ljubi. Bog ljubi tako da se u svakoga od nas zaljubi, ali nikada tako da nam ta ljubav ne bi ostavila potpunu slobodu odgovora s naše strane.“ Također, napomenuo je biskup Petanjak: „Ljubav Uskrsnulo ga ne može se posjedovati jednom zauvijek. Ona daje poticaje za svakodnevnim traženjem Isusa Krista. Ako ga se jednog dana prestane tražiti, Isus umire u nama. Isus odlazi od nas. A treba se dogoditi upravo suprotno: svoj život tako uskladiti sa životom njegovim da se mi utopimo u njega, postanemo dio njega.“ A gdje moramo tražiti Isusa? „Isus Krist htio je ostati s onima koji ga ljube pa je sebe ostavio pod prilikama kruha i vina da se njime uvijek hranimo i od njega živimo. Neka i ova euharistija koju prinosimo zajedno s našim pokojnim bratom Antunom učvrsti našu vjeru i pročisti našu ljubav“, zaključio je biskup. Vlč. Antun Zazinović pokopan je na gradskom groblju u Krku.

Vlč. Antun Zazinović rođen je u Krku, 27. listopada 1943., a zaređen za svećenika u Krku, 29. lipnja 1969. godine. Gimnaziju je završio u Krku, a teologiju u Zagrebu. Bio je duhovni pomoćnik u Velom Lošinju, Iloviku i Cresu, župnik u Barbatu i Poljicima, te dušobrižnik Skrpčica i Pinezića sa župničkim ovlastima te od 1996. do umirovljenja 2012. župnik Linardića. Posebno zanimanje pokazivao je za rad sa starijim i nemoćnim osobama.

Nuncij Pinto primio predsjednika inicijative „40 dana za život“

Zagreb, 4.4.2018. (IKA) – Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Giuseppe Pinto primio je 4. travnja predsjednika inicijative „40 dana za život“ Antu Čaljkušića. Čaljkušić je nuncija upoznao s plodovima Inicijative te radom udruge „Hrvatska za život“ u čijoj će se organizaciji održati prva međunarodna pro-life konferencija u Hrvatskoj, u Zagrebu od 27. do 29. travnja.

Nuncij Pinto se, kako je izvješteno iz inicijative, zanimao za rad udruge, te zahvalio za darovanu sliku Duše Kristove, kakvu su predstavnici inicijative darovali i papi Franji 2017. za audijencije u Vatikanu.

Misa posvete ulja u Vrbanju

Dragi moji svećenici, budite prepoznatljivi, i to po vjeri u Boga Oca, Isusa Krista i Duha Svetoga te po svim stvarnostima koje su vezane uz vaše ruke i srce, mozak i razmišljanje te vaš život - Čuvajte hrvatske obitelji, čuvajte ove naše otočke obitelji da ostanu normalne, da ostanu na zdravim i prirodnim temeljima, potaknuo apostolski upravitelj Hvarske biskupije mons. Slobodan Štambuk na liturgijskom slavlju u kojem je sudjelovao i imenovani hvarski biskup mons. Petar Palić

Vrbanj, 4.4.2018. (IKA) – Dvadesetak dijecezanskih svećenika među kojima i nekoliko redovnika, franjevac a i dominikanaca, koji djeluju na području Hvarsko-bračko-viške biskupije okupilo se u crkvi Svetoga Duha u Vrbanju na otoku Hvaru na Uskrsnu srijedu 4. travnja kada su slavili Misu posvete ulja i proslavili svoj svećenički dan. Već tradicionalno Misa posvete ulja u toj trootočkoj biskupiji slavi se poslije Uskrsa zbog posebnosti biskupije te nemogućnosti okupljanja biskupijskoga klera na Veliki četvrtak i pastoralnih obveza u svojim župama.

U popunjenoj župnoj crkvi svečano euharistijsko slavlje predvodio je apostolski upravitelj Hvarsko-bračko-viške biskupije mons. Slobodan Štambuk u zajedništvu s imenovanim hvarsko-bračko-viškim biskupom mons. Petrom Palićem, zatim dekanima triju dekanata: bračkim Tonijem Plenkovićem, hvarskim preč. Emilom Pavišićem, viškim Ivicom Huljevom, ravnateljem Hrvatske katoličke mreže mons. Fabijanom Svalinom, postulatorom kauze blaženoga Ivana Merza dr. Božidarom Nagyem i ostalim svećenicima.

„Radosno vas pozdravljam, želeći vam Božji blagoslov. Radostan sam što ovdje u Vrbanju, u ovoj župi našega otoka, mogu pozdraviti i predstaviti moga dragoga brata, budućega hvarskoga biskupa mons. Petra Palića“, rekao je mons. Štambuk, praćen pljeskom biskupijskoga klera i Božjega puka. „Pozdravljam svećenike sa sva tri otoka naše biskupije, Brača, Hvara i Visa. Ovdje je naša Hvarsko-bračko-viška Crkva prisutna po svojim svećenicima. Pozdravljam i vjernike pristigle na ovo slavlje s različitih strana našega otoka. Neka je slava Bogu na tome“, rekao je mons. Štambuk na početku svečanoga misnoga slavlja na kojemu se okupilo vjerničko mnoštvo.

„Kako je lijepo biti oko Gospodina. Uvijek je korisno čuti njega, njegovu riječ, upute i preporuke“, rekao je apostolski upravitelj mons. Štambuk uvodeći u homiliju. Pojasnio je da je liturgijsko slavlje Mise posvete ulja bogato svojim značenjem i posebnošću za mjesnu Crkvu. Govoreći o posveti ulja kao liturgijskoj posebnosti toga dana, potaknuo

je okupljene na molitvu zahvalnosti za ulje koje, kako je rekao, „Bog daje kao plod masline i ljudskoga rada”. „To je događaj koji želi vrednovati ljudski rad, ljudsku maslinu, maslinu koja je ograđena, okopana, zagnojena, obrana. Ovo je dan kada se želi naglasiti plod zemlje i rada ruku čovječjih. Čovječe, to je tvoj rad. To je rad tvojih ruku, i to ljudskih ruku, a taj rad je radost. To je ona sveta i blagoslovljena stvarnost koja stvara, koja hoće i čini te u sebi nosi uvijek lijepi i prikladni sadržaj. Želim ti zahvaliti, čovječe, za svaki trud, svaki napor i svako nastojanje da svaki tvoj rad dođe do svoga kraja te bude koristan i plodan”, istaknuo je, između ostaloga, mons. Štambuk. Pojasnio je, nadalje, da je Misa posvete ulja ujedno svećenički dan u Hvarsko-bračko-viškoj Crkvi, te se pritom obratio svojim svećenicima. „Uz oltar oko kojega smo se okupili nalazi se cvijeće naše trootočke biskupije. Dragi moji svećenici, budite prepoznatljivi, i to po vjeri u Boga Oca, Isusa Krista i Duha Svetoga te po svim stvarnostima koje su vezane uz vaše ruke i srce, mozak i razmišljanje te vaš život. Htio bih uime Crkve izreći vam svoju zahvalnost što pomažete narodu Božjemu da ostane na svojim nogama, da ostane na svojim prirodnim i kršćanskim nogama. I to u ovim danima kada se toliko govori o neprirodnosti, o nenormalnosti, kada se toliko govori o narušavanju sklada kojega Bog daje ovome svijetu. Ubija se majčinstvo, ubija se očinstvo, ubija se djetinjstvo, ubijaju se vrijednosti koje u sebi nose povezanost s obitelji. Braćo svećenici, čuvajte naše hrvatske obitelji, čuvajte ove naše otočke obitelji da ostanu normalne, da ostanu na zdravim i prirodnim temeljima”, istaknuo je, uz ostalo, mons. Štambuk. Poručio im je da se ne boje biti ljudi molitve, ljudi vjere u Boga te po tome budu prepoznatljivi u narodu koji im je povjeren. „Navijestite hrabro svima vaš sveti zadatak, ono što vam je povjereno u trenutku vašega svećeničkoga ređenja. Budite hrabri svjedoci”, poručio je svećenicima.

U homiliji je, nadalje, potaknuo vjernike na ljubav prema svećenicima. „Neka osjete da imaju svoju obitelj za koju se žrtvuju. Volite ljude koji su dali udio u životu naše otočke Crkve. Volite ih i cijenite, za njih molite. Nismo savršeni kao ni vi, dragi vjernici. I mi smo samo ljudi, ali oni koji na sebi imaju posvećenje i sveti dar opraštanja grijeha i slavljenja mise. Svatko od nas treba biti dostojan i svjestan tog dara”, primijetio je mons. Štambuk.

Obraćajući se mons. Paliću, imenovanom hvarskom biskupu, izrazio je radost zbog njegove nazočnosti Misi posvete ulja. „Radostan sam što susrećeš ovo naše proljetno 'hvarsko-bračko-viško cvijeće', dok ga susrećeš u običnostima života, za stolom, u razgovoru, ali i u ovom svetom činu misnoga slavlja”, rekao je. Podsjetio je da je na nedavni upit novinara u Hvaru o tome što očekuje od novoga hvarskoga biskupa, odgovorio novinaru: „Očekujem od brata Petra da voli ovaj narod. Nikako drukčije. Kad čovjek nekoga voli, on za njega i moli. I ne može drugačije. Neka nas sve skupa blagoslovi dobar Bog”, poručio je mons. Štambuk.

Svećenici su predvođeni mons. Štambukom obnovili svoja obećanja dana u trenutku ređenja, a u tijeku liturgijskoga slavlja mons. Štambuk posvetio je ulje koje će se koristiti u mazanju krizmanika, svećenika i bolesnika. Tim uljem bit će pomazan i novi hvarsko-bračko-viški biskup 30. travnja u hvarskoj katedrali na misi biskupskoga ređenja.

Na kraju euharistijskoga slavlja zahvalnu riječ uputio je tamošnji župnik Ivica Babić. „Na vašem životnom putu, dok ste bili župnik, Vrbanj je bio jedna postaja, i to od 1971. do 1978. godine. Vaš trud i rad u ono vrijeme osjeća se i vidljiv je i dan-danas, a prošlo je puno godina. Hvala vam što se kao biskup pomagali ovu župu Duha Svetoga. Želim vam zahvaliti na daru svećeništva i na svemu onome što sam od

vas naučio”, rekao je župnik Babić. Mladi župljani uime župe Duha Svetoga darivali su, zatim, buketom cvijeća i prigodnim darom mons. Štambuka na kraju njegove biskupske službe te mons. Palića u znak dobrodošlice. „Bio vam plodan i blagoslovljen vaš vlastiti rad na ovoj njivi Gospodnjoj ove trootočke biskupije”, poručio je svećenik Babić mons. Paliću.

Pred kraj liturgijskoga slavlja prigodnu poruku svećenicima i vjernicima uputio je mons. Palić, najavivši kako će uskoro biti zaređen za biskupa mjesne Crkve i, naglasio je, „primiti poslanje da bude otac, brat i pastir; da naviješta, posvećuje i upravlja ovim Gospodinovim stadom, koje mi On povjerava odlukom pape Franje”. Osvrnuvši se na prigodni govor mons. Palića, mons. Štambuk je poručio: „Budimo podrška novom biskupu da doživljava život na našim otocima kao svoj život, kao svoje opredjeljenje te mu pomognimo u tom nastojanju”. Misno slavlje pjevanjem je animirala mješovita klapa Svetoga Duha iz Vrbanja koju je na kraju pohvalio mons. Štambuk, zaželjevši da i nadalje pjesmom slavi Boga.

Održana sjednica Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu

Zagreb, 4.4.2018. (IKA) - U sjedištu Hrvatske biskupske konferencije održana je pod predsjedanjem biskupa Pere Sudara 4. travnja godišnja sjednica Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za hrvatsku inozemnu pastvu. Na sjednici Vijeća sudjelovali su, uz predsjednika Sudara, tajnik Vijeća i nacionalni ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislav Markić, predsjednica Hrvatske redovničke konferencije s. Ana Marija Antolović, predsjednik Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine fra dr. Miljenko Šteko, područni delegati hrvatske inozemne pastve: za Južnu Ameriku mons. Drago Balvanović, za Kanadu mons. Ivan Vukšić, za Sjedinjene Američke Države fra Nikola Pašalić, za Australiju i Oceaniju fra Ivo Tadić, za Njemačku don Ivica Komadina, za Zapadnu Europu vlč. Stjepan Čukman, za Švicarsku fra Branko Radoš, za Austriju fra Ilija Mijatović, za Skandinaviju mons. Stjepan Biletić i za Sloveniju fra Marko Prpa, te predstavnica redovnica iz Njemačke s. Verica Grabovac.

Biskup Sudar je otvarajući sjednicu prenio pozdrave i zahvalio hrvatskih biskupa za rad naših misionara i pastoralnih suradnika među našim iseljenicima.

Potom je ravnatelj Markić podnio izvješće o djelovanju Ravnateljstva u 2017. godini, istaknuvši najvažnije događaje u protekloj godini te predstavivši projekte za tekuću godinu. Izvijestio je i o aktualnom stanju u hrvatskoj inozemnoj pastvi, istaknuvši prošle i predstojeće personalne promjene, kao i otvorene potrebe pastve, a sa zahvalnošću se spomenuo i u protekloj godini preminulih pastoralnih djelatnika i djelatnica.

U nastavku sjednice izvješća o povjerenim im područjima podnijeli su delegati hrvatske inozemne pastve, podijelivši jedni s drugima poteškoće i izazove s kojima se susreću, osobito u situaciji pojačanoga iseljavanja hrvatskih katolika iz republika Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Pod točkom razno pokrenuto je pitanje mogućnosti izdavanja dvojezičnih liturgijskih obrednika za sve češću potrebu podjele sakramenata u dvojezičnim slavljinama, a gost na sjednici umirovljeni biskup Mile Bogović upoznao je nazočne s idejom projekta Svehrvatskoga groba, u kojemu bi se na Krbavskom polju sabrali posmrtni ostaci svih neidentificiranih žrtava iz naše povijesti.

Druga sjednica Prezbiterskog vijeća Vojnog ordinarijata Valbandon, 4.4.2018. (IKA) - U sklopu proljetnog susreta svećenika Vojnog ordinarijata koji se održao u Valbandonu kraj Pule, u srijedu 4. travnja održana je druga sjednica Prezbiterskog vijeća. Sjednicom je predsjedao vojni biskup u RH Jure Bogdan, a sudjelovalo je 12 svećenika. Četiri člana Vijeća opravdala su svoj izostanak. Potom je pročitan zapisnik s prethodne sjednice održane 28. studenoga protekle godine i prihvaćen. Sukladno predviđenom dnevnom redu članovi Vijeća raspravljali su o hodočašćima Vojnog ordinarijata koja se održavaju na pokrajinskoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini te je preporučeno da se nastavi s tim projektima dušobrižništva. Generalni vikar don Marko Medo izvijestio je Vijeće o provedbi duhovnih vježbi te modelima za unapređenje te pastoralne aktivnosti, a članovi Vijeća podržali su i ovaj projekt Ordinarijata. Kao posljednja tema druge sjednice Prezbiterskog vijeća predstavljene su pripreme za organizaciju ljetovanja djece i mladih koje se za djecu djelatnika oružanih snaga već nekoliko godina održava u Malom Lošinj. Vojni biskup Bogdan zaključio je sjednicu, zahvalivši članovima Vijeća na iznijetim savjetima.

Mons. Želimir Puljić: Ratifikacija Istanbulske konvencije bila bi štetna za narod i državu!

Priopćenje uz razgovor na HKR-u od 4. travnja 2018. o štetnosti ratifikacije Istanbulske konvencije

Zagreb, 5.4.2018. (IKA) - U svezi s razgovorom koji je predsjednik HBK mons. Želimir Puljić imao na HKR-u 4. travnja, kao i određenim tumačenjima koje su pojedini mediji objavili u tiskovinama i na portalima da se radi o „zaokretu Crkve“, nadbiskup Puljić daje sljedeće priopćenje: Ne radi se ni o kakvom zaokretu, već o prijedlogu da se tako važnoj stvari pristupi hladne glave, znanstveno i kritički.

U pogledu interpretativne izjave Vlade RH, nadbiskup Puljić pozdravio je, u dobroj vjeri, namjeru premijera Plenkovića da uvažava brojne prigovore građana, udruga, HAZU-a, HBK i dr. na ratifikaciju Istanbulske konvencije. Međutim, nadbiskup je isto tako jasno problematizirao pravnu snagu interpretativne izjave Vlade RH. Naime, u Istanbulske konvenciji stoji da država koja je ratificira, ne može mijenjati ili ograničavati obveze koje se u njoj nalaze. Dakle, interpretativna izjava ne mijenja pravni učinak ratifikacije i ne može zaštititi Hrvatsku, hrvatski pravni poredak, obrazovni sustav i društvo u cjelini od uvođenja rodne ideologije putem Istanbulske konvencije.

O interpretativnoj izjavi, koju je predložila Vlada RH, a o kojoj je također bilo govora, nadbiskup je rekao kako bi ona mogla biti prikladna, ako ima pravnu vrijednost i zakonsku podlogu. To međutim ne mogu procijeniti ni političari, ni aktivisti, već ljudi od struke; pravnici koji se razumiju u domaće i međunarodno pravo. A prema očitovanju nekih pravnik, ta Izjava ne može mijenjati ili ograničavati obveze koje se nalaze u Istanbulske konvenciji. Zbog toga je nadbiskup u razgovoru predložio neka se organizira neovisni znanstveni skup koji bi to proučio.

Imajući u vidu odgovornost prema točnom informiranju vjernika i svih ljudi dobre volje, koji Katoličku Crkvu vide kao putokaz, nadbiskup potvrđuje dosadašnja priopćenja i izjave HBK o problematičnosti određenih članaka i stavova u Istanbulske konvenciji. U tom vidu, nadbiskup smatra kako bi ratifikacija Konvencije u sadašnjem trenutku mogla izazvati veliku štetu narodu i državi. Stoga, bilo bi pametno i razborito odgoditi ratifikaciju Konvencije i otvoriti prostor za istinski dijalog u hrvatskom društvu, bez političkih ili medijskih pritisaka. U tom vidu vođen je i razgovor na Hrvatskom katoličkom radiju.

Otvorena izložba „Sluga Božji Josip Stadler – Svjetiljka koja gori i svijetli“

Slavonski Brod, 5.4.2018. (IKA) - Izložba reprodukcija fotografija iz života Brodanina dr. Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskog nadbiskupa, „Sluga Božji Josip Stadler – Svjetiljka koja gori i svijetli“ otvorena je u četvrtak 5. travnja u holu Gradske knjižnice u Slavonskom Brodu. Izložbu je pripremila uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa pod pokroviteljstvom Družbe sestara služavki Maloga Isusa, u suradnji sa župnikom župe Gospe Brze Pomoći, Ivanom Lenićem, brodskim dekanom te ravnateljicom Gradske knjižnice Ružicom Bobovečki.

Vrhovna glavarica Zagrebačke provincije s. Radoslava Radek na otvorenju je iskazala svoju radost da se ideja te izložbe, začeta u Društvu Prijatelja Maloga Isusa 2016., ostvarila baš ove jubilarne Stadlerove godine u kojoj proslavljaju njegove tri značajne obljetnice: 175. obljetnica rođenja i krštenja, 150. svećeništva i 100. obljetnica smrti. Naglasila je kako ih je njihov utemeljitelj svojim djelima milosrđa zadužio da i one poput njega ulože svoje živote u brigu za bližnje, u izgradnju duhovnog i materijalnog dobra tamo gdje djeluju. Dodala je da su veliki dio fotografija i slika vezanih uz život i djelovanje nadbiskupa Stadlera sestre dugi niz godina prikupljale po različitim arhivima, knjigama, muzejima i tako obogatile svoje izvore, ali i iznenadile koliko je još blaga neotkrivenog i neistraživog, što ih obvezuje da izložbu s vremenom i nadopunjuju. „Ovih stotinjak izloženih fotografija nastalih većinom u razdoblju od 1975. godine govore o ovom gradu, o Stadlerovom djetinjstvu, školovanju, svećeništvu, pastirskoj službi, pisanoj riječi, o duhovnoj baštini nadbiskupa Stadlera, koja živi i u Družbi sestara služavki Maloga Isusa i Društvu prijatelja Maloga Isusa sve do danas. Ova izložba je samo mali dio bogatog opusa života nadbiskupa Stadlera koji nam je ostavio u baštinu. Nadamo se da će u srcima posjetitelja zapaliti malo svjetlo vjere, nade i ljubavi čime je bila zapaljena svjetiljka Stadlerova života, a koja gori i svijetli i nama danas“, poručila je s. Radoslava. Zahvalila je svima koji su sudjelovali u realizaciji tog velikog projekta a napose s. Ana Mariji Kesten, članici vrhovne uprave svoje Družbe i pročelnici Družbe Prijatelja Maloga Isusa, koja je uvelike zaslužna za prikupljanje eksponata.

„Stvoritelj nam je dao prigodu biti svjetiljkama koje gore i svijetle, jer u svakoga je čovjeka usadio klice nekih dobara i dobrote samo ih treba prepoznati i razvijati“, naglasio je otvarajući izložbu dekan Ivan Lenić. Ustvrdio je da nas ljudi, koji smo i vizualna bića, ta izložba može na jedan način zbližiti sa Stadlerom – velikanom za kojega molimo da u što skorije vrijeme bude uzdignut na čast oltara u Crkvi, te da ga njegovi sugrađani više upoznaju u vrednuju.

Uz zahvalu svima koji su sudjelovali u organizaciji te izložbe na kraju je poručio: „Neka nas ova izložba potakne dalje upoznavati sve ono zbog čega nam sluga Božji Josip Stadler i danas kao svjetiljka gori i svijetli. A ima ona zasigurno što reći nama u njegovu rodnom gradu, kao i na svakom drugom mjestu“.

Svoju pjesmu „Neka sjaji duša zlatnoga dječaka“, posvećenu Stadleru pročitala je na kraju brodska pjesnikinja Nedjeljka Novinc - Andrić, a prigodnim uskršnjim pjesmama i pjesmama o Stadleru otvorenje je uveličao ženski vokalni sastav Ad astra. Uz domaće župljane i redovnice na izložbi su bili nazočni i Prijatelji Maloga Isusa iz nekoliko župa Hrvatske i Bosne i Hercegovine, koji su toga dana u dopodnevni satima posjetili i Stadlerovu rodnu župu Gospe Brze Pomoći gdje su se susreli sa školskom djecom.

Tribina u povodu 40. obljetnice Žive zajednice

Zagreb, 5.4.2018. (IKA) - Tribina u povodu 40. obljetnice izlaženja mjesečnika hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj „Žive zajednice“ (1978.-2018.) održana je u četvrtak 5. travnja u Hrvatskoj matici iseljenika u Zagrebu u organizaciji HMI i izdavača Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Moderatorica tribine Vesna Kukavica istaknula je kako je „Živa zajednica“ iznimno vrijedan i čitan časopis, a ravnatelj HMI Mijo Marić istaknuo je da „osmišljenom koncepcijom, atraktivnim likovnim izgledom i inovativnim suradničkim priložima 'Živa zajednica' puna četiri desetljeća donosi obilje priloga iz vjerskog, društvenog i kulturnog života Hrvata u Njemačkoj“. Bilježila je Živa zajednica sve ono bitno što se događalo u hrvatskim zajednicama koje su bile ne samo duhovne oaze, nego se u njima i oko njih događao svekoliki život Hrvata katolika u Njemačkoj i svijetu, rekao je Marić.

Izaslanica predsjednika Vlade RH zamjenica državnog tajnika Središnjega državnog ureda za Hrvate izvan RH mr. Ivana Perkušić rekla je da ta visoka obljetnica svjedoči o još većem uspjehu: o stvaranju i čuvanju hrvatskih zajednica ne samo u vjerskom, nego i kulturnom i društvenom smislu. „U svim iseljeničkim hodočašćima hrvatskoga naroda, Crkva je kao majka skrbila ne samo nad njegovom vjerom, već i nad identitetom, jezikom i nad budućnošću hrvatskoga naroda“, rekla je mr. Perkušić te istaknula da je novi načini rada, mrežno izdanje 'Žive zajednice' jedno od svjedočanstva u tome da Crkva uvijek živo odgovara na potrebe djece, kao i tome da je zajednica živa i da će buduće generacije trajati.

Ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislav Markić naglasio je kako dušobrižništvo postoji već više od sto godina, a sam ured 52. godinu. Prenio je pozdrave predsjednika Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu sarajevskoga pomoćnog biskupa Pere Sudara. Podsjetio je kako Vijeće koordinira rad 187 hrvatskih katoličkih prisutnosti u različitim formama od župa, preko misija, zajednica, centara, a u posljednje vrijeme i hrvatske etničke kapelanije.

Riječ je o živoj pastoralnoj djelatnosti u kojoj u središtu stoji Njemačka, koja ima 97 hrvatskih katoličkih prisutnosti. U Njemačkoj ne bi naša pastoralna djelatnost bila toliko dobra i kvalitetna bez ovih 40 godina plodnoga djelovanja „Žive zajednice“, rekao je dr. Markić.

Izv. prof. dr. Danijel Labaš s Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu posebno se osvrnuo na važnost prisutnosti „Žive zajednice“ u virtualnom prostoru.

Naglasio je kako je ta odluka ne samo u skladu s evangelizacijskim poslanjem Crkve, nego i sa suvremenim razvojem informacijskih i komunikacijskih tehnologija, a mrežna stranica i izgledom i sadržajem odgovara na nove komunikacijske izazove s kojima se u suvremeno digitalno doba suočava i mora suočiti i Crkva u svom pastoralnom djelovanju. Prema njegovim riječima, mrežno izdanje može pridonijeti bržem širenju istinitih vijesti o djelovanju hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj, koje su u posljednje vrijeme izložene napadima u pojedinim njemačkim medijima u kojima ih se lažno predstavlja i optužuje za poticanje netrpeljivosti i govora mržnje.

Kada su odgovorni za „Živu zajednicu“ odlučili pokrenuti njezino internetsko izdanje, sigurno su otvorili novo poglavlje za djelovanje Katoličke Crkve u hrvatskome iseljeništvu, jer su na taj način izašli iz dotadašnjega kruga i ograničenosti na tiskano izdanje i postali su globalno dostupni svakome koga će na suvremenom medijskom areopagu zanimati i radovati istina, rekao je dr. Labaš.

Delegat HIP-a za Njemačku i ravnatelj Hrvatskog dušobrižničkog ureda u Frankfurtu na Majni vlč. Ivica

Komadina kratko je predstavio hrvatsku pastvu u Njemačkoj u kojoj su u početku od sredine 60-ih djelovali članovi Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, a kasnije su im se pridružili članovi drugih redovničkih zajednica te biskupijski svećenici. U pastvi trenutačno djeluje 2/3 redovničkih, te 1/3 biskupijskih svećenika. Na području Njemačke ima 97 hrvatskih katoličkih misija, hrvatskih katoličkih zajednica i hrvatskih katoličkih župa, a podijeljene su u šest pastoralnih područja. U pastoralu djeluje 90 svećenika, trojica trajnih đakona, 52 pastoralnih suradnica i suradnika, pastoralnih referenata i referenata zajednica, od čega su 20 redovnice, 20 laika i 12 laikinja, i 45 tajnica. „Misije i zajednice uz pastoralnu, imaju i važnu ulogu u čuvanju hrvatskog nacionalnog i kulturnog identiteta, uz redovne pastoralne aktivnosti, vjernike nastoji se okupljati na društvenoj razini: organiziraju se predavanja, proslave, hodočašća, susreti, a posebna briga vodi se o djeci i mladima“, rekao je Komadina. Istaknuo je da se dolaskom novog vala hrvatskih iseljenika hrvatska pastva u Njemačkoj nalazi pred novim izazovima djelovanja u novim okolnostima s više naraštaja Hrvata katolika. Stoga je došlo vrijeme drukčijega pastoralnog djelovanja i pitamo se je li dovoljno odgovaralo znakovima vremena, jesmo li u stanju preustrojiti i naš način pastoriziranja“, rekao je Komadina. Osvrnuvši se na migrante, istaknuo je kako prema Njemačkom statističkom uredu u toj državi živi 332.605 Hrvata od kojih je njih 259.038 prijavljeno kao katolici. To znači, da 77,9% Hrvata u Njemačkoj plaća crkveni porez, što je puno veći prosjek nego je prosjek njemačkih katolika.

Od početka izlaženja urednici „Žive zajednice“ bili su fra Bernard Dukić (1978.-1979.), fra Ignacije Vugdelija i fra Bernard Dukić (1979.-1983.), fra Ignacije Vugdelija (1983.-1991.), don Ante Živko Kustić (1991.-1993.), fra Anto Batinić (1994.-2002.), te od prosinca 2002. do danas dr. Adolf Polegubić koji se na kraju obratio okupljenima. Podsjetio je kako je prvi broj „Žive zajednice“ objavljen u rujnu 1978., a dobio je naziv po živoj vjerskoj zajednici Hrvata katolika u dijaspori. „Taj naslov označava i živu hrvatsku nacionalnu zajednicu. List je u početku bio biltenski karakter, u njemu su objavljeni važniji crkveni dokumenti, te vijesti iz Crkve u domovini i svijetu, događaja u HKZ i HKM u Njemačkoj, imena krštenih, vjenčanih, umrlih. Objavljeni su članci o hrvatskoj povijesti i kulturnoj baštini. Taj trend list je slijedio i kasnije, ali su iz godine u godinu uvođene i nove rubrike, te se nastojalo oko poboljšanja grafičkog izgleda lista. Jednom riječju: tematika lista bila je posvećena vjersko-crkvenim, ali i opće društvenim temama. List posebno prati brojne aktivnosti naših misija. Na suvremen način piše o vjeri, vjerskim i društvenim, socijalnim i obiteljskim te kulturnim temama, objavljuje razgovore s istaknutim osobama iz crkvenoga i društvenog života iz dijaspore i iz domovine. U listu se također vodi računa o čistoći hrvatskoga jezika. Od 15. siječnja 'Živa zajednica' prisutna je u virtualnom prostoru na adresi www.zivazajednica.de“, rekao je dr. Polegubić. Spomenuo je i prilog na njemačkome jeziku koji je uveo delegat fra Josip Klarić i to od broja 3/1998., a posebno je istaknuo Ljubicu Markovicu - Baban koja od 1980. godine radi na grafičkoj pripremi.

Dr. Polegubić predstavio je i druge aktivnosti Hrvatskoga dušobrižničkog ureda koji od 1999. objavljuje zbornike radova s pastoralnih skupova hrvatskih pastoralnih djelatnika iz Zapadne Europe. Za mjesec dana izaći će 19. zbornik. Ured je objavio i hrvatski katolički molitvenik i pjesmaricu „Slavimo Boga“, a redovito objavljuje vodič - adresar HKM te kalendar.

Istaknuo je kako se cjelokupno hrvatsko vjersko i kulturno-

prosvjetno djelovanje odvijalo u sklopu hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj, a „Živa zajednica“ je pri tome odigrala nezaobilaznu ulogu.

U publici su bili predstavnici kulturnoga i znanstvenoga života te života Crkve među kojima i izaslanik zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića moderator Nadbiskupskog duhovnog stola preč. Tomislav Subotičanec, kao i svećenici koji su pastoralno djelovali u Njemačkoj.

Osijek: XLII. međunarodni teološki simpozij profesora filozofije i teologije

Osijek, 5.4.2018. (IKA/TU) - U pastoralnim prostorima pri Vikarijatu Osijek 4. i 5. travnja u organizaciji KBF-a Sveučilišta u Zagrebu, a uz domaćinstvo KBF-a u Đakovu Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku, održan je XLII. međunarodni teološki simpozij profesora filozofije i teologije. Okupljanje sudionika počelo je već u utorak 3. travnja kada je u Hotelu Osijek održana konferencija dogmatske, fundamentalne, otačke i ekumenske teologije te godišnja skupština Europskog društva za katoličku teologiju - Hrvatske sekcije.

Program je moderirao, i u ime odsutnog dekana KBF-a u Zagrebu prof. dr. Marija Cifraka, simpozij otvorenim proglasio izv. prof. dr. Nenad Malović, prodekan KBF-a u Zagrebu. Dobrodošlicu u Đakovačko-osječku nadbiskupiju i grad Osijek, koji je prvi puta domaćin takvog skupa, izrekao je veliki kancelar KBF-a u Đakovu đakovačko-osječki nadbiskup metropolit dr. Đuro Hranić. Okupljenim profesorima rekao je: „Vi ste svake godine u uskrsnom tjednu nošeni potrebom i željom raspraviti aktualna pitanja s područja raznih teološko-pastoralnih disciplina te, poput dvojice učenika koji su se zaputili u Emaus, hodočastite iz svojih sredina u jedno teološko učilište da biste u zajedništvu s braćom i sestrama sa svih teoloških učilišta u RH i BiH kroz tumačenje Pisama doživjeli da vam gore srca te da biste u vašem bratskom zajedništvu susreli uskrsloga Gospodina. Želim vam svima sretan i blagoslovljen Uskrs te radost prepoznavanja djelovanja Duha Uskrslog Gospodina u sebi i ljudima oko vas.“

Nadbiskup Hranić potom je podsjetio na reorganizaciju i uspostavu novih crkvenih struktura na području Slavonije i Srijema tijekom proteklih deset godina, čime je Osijek postao susjedištem Đakovačko-osječke nadbiskupije. Predstavio je djelovanje Sveučilišta J. J. Strossmayera, koje danas fakultetski obrazuje gotovo 20.000 mladih ljudi, ali ih, nažalost, po završetku njihova studija, besplatno poklanja drugim zemljama Europe i svijeta u koje odlaze u valu iseljavanja koji još uvijek traje. Istaknuo je pastoralne izazove Osijeka, četvrtog po veličini grada u Republici Hrvatskoj, na koje nastoji odgovoriti Nadbiskupski vikarijat, podružnica Nadbiskupijske kurije u kojoj se razvijaju oblici pastoralnog rada koji nadilaze mogućnosti župnih zajednica, a potrebni su i korisni u ovom gradu.

Izražavajući zadovoljstvo što je baš Osijek domaćin toga simpozija, mons. Hranić sudionicima je poručio: „Kvalitetan i ozbiljan pastoralni rad pretpostavlja i treba vodstvo i svjetlo riječi Božje, a teologija je uvijek pastoralno orijentirana. Ona je sustavno promišljanje i izlaganje sadržaja kršćanske vjere, na način prilagođen konkretnom čovjeku, služeći se njegovim jezikom i filozofskim kategorijama. Ona je radosna vijest, spasenjska poruka i odgovor na aktualna pitanja konkretnog čovjeka, njegove kulture i vremena u kojemu živi. Izričem vam poštovanje i duboku zahvalnost za vaš dragocjen i nezamjenjiv doprinos životu Crkve i ostvarenju njezina poslanja u našem društvu.“ Čestitajući Uskrs i izrazivši srdačnu dobrodošlicu, dekan

KBF-a u Đakovu izv. prof. dr. Ivica Raguž osvrnuo se na važnost novoga i novosti života te citirao sv. Augustina - Innovatus amet nova quibus renovatur - Onaj koji je obnovljen neka ljubi ono novo kojim se obnavlja - te rekao: „I mi kao teolozi, napose u ovo vazmeno vrijeme, pozvani smo ljubiti i promišljati novo u teologiji, duhovnosti, Božjoj riječi; to novo u kojemu ćemo se onda obnavljati. Misao sv. Augustina Innovatus amet nova quibus renovatur neka nas prati kroz zajedničko druženje, promišljanje, i neka ovaj simpozij bude plodan.“

Program je nastavio moderirati izv. prof. dr. Anđelko Domazet, dekan KBF-a Sveučilišta u Splitu. Uslijedila su predavanja dr. Ivana Macuta (Split) „Od skepticizma do optimizma. Razvoj ekumenske misli Oscara Cullmanna“; doc. dr. Stanislava Šote (Đakovo) „Pastoralno-teološka problematika inkulturacije u dokumentima pape Franje“; dr. Danimira Pezera, (Sarajevo) „Ambon – Monumentum resurrectionis“ te dr. Danijela Patafte (Zagreb) „Stjepan Radić i politika HSS-a prema starokatolicizmu“. Poslijepodne su sudionici simpozija posjetili osječku Tvrdvu te bili na izletu u Baranji.

Posljednjega dana predavanja su održali doc. dr. Bernarda Horvat (Sarajevo) „Teološko-pravni naglasci pape Franje za ustanove posvećenoga života“, izv. prof. dr. Ivica Pažin (Đakovo) „Trajna izobrazba vjeroučitelja kao preduvjet unutarnje preobrazbe vjeronauka u školi“ i izv. prof. dr. Vladimir Dugalić i mr. Igor Jakobfi (Đakovo) „Dijaloška narav socijalnog nauka Crkve – poticaj za izgradnju kulture dijaloga“.

Uslijedila je plenarna rasprava, a potom i završna riječ dekana Cifraka. Promišljajući proročku ulogu teologije i teologa u hrvatskom narodu - a govoreći o proročkom pozivu, spasenju i hermeneutskom problemu interpretacije spasenja, pojmu stvarnosti te različitih egzegetskih pristupa, dekan Cifrak istaknuo je: Polarnost egzegetskog procesa i vjerničke hermeneutike ne treba shvatiti kao oprečnost, izrazi koji su se koristili na Sinodi su „rastava“ i „dihotomija“, nego kao uzajamnost i dijalog, u trajnom pokretu i oscilacijama s jedne na drugu stranu, ovisno o povijesnom razvoju. Egzegeza Svetog pisma neumoljivo je povijesna, literarna, često se kretala u kontekstu vjere, koja uključuje crkveno shvaćanje Biblije i njezinih tekstova, bilo u sadašnjoj ili prošloj povijesti. Osim vjerničke hermeneutike, ona se vrlo često provodi uz uporabu metodologija koje se sustavno primjenjuju i koje prati duboka kritička refleksija. Ipak, u oba okruženja nije rijetkost naći suprotne stavove koji su posljednjih godina postali sve izražajni. Ako je s jedne strane istina da je previše tehnička egzegeza neshvatljiva većini kršćana - glavnih primatelja Biblije, s druge strane isto tako je istina da simplicistička ili površna egzegeza ne samo da ne pridonosi hranjenju kršćanske vjere nego vodi prema fundamentalističkom čitanju Pisma.“

Podsjećajući kako je Heinrichu Schlieru put u Crkvu pokazao Novi zavjet, onako kako se nudio neovisno o povijesnom tumačenju, dekan Cifrak zaključio je: „U povijesnom tumačenju Schlieru nije vidio protuslovlje interpretacije Sv. pisma duhu Crkve jer duh Crkve uključuje nepristranost pravoga povijesnog istraživanja i nije duh ropstva i straha nego duh sinovstva. Povijesno istraživanje koje je otvoreno povijesnim fenomenima način je osvjetljivanja istine. Tako ono može naći Crkvu i biti put k Njoj.“

Na kraju programa dekan je zahvalio izlagačima i moderatorima, Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku, a osobito dekanu Ragužu i tajniku vlč. Petru Vidoviću, Đakovačko-osječkoj

nadbiskupiji i nadbiskupu Hraniću te Vikarijatu na čelu s doc dr. Dragom Tukarom. Zahvala je upućena i KBF-u Sveučilišta u Zagrebu – osobito povjerenstvu za organizaciju Simpozija: izv. prof. dr. Nenadu Maloviću, prof. dr. Blaženki s. Valentini Mandarić, doc. dr. Danijelu Patafti, prof. dr. Borisu Gunjeviću te doc. dr. Mateji Pevec Rozman. Dekan Cifrak Simpozij je zaključio pozivom: „Do godine u (europskom) Jeruzalemu!” Naime sljedeće godine domaćini Simpozija su KBF Sveučilišta u Sarajevu te Franjevačka teologija. U programu je sudjelovalo osamdesetak profesora s teoloških učilišta iz Zagreba, Rijeke, Splita, Đakova, Zadra i Sarajeva, a predavanja su organizirana u suradnji s Katedrom ekumenske teologije, Katedrom pastoralne teologije, Katedrom liturgike, Katedrom crkvene povijesti, Katedrom kanonskog prava, Katedrom religijske pedagogije i katehetike i Katedrom socijalnog nauka Crkve.

Otvoren Centar za integraciju izbjeglica „Sol”

Zagreb, 5.4.2018. (IKA) - Isusovačka služba za izbjeglice kao nevladina humanitarna organizacija svečano je 5. travnja pokrenula Centar za integraciju izbjeglica „Sol” u Maksimirskoj 286. u Zagrebu s ciljem pružanja potpore obiteljima koje su u RH dobile status izbjeglica u njihovom integracijskom procesu. Centar je otvoren i poziva sve građane RH koji žele upoznati druge kulture, volontirati i iskazati dobrodošlicu svojim novim sugrađanima.

U svrhu prikupljanja dodatnih financijskih sredstava za funkcioniranje Centra za integraciju izbjeglica Isusovačka služba za izbjeglice pokreće i crowdfunding kampanju pod nazivom „Jučer stranci, danas susjedi” o čemu se može pročitati na stranici <https://www.indiegogo.com/projects/jucer-stranci-danas-susjedi-community-kids>. Ravnatelj Isusovačke službe za izbjeglice o. Tvrtko Barun kratko je predstavio aktivnosti koje će se provoditi u Centru, naglasivši pritom kako je učenje hrvatskog jezika prvi korak i ključ uspješne integracije. „U našem Centru već intenzivno provodimo edukaciju hrvatskog jezika koju vodi profesorica hrvatskog jezika. Izbjeglice su prepoznale kvalitetu edukacije te redovito dolaze. Također, u Centru smo doveli nekoliko poslodavaca koji su otvoreni i žele zaposliti osobe koje u RH imaju status izbjeglice. Dakle, naš Centar 'Sol' nudi organiziranu podršku izbjeglicama kako bismo ih pripremili na izazove koji ih očekuju te ih osnažili da se aktivno uključe u zajednicu”, rekao je Barun. Na otvaranju Centra „Sol” nazočila je izaslanica predsjednice RH i savjetnica za društvene djelatnosti i mlade Renata Margaretić Urlić, izaslanik predsjednika Vlade RH državni tajnik MUP-a Žarko Katić, pučka pravobraniteljica Lora Vidović, ravnatelj Ureda za ljudska prava i mnogi drugi.

JRS - Isusovačka služba za izbjeglice je neprofitna humanitarna udruga čija je misija pratiti, služiti i zagovarati prava izbjeglica. U RH aktivno djeluje od 1993. godine. Svakodnevnom prisutnošću u prihvatilištima za tražitelje azila, njihov interkulturalni tim pruža psihosocijalnu potporu, pravno savjetovanje, edukaciju hrvatskog jezika i posebno osmišljene radionice za osnaživanje žena. Također, usredotočeni su na pružanje potpore osobama s međunarodnom zaštitom u Hrvatskoj u njihovu procesu integracije kroz asistenciju u obilasku birokratskih institucija, tjednim posjetima njihovih domovima, pomaganjem u pronalasku poslova i organizacijom različitih integracijskih susreta s lokalnim stanovništvom. Aktivno zagovaraju prava izbjeglica te provode projekate i javne kampanje kako bi se podigla svijest o problemima i položaju izbjeglica.

Predsjednik HBK nadbiskup Puljić čestitao Uskrs pravoslavnima

Slavlje Uskrsa upućuje kršćane dviju Crkava na bogatu zajedničku duhovnu baštinu kojom kršćani diljem svijeta ispovijedaju istu vjeru: Uskrsnuli je izvor nade, središte i smisao ljudske povijesti

Zadar, 6.4.2018. (IKA) - Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je čestitke metropolitu zagrebačko-ljubljanskom Porfiriju i episkopu dalmatinskom Nikodimu u povodu svetkovine Uskrsa sljedećeg sadržaja:

„Uz svetkovinu Uskrsa slušamo izvješće o dvojici anđela u 'blistavoj odjeći', kako pitaju žene na Isusovom grobu, 'zašto traže živoga među mrtvima' (Mt 28,6). Već dvije tisuće godina Crkva vjeruje, navješćuje, svjedoči i govori o Uskrsu kao bitnom događaju našega spasenja. Slavlje Uskrsa upućuje kršćane dviju Crkava na bogatu zajedničku duhovnu baštinu kojom kršćani diljem svijeta ispovijedaju istu vjeru: Uskrsnuli je izvor nade, središte i smisao ljudske povijesti. I nema drugog imena u kojem nam se spasiti, osim imena Isusa uskrsnuloga. Povodom nastupajući uskrsnih blagdana, želim svim vjernicima pravoslavcima Vaše eparhije izraziti iskrene čestitke i najbolje želje. U liturgiji će se pjevati uskrsne pjesme, a ljudi će izricati čestitke i dobre želje. Uskrsnuće Isusovo bilo svima vrelom optimizma i nade. U toj vjeri kličem neka Vam je blagoslovljen dan Gospodnjeg Uskrsnuća! Hristos vaskresjel!”

Nadbiskup Puljić uskrsnu čestitku uputio je i protojereju Makedonske pravoslavne Crkve Kirku Velinskom.

Kardinal Bozanić čestitao Uskrs metropolitu Porfiriju

Providnost nam pruža trenutke zajedništva da bismo produbljivali vjeru i tražili istinu, poslušni Gospodinovoj želji 'da svi budu jedno'

Zagreb, 6.4.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup i metropolit kardinal Josip Bozanić uputio je u povodu svetkovine Uskrsa čestitku pravoslavnom metropolitu zagrebačko-ljubljanskom Porfiriju Periću, svećenstvu, monaštvu i pravoslavnim vjernicima povjerenim njegovoj pastirskoj službi, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

„Zahvaljujem Vam na čestitkama koje ste za Uskrs uputili meni i svećenstvu te katoličkim vjernicima Zagrebačke nadbiskupije. Ovih svetih dana dublje razmatramo otajstvo Kristova uskrsnuća, zahvaljujući za Isusov dar otkupljenja i spasenja. Po svojoj otkupiteljskoj žrtvi Uskrsli nas poziva u zajedništvo vjere i uzajamno prihvaćanje u svjetlu vazmenog otajstva: 'Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge' (Iv 13, 34). Providnost nam pruža trenutke zajedništva da bismo produbljivali vjeru i tražili istinu, poslušni Gospodinovoj želji 'da svi budu jedno' (Iv, 17,21). Neke nas Isus raspeti i uskrsli na tom putu obdari radošću i snagom Duha Svetoga. U najsretnijoj zori čovječanstva, Vama i vjernicima povjerenima Vašoj pastirskoj službi, želim blizinu i radost Uskrsloga. Sretan Uskrs! Povezan s Vama zajedništvom vjere u Krista Uskrsloga, našeg Spasitelja i Otkupitelja, srdačno Vas u Gospodinu pozdravljam”, ističe u čestitki kardinal Bozanić.

Stručni skup za vjeroučitelje osnovnih i srednjih škola Đakovačko-osječke nadbiskupije

Osijek, 6.4.2018. (IKA/TU) - U organizaciji Katehetskog ureda Đakovačke-osječke nadbiskupije i Agencije za odgoj i obrazovanje Podružnica Osijek u petak 6. travnja u Osijeku je održan stručni skup za vjeroučitelje osnovnih i srednjih škola o temi „Dramsko-scensko stvaralaštvo u nastavi vjeronauka“. Nakon zajedničke molitve koju su pripremili vjeroučitelji, nazočnima se obratila predstojnica Katehetskog ureda dr. Teuta Rezo, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, predstojnica Podružnice Osijek Agencije za odgoj i obrazovanje (AZOO) Ivana Biljan, prof., a tijekom programa prigodnu riječ uputila je i viša savjetnica za vjeronauk pri AZOO Ankica Mlinarić, dipl. teolog. Predstavljajući temu stručnog skupa, predstojnica Rezo rekla je: „S ciljem podizanja kvalitete nastave vjeronauka odlučili smo obraditi i elemente dramsko-scenskog stvaralačkog izražavanja u nastavi vjeronauka. Osim što je stvaralačko izražavanje jedan od elemenata vrednovanja učenika, prilika je to i za samovrednovanje vjeroučitelja - na koji način postavlja i artikulira svoju nastavu, koliko je ona kreativna, dinamična, koliko su sami učenici sukreatori u nastavi i koliko se oni kroz svoje talente i kreativnost, mogu na nov način sučeljavati i promišljati o sadržajima koje donosi vjeronauk.“

Izražavajući radost zbog susreta s vjeroučiteljima, njihova interesa za permanentno obrazovanje te odgovornog djelovanja Katehetskog ureda u tom smjeru, nadbiskup Hranić također je istaknuo da treba „trajno voditi računa o podizanju kvalitete vjeronaučne nastave“, te rekao: „Svima vam želim zahvaliti za vaš ozbiljan rad i trud. Svi smo svjesni, i ja, a isto tako i naši svećenici, ozbiljnosti i odgovornosti zadaće koju ostvarujete. Možda smo mi, svećenici i biskupi često čak u zavjetrini, a vi ste na daleko većoj vjetrometini, i tu se prilično dobro snalazite. Nastavite i nemojte žaliti truda u nastojanju da trajno učite, vodite računa o svom trajnom rastu, o duhovnom napretku i stručnom obrazovanju - kako biste se doista mogli u ovim vjetrovima koji pušu nametnuti kvalitetom svojega rada.“

Predstojnica Biljan istaknula je zadovoljstvo zbog partnerskog odnosa Katehetskog ureda i AZOO-a te naglasila važnost teme ovoga stručnog skupa. „Djeca kroz dramsko-scensku igru upoznaju sebe, grade svoj vrijednosni sustav, preuzimaju moralne vrijednosti, a onda dolaze i do kritičkog mišljenja - prepoznaju što je lijepo i što je vrijedno... Svaki dan donose pred nas svoje snove, a mi snove trebamo uzeti i brinuti o njima; ne gaziti ih, nego osluškivati njihove potrebe. Ako govorimo o holističkom pristupu odgoju i obrazovanju onda dramska igra itekako ima značajnu ulogu. Djeca kroz igru iznose i svoje strahove, izgrađuju svoju osobnost i tu nećemo ocjenjivati samo ono što dobiju svojim obrazovanjem kroz vjeronauk znanja - jer igra ima značajnu ulogu u razvoju pojedinca, ali i u učenju, donosi i kognitivnu i odgojnu dimenziju“, naglasila je I. Biljan te rekla kako se ponekad čini da je škola izgubila svoju odgojnu dimenziju, no ona jest i dalje odgojno-obrazovna ustanova.

Prvo predavanje održala je prof. dr. Sanja Nikčević, teatrologinja, kazališna kritičarka, izv. prof. i voditeljica teatrologije na Odsjeku za kazališnu umjetnost Umjetničke akademije u Osijeku, a predaje i na Filozofskom fakultetu u Osijeku te Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Tema njezina izlaganja bila je Odnos vjere i kazališta ili Zašto imamo pravo na lijepu umjetnost? Predavačica je kratko i zanimljivo prikazala nastanak kazališta i njegov povijesni razvoj. Govorila je o utjecaju kazališta na društvo i obratno, a svoje predavanje zaključila je mišlju kako imamo pravo na

dobru, lijepu i svetu umjetnost jer to je upravo i njezina bit. Na kraju je s vjeroučiteljima preko aplikacije Kahoot.it provjerila koliko su shvatili Shakespearovu Oluju, koju su trebali pročitati kao pripremu za stručni skup.

Vjeroučitelji su u drugom dijelu poslušali predavanje vjeroučiteljica iz Varaždinske biskupije, iz OŠ „Ivan Sakcinski“, Ivanec – Nataše Roginek, magistre religiozne pedagogije i katehetike, savjetnice u zvanju, dramske pedagoginja te Silvije Čavlek, mr. theol., mentorice u zvanju. Predavačice su govorile o tome kako se dramski odgoj implementira u nastavu vjeronauka, zatim o dramskim vježbama, igrama i tehnikama koje vjeroučitelji mogu koristiti u nastavi. Uslijedila je lutkarska predstava pod nazivom Prva priča - o prvim ljudima i svijetu koji ih okružuje. Autorica predstave diplomirana je glumica lutkarica Antonija Šašo Brkanić, koja je predstavu izvela sa svojim kolegama s Umjetničke akademije u Osijeku - Lidijom Kraljić i Davorom Kovačem.

U trećem, ujedno i posljednjem dijelu stručnog skupa, vjeroučitelji su sudjelovali u pedagoškim radionicama koje su, u suradnji s vjeroučiteljicama Roginek i Čavlek, pripremili vjeroučitelji mentori i savjetnici Đakovačko-osječke metropolije. Tema radionica bila je Dramsko-scensko stvaralaštvo u radu s biblijskim tekstom u nastavi vjeronauka. Vjeroučitelji su skup ocijenili kao inspirativan, zanimljiv i nadasve koristan jer će puno toga moći primijeniti u konkretnoj nastavi vjeronauka.

Proletni susret svećenika Vojnoga ordinarijata

Valbandon, 6.4.2018. (IKA) - Policijsko odmaralište u Valbandonu pokraj Pule od 3. do 6. travnja bilo je i ove godine mjesto održavanja redovitog proljetnog susreta svećenika Vojnog ordinarijata. Na susretu su sudjelovala tridesetorica svećenika zajedno s vojnim biskupom u RH Jurom Bogdanom. Na susretu su još sudjelovali đakon don Branko Čagelj, kancelar biskupije Robert Stipetić i Mario Dokmanić, voditelj Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom. Program susreta sastojao se od radnog dijela – predavanja i sastanaka, te bratskoga druženja na studijskom putovanju i tijekom slobodnog vremena. Susret je započeo 3. travnja dolaskom i smještajem, te misom u kapelici Bl. Miroslava Bulešića. Sljedeća tri dana započinjala su zajedničkim euharistijskim slavljem koje je predvodio biskup Bogdan, a pod kojim su molili i Jutarnju iz Časoslova. U srijedu 4. travnja održana su tri formativna predavanja. Dva predavanja prijedodne održao je don Mario Gerić, župnik u župi sv. Romualda i Svih svetih na Kozali u Rijeci. Treće popodnevno predavanje održao je biskup Bogdan. Poslije tog predavanja održana je sjednica Prezbiterskog vijeća Vojnog ordinarijata na kojoj su obrađene aktualne teme za Ordinarijat.

Prvo predavanje don Marija Gerića bilo je naslovljeno „Od krize svećeničkog identiteta prema obnovljenoj duhovnosti svećenika“. Naglasio je kako nažalost izgleda da se samo govori na sličnim predavanjima o negativnim pojavama. Nikada se ne smije govoriti samo o negativnostima jer se i one uočavaju uspoređujući ih s pozitivnim činjenicama i oblicima ostvarenog svećeničkog života. Govoreći o toj temi teži se pronalascima rješenja i odgovora na izazove krize svećeničkog identiteta. Predavač je osvijetlio temu polazeći od Svetog pisma, tradicije Crkve, crkvenog nauka, prakse i smjernica Crkve. Posebno se osvrnuo na ideje i misli kardinala Roberta Saraha i na apostolsku pobudnicu sv. Ivana Pavla II. „Pastores dabo vobis“. Nadalje, predavač je govorio o „profesionalnim deformacijama“ današnjeg svećenika te je iznio s tog područja i različite tipologije:

Atlas sindrom, klerikalizam, mentalne žrtve, uvijek u pokretu, svećenik menadžer, itd. Predavač Gerić iznio je i neka rješenja, savjete za pomoć kako bi se moglo zdravije i učinkovitije živjeti svećeništvo danas. Svaka „svećenička duhovnost bez iskrene poniznosti je najveća izopačenost“, ustvrdio je predavač.

Don Mario Gerić u drugom predavanju govorio je o temi „Lex orandi – lex credendi“ odnosno „kako molimo, tako vjerujemo“, u kojem je naglasio važnost liturgijskog slavlja kao jamstva objektivnog ispovijedanja i življenja vjere. Predavač je najprije govorio o poznatom pravilu lex orandi, lex credendi i gdje ga se susreće prvi puta, a to je u zbirci zvanom Indiculus de gratia Dei. To je zbirka antipelagijevskih izjava rimskih papa. To načelo se ne pripisuje nijednome papi, ali u praksi Crkve stoljećima se potvrđivalo, kao i danas: Ono što Crkva vjeruje to i slavi u liturgiji. Liturgija i vjera bitno su povezane kroz svu povijest Crkve. Ono što Crkva u liturgiji slavi, to i vjeruje, izložio je don Gerić. U nastavku izlaganja povezao je Sveto pismo i liturgiju te je potaknuo kapelane na dostojanstveno slavljenje liturgije.

Biskup Bogdan u predavanju je prikazao i tumačio dokument Kongregacije za nauk vjere „Placuit Deo“. To pismo Kongregacije za nauk vjere o nekim aspektima kršćanskoga spasenja, objavljeno na blagdan katedre svetoga Petra, 22. veljače, javnosti je predstavljeno 1. ožujka. Pismo je odgovor Katoličke Crkve na neke suvremene neopelagijanističke teorije i zamke, koje spasenje čovjeka vide kao plod jedino čovjekova individualnog izbora i nastojanja, i na neognostičke, koje spasenje tumače kao čovjekovo čisto unutrašnje oslobođenje od zarobljenosti u tijelo i u odnose s drugima. Biskup Bogdan govorio je i o Pelagiju i njegovu nauku u ranim stoljećima kršćanstva, ali i o pojavnosti istoga krivovjernog nauka i prakse u suvremenoj stvarnosti Crkve. Biskup je pozvao svećenike da redovito prate i čitaju dokumente Crkve kako bi bili u tijeku s aktualnostima u Crkvi, ali i kako bi sami dobili odgovore na razna pitanja.

U četvrtak 8. travnja, nakon jutarnje mise, svećenici su s biskupom Bogdanom pošli na studijsko putovanje i posjet Koparskoj biskupiji u Sloveniji. Voditelj i tumač po Istri bio je don Ilija Jakovljević, policijski kapelan u policijskoj kapelaniji sv. Maura za Policijsku upravu istarsku i župnik u sv. Kuzme i Damjana mučenika u Fažani.

Biskupa i svećenike dočekao je u Koprnu katedralni župnik don Primož Krečić. On je bio vodič po gradu i tumač gradskih i povijesnih znamenitosti: crkve Sv. Basa, gradskog tornja i središnjeg trga, stolne crkve Marijina Uznesenja na nebo, crkve Sv. Nikole, itd. Domaćin iz Kopra vlč. Krečić upoznao je goste iz Hrvatske i sa stanjem Crkve u Sloveniji. Tako je rekao kako je sv. Josip zaštitnik Slovenije, a nacionalno svetište je u Brezju. Prema popisu iz 2016. godine u Sloveniji od 2.064.241 stanovnika 57,8% je vjernika prema državnom popisu, a prema crkvenom 74,37% vjernika. Katolička Crkva u Sloveniji ima 784 župe, 2386 crkava, 515 kapelica, 919 svećenika od toga 330 redovničkih i 610 redovnica. Koparska biskupija ima 11 dekanata i 189 župa. Crkva u Sloveniji organizirana u dvije crkvene pokrajine sa središtima u Ljubljani i Mariboru. Ima šest biskupija. U Sloveniji imaju i Vojni vikarijat koji je osnovan 2000. godine. Na čelu mu je vikar koji nije biskup.

Poslije podne goste iz Hrvatske primio je u biskupskoj rezidenciji u Koprnu koparski biskup Jurij Bizjak. S njim su bili njegovi najbliži suradnici. Na susret sa svećenicima došao je generalni vikar Vojnog vikarijata u Sloveniji don Matej Jakopič. Pozdravljajući goste, biskup Bizjak izrazio je radost zbog toga bratskog pohoda. Biskup Bogdan upoznao je domaćine s djelovanjem Vojnog ordinarijata u Hrvatskoj.

Na povratku iz Slovenije vojni i policijski kapelani sa svojim ordinarijem Bogdanom posjetili su i Opertalj u Istri gdje ih je dočekao župnik župe rođenja BDM u Završju don Ante Jukopila koji prebiva u Opertlju. Taj vitalni osamdesetčetvorogodišnji župnik im je u crkvi Sv. Jurja govorio o svome dugom životu i pastoralnom djelovanju, te o vjeri u Istri kroz povijest i danas. Nakon okrepe i pozdrava sa župnikom i bogatoga dana biskup Bogdan i kapelani vratili su se u Valbandon.

Posljednjega dana susreta, u petak 6. travnja, nakon mise i doručka biskup i kapelani Vojnog ordinarijata održali su radni sastanak na kojem su razgovarali o aktualnim pitanjima u Vojnome ordinarijatu. Generalni vikar don Marko Medo upoznao je nazočne s aktualnostima u radu Vojnog ordinarijata, nadolazećim hodočašćem vojske i policije u Lurd, nacionalnome hodočašću, te pokrajinskim hodočašćima vojske i policije u Republici Hrvatskoj. Ostale teme razmišljanja svećenika s biskupom bile su drugi oblici pastoralnih aktivnosti Vojnog ordinarijata kroz duhovne vježbe, ljetne aktivnosti Vojnog ordinarijata (organizirano ljetovanje djece i mladih), itd. Ove godine ta pastoralna aktivnost proširuje se i na organiziranje ljetovanja najpotrebnijih, kao što su djeca iz vojnih obitelji s posebnim potrebama. Na završetku susreta biskup Bogdan zahvalio je vojnim i policijskim kapelanima na aktivnom prinosu na proljetnome susretu i zaželio im uspješan rad na radnim mjestima.

Predstavljena knjiga biskupa Bogovića „Srpsko pravoslavlje i svetosavlje u Hrvatskoj“

Zagreb, 6.4.2018. (IKA) – Knjiga umirovljenoga gospičko-senjskog biskupa Mile Bogovića „Srpsko pravoslavlje i svetosavlje u Hrvatskoj u prošlosti i sadašnjosti“ predstavljena je u petak 6. travnja u Hrvatskom društvu književnika u Zagrebu. Knjiga je objavljena u biblioteci „Duh vremena“ izdavačke kuće Alfa iz Zagreba. Uvodno je Milan Bešlić podsjetio kako je dr. Mile Bogović u nekoliko svojih tekstova, kao i u doktorskoj disertaciji obranjenom u Rimu, jasno „markirao“ svoje polje zanimanja: suživot između Hrvata i Srba, oba slavenska i oba kršćanska naroda od kojih jedni baštine konfesiju pravoslavnu a drugi katoličku, rimokatoličku vjeroispovijest. Predsjednik Hrvatskoga društva književnika prof. Đuro Vidmarović uputio je na važnost knjige, odnosno već samoga naslova. „Uvijek se govori da nije problem u kršćanstvu, jer smo jedni i drugi kršćani, nego u jednoj varijanti koja se naziva svetosavlje, koja je agresivna, koja je ponegdje netrpeljiva i koja je etnocentrična“, pojasnio je Vidmarović.

Glavni urednik knjige Božidar Petrač rekao je da knjiga obrađuje vrlo osjetljivo područje. Stoviše, „pokušaj je upućivanja kako savladati povijesni labirint i kako iz njega izaći sa što manje ožiljaka i rana, a sa što većom vjerom i nadom u bolje sutra jednom i drugom narodu, jednoj i drugoj Crkvi, riječju svih drugih naroda kojih se ti odnosi posredno ili neposredno tiču“. „Tema hrvatsko-srpskih odnosa, odnosa dviju država, odnosno dviju Crkava, odnosa katolika i pravoslavnih sržna je Bogovićeve tema koja seže u doba rasta Nemanjića ili sv. Save ili cara Dušana u srednjem vijeku do današnjih dana koji su bitno obilježeni nasljeđem II. svjetskog rata, Domovinskoga rata i najnovijih osporavanja sa srpske strane proglašenja svetim blaženoga Alojzija Stepinca. Dijalog, kultura dijaloga može donijeti velikoga ploda kako u hrvatsko-srpskim odnosima, tako i u odnosu dviju država, dvaju naroda i dviju Crkava samo ako se srpske politike što prije oslobode fascinacije teritorijem i kulture laži koje su njihovi glavni predstavnici neumorno

širili i koju nastavljaju njegovati. To bi mogao biti jedan od autorovih zaključaka bitnih za drukčije i nove odnose međusobnoga uvažavanja i priznavanja", naglasio je Petrač. Uputio je i na činjenicu kako autor u knjizi govori i o fenomenu hrvatske šutnje i to u povijesnom kontekstu. „Analizom hrvatske šutnje autor je vjerodostojno pokazao kako Katolička Crkva u Hrvata nije šutjela: 'ne može se reći da je Crkva zanijemila u ključnim događajima za narod i za njegovo pravo na suverenu državu', ali će izreći i veliku istinu kako se u novim, demokratskim prilikama nije učinilo dovoljno za osposobljavanje laika, istaknuvši kako je to najočitiije u području medija, politike i znanosti. Istina, reći će biskup 'nije ni tu šutjela, ali je svakako mogla biti itekako glasnija'", rekao je Petrač. „Knjiga Mile Bogovića, kako sam autor kazuje, ne odgovara na sva pitanja koja se tiču katolika i pravoslavaca Hrvata i Srba, ali daje jasne uvide u povijesni kontekst tih odnosa iz kojega se vuku teška nasljeđa sve do naših dana, ali otvara i nove obzore unutar kojih bi se promjenom, katarzom i oslobođanjem od lažnih mitova i nametnutih istina i poluistina mogli stvoriti novi temelji dijaloga i iskrenoga uzajamnoga poštovanja", zaključio je Petrač.

Recenzent knjige prof. dr. Jure Krišto je na tragu razmišljanja mons. Bogovića iznio nekoliko vlastitih razmišljanja o ispunjenim i neispunjenim uvjetima za dijalog između pravoslavlja i katolištva na ovim prostorima. Među Hrvatima danas vlada uvjerenje da je dijalog sa SPC nemoguć i zapravo gubitak vremena. Bogovićeve knjige pokazuje da je bilo i uspjeha u međusobnim odnosima, ali da u novije doba za to nisu stvoreni normalni preduvjeti. U tom vidu dr. Krišto je podsjetio kako je krajem 80-ih godina prošloga stoljeća Sveti sinod SPC iznio pred BKJ uvjete po kojima bi SPC stupila u dijalog s Katoličkom Crkvom i hrvatskom katoličkom hijerarhijom, te na odgovor kardinala Kuharića upućen u ime katoličkoga episkopata. Nadalje, podsjetio je kako je Katolička Crkva učinila još jedan krupan korak. U prigodi obljetnice 50 godina od završetka II. svjetskog rata u svibnju 1995. godine katolički biskupi uputili su poslanicu iz koje je zračilo uvjerenje da je pomirenje moguće na temelju poštovanja svih žrtava ne unoseći razlike među njima. No, „sa žaljenjem se mora konstatirati da SPC nije prihvatila tu ispruženu ruku nego je nastavila ozloglašavati Katoličku Crkvu i hrvatski narod i nakon što su Hrvatska i BiH postale suverene države. Kulminacija nastavljanja neprijateljskog raspoloženja prema hrvatskim katolicima bilo je pismo patrijarha SPC Irineja Gavrilovića papi Franji 30. travnja 2014. koje je bilo povod uspostavi Mješovitog povjerenstva hrvatskih katoličkih i srpskih pravoslavnih stručnjaka o bl. Alojziju Stepincu".

„Naravno da se ne mogu prekinuti nastojanja oživljavanja međusobnog povjerenja među kršćanima koji pripadaju dvjema različitim tradicijama, no ne može se s druge strane zanemariti činjenica da vodstvo SPC-a u Beogradu neće tako lako u skoroj budućnosti promijeniti svoje raspoloženje neprijateljstva prema hrvatskim katolicima, ali i hrvatskoj državi. Utoliko to treba prepustiti vremenu i Božjoj providnosti. U međuvremenu čini se da bi lokalni predstavnici pravoslavnih i katolika trebali preuzeti inicijativu u pronalaženju zajedničkih interesa i u njegovanju dijaloga i suradnje na prostoru na kojemu katolici i pravoslavni žive skupa i u istoj državi. Budući da su prilike pravoslavnih u Hrvatskoj drukčije, drukčiji su im i interesi i mnogo bliži interesima katolika s kojima žive nego s pravoslavcima u drugoj državi, Srbiji. Utoliko je realnija i perspektiva za međusobnu suradnju i zajedničke projekte", rekao je dr. Krišto.

Priredivač knjige prof. dr. Ante Bežen osvrnuo se na sam

sadržaj te istaknuo da je knjiga pisana dobronamjerno i objektivno. Vidi se da ju je pisao staloženi čovjek kojemu je do znanstvene istine. Bogović vjeruje da i srpsko-pravoslavna i hrvatsko-katolička strana mogu iz povijesti naučiti dobru lekciju kako treba rješavati međusobne sporove. Ipak ga je iskustvo, koje je vjerno zabilježio u ovoj knjizi navelo da knjigu zaključi riječima: „U konačnici to mogu riješiti dobri ljudi na obje strane, pogotovo sveci i mučenici". Autor smatra da bez takvih, dakako i bez pomoći Božje ni najbolja povijesna literatura, ni znanstveni simpoziji, ni mješovita povjerenstva neće uroditi željenim plodovima, istaknuo je dr. Bežen.

Biskup Bogović, pojašnjavajući od kuda zanimanje za ovu temu, naglasio je kako je rođen u kraju u kojem žive katolici i srpski pravoslavci, uz jasnu granicu između pravoslavnih i katoličkih naselja, osim u Slunju. Tako je to još iz vremena naseljavanja nakon što je minula turska opasnost. Imajući pred očima taj prostor gdje je odrastao i bio svjedokom stradanja u II. svjetskom ratu i Domovinskom ratu obuzela ga je želja da se pozabavi tom tematikom. Tako su njegov diplomski i doktorski rad bili vezani uz odnose Katoličke i Pravoslavne Crkve. Kao profesor predavao je ekumenizam i istočno bogoslužje. I tu je produbljavao taj problem.

Spomenuo je i svoje djelovanje tijekom Domovinskoga rata kada je bio uključen u rad brojnih skupova i povjerenstva na kojima se razmatrao problem sukoba Hrvata i Srba, katolika i pravoslavnih na području bivše Jugoslavije.

„Kao profesor povijesti ne samo da sam dosta pisao o odnosima Katoličke Crkve i Srpske pravoslavne Crkve na našim prostorima, nego sam i bilježio kako su se odigravali susreti na mnogim razinama i koje su rezultate polučili. Stoga smatram da bi moje spoznaje i moje iskustvo mogli koristiti za daljnje razmatranje i rješavanje tih odnosa", istaknuo je biskup Bogović.

Otvorena izložba s. Zdravke Spomenke Milić

Split, 6.4.2018. (IKA) - Izložba „Tragovi u kamenu" s. Zdravke Spomenke Milić otvorena je u petak 6. travnja u prostorijama Alliance Francaise u Splitu. Poslije uvodnih riječi Gerarda Denegria, predsjednika Hrvatsko-francuske udruge - Alliance française, kojima je otvorio izložbu, publici se obratila akademska slikarica Ana Marija Botteri koja je izložbene radove s. Zdravke nazvala „zavjetnim svicima". „Pred nama su neobični svici za čije tkanje nije korišten tkalački stan, već maca i ditlo. Kameni svici građeni vještom rukom utiskuju poruke drevnih zavjeta. Satkani od krhotina preostalih graditelju stećaka što moćno stoje razasuti autoričinim rodnim krajem, strukturom prate graditeljska znanja suhozid i bunja, starohrvatskih crkvice i kapela. Odbačene škure i ploče s krova kućice u kojoj više nitko ne živi postaju zavjetne ploče za neka milosnija vremena", rekla je Botteri. Dodala je kako je u izložbenim radovima prepoznatljiva vjera autorice koja je u svoje radove uzela korale srednjovjekovne i prenijela ih u kamen da bi na neki način ostali ovjekovječeni u kamenu. „Ovo je jedinstveno da su srednjovjekovni korali kao istkani u kamenu jer, gledajući ih, stječe se dojam da se radi o predmetu koji je satkan na tkalačkom stanu u raznim širinama boda, nijansama, isprepletanjima koji podsjećaju na pergamentu, a od kamena su i ta kombinacija je u istinu jedinstvena", istaknula je Botteri. Riječi zahvale uputila je autorica mozaika s. Zdravka, a program je pjesmom uzveličao zbor Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga, Provincije Navještenja Gospodinova - Split, reda kojemu umjetnica pripada. Umjetnica je članica HULU-a Split od 2001. Živi i radi u Splitu.

Humanitarna izložba likovnih radova s. Božene Gagulić
Orašje, 7.4.2018. (IKA) - Humanitarna izložba likovnih radova školske sestre franjevske Krista Kralja iz Tramošnice Božene Gagulić pod naslovom „Putujući u svjetlost Emausa“ otvorena je u subotu 7. travnja u dvorani Aqua centar – bazeni u Orašju.

Izložbu je otvorila i o njezinoj vrijednosti govorila prof. Vida Pust-Škrkulja, povjesničarka umjetnosti i ravnateljica Muzeja Ivanić Grad. Istaknula je kako se slike s. Božene, slikane u akril tehnici doimlju poput otvorene knjige hvalospjeva, u kojoj svaki, pa i najmanji djelić prirode zaslužuje posebno mjesto, posebnu pozornost. „Likovni radovi s. Božene osebujan su susret svjetova ovozemaljskog i izvanvremenskog, simbolički spiritualnog i djetinjne-neposrednog. Svojim slikanjem autorica zadire u područje sjećanja na djetinjstvo, ushićenja ljepotom prirode i njezinih velikih i malih čuda, a okuša se i u vlastitoj interpretaciji vječitih tema europske sakralne umjetnosti... Autoričine slike sadrže određene elemente naivnog slikarstva, posebice u pogledu proporcija i kompozicijskih prioriteta. No, kroz slobodu ekspresivnosti i simboličke vrijednosti poteza i boja progovara samonikla, duhovno bogata osobnost koja suvereno traži svoj put prema punini doživljaja i spoznaje veličine Neizrecivog“, rekla je među ostalim na otvorenju prof. Škrkulja.

S. Božena slika od svoje pedesete godine, a dosada je imala petnaestak izložbi: u Njemačkoj, Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini u kojima je kao redovnica do sada djelovala 54 godine. Kako se prije deset godina vratila te djeluje pri župi u Gornjoj Tramošnici, ispunila se njezina želja da i u svom rodnom kraju izloži svojih četrdesetak radova. Izložba je prodajnog – humanitarnog karaktera, a prikupljeni prihodi namijenjeni su za pomoć siromašnoj djeci u Varešu o kojima u sklopu Male škole za prihvata i odgoj siromašne i odgojno zapuštene djece brinu i skrbe redovnice njezine Družbe.

Đakovo: Nadbiskupijski susret slijepih i slabovidnih osoba

Đakovo, 7.4.2018. (IKA/TU) – Susret slijepih i slabovidnih osoba Đakovačko-osječke nadbiskupije održan je 7. travnja u organizaciji Nadbiskupijskog povjerenstva za pastoral osoba s invaliditetom i članova njihovih obitelji. Susretom je koordinirao vlč. Alojz Kovaček, nadbiskupijski povjerenik za to pastoralno područje. Okupljanje sudionika započelo je u katedrali Sv. Petra u Đakovu.

Susretu se odazvalo oko 200 osoba, uglavnom članova slijepih i slabovidnih i njihovih pratitelja iz Osječko-baranjske, Brodsko-posavske, Vukovarsko-srijemske, Požeško-slavonske županije te Posavske županije (BiH). Na susretu su sudjelovali članovi Povjerenstva za pastoral osoba s invaliditetom i članovi njihovih obitelji, volonteri Crvenog križa iz Đakova te zbor župe Dobrog Pastira iz Đakova.

Sve ih je na početku pozdravio generalni vikar mons. Ivan Čurić, te je zahvalio volonterima Crvenog križa iz Đakova, Mješovitom zboru župe Dobroga Pastira, s voditeljem Ivanom Rakoncem, koji su animirali misno slavlje i svima koji su se aktivno uključili u pripremu toga susreta. Uslijedilo je misno slavlje koje je predvodio vlč. Boris Vulić. U propovijedi je istaknuo da nas vjera uči da samo i jedino Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek, ljubljani Očev Sin na čiju smo sliku svi stvoreni i po kojem smo svi spašeni, može čovjeka osloboditi od svih demona i snaga zla koje su u nama i izvesti nas na put svetosti. Važno je i potrebno ići u Kristovu školu - biti njegov učenik, ali i ići u Kristovu bolnicu - biti pacijent kojeg On ozdravlja i obnavlja i tako vraća izvornu svetost koju je čovječanstvo grijehom

izgubilo. Isus Krist je liječnik koji najbolje zna što je dobro za nas.

Nakon misnog slavlja svi su se uputili u Sinodsku dvoranu Središnje nadbiskupijske i fakultetske knjižnice u Đakovu, gdje je uslijedilo predavanje dr. Borisa Vulića „O zdravlju i spasenju“. Govorio je o dvije dimenzije zdravlja; o društvenoj dimenziji zdravlja u kojoj nejasni odnosi stavljaju pritisak na čovjeka i tada ga čine bolesnim, te o duhovnoj dimenziji u kojoj nas vjera može ozdraviti. Kada se bolesnik preda, tada neće ozdraviti. Postoje ljudi koji imaju tradiciju vjere i mogu prije ozdraviti od onih koji je nemaju. Osim tradicije vjere bitna je i osobna vjera. Molitva i ozdravljenje uvijek su otajstvo. Ne smijemo predbacivati onima koji ne ozdrave po molitvi jer Bog jedini zna što je dobro i prikladno za naše spasenje. Spasenje je bitan pojam vjere. Gledajući taj pojam biblijski, kažemo da je ono izbavljenje i otkupljenje čovjeka od grijeha - Bog ozdravlja bolesna čovjeka. Spasenje ima povijesnu dimenziju, djeluje u povijesti i dovršava se u Isusu Kristu koji je spasenje za nas ljude. Polazeći od Isusa Krista možemo iskusiti spašenost, cjelovitost tako da uistinu budemo ono što jesmo. Možemo biti spašeni makar tjelesno bolesni jer bolest može u čovjeku izazvati da konačno pronađe svoje stvarno 'ja'. Onaj tko je u svojoj nutрини to otkrio stvarno je spašen, pa makar bio bolestan. Važna je osobna vjera jer ona nije naivno povjerenje nego sigurnost da moja najdublja jezgra ostaje sigurna, čitava jer je spašena.

U raspetom Isusu gledamo istinu našeg života, s jedne strane vidimo koliko je zloće u našim životima da smo sposobni ubiti nevinog. U križu vidimo nesposobnost ljubiti, a u raspetom svoje vlastito trpljenje, svoju bolest koja je prikovana na križ. Već sada možemo doživjeti uskrsnuće po svojoj bolesti jer je križ znak otkupljenja, a zatim konačno u uskrsnuću kada ćemo biti uzdignuti kod Boga.

Dr. Vulić zaključio je istaknuo proces ozdravljenja kao otajstveni događaj, a Isusa Krista kao ranjenog liječnika koji oprašta krivnju i daruje udio u svom božanskom životu. On može iscijeliti sve naše rane jer nas u našoj bolesti ljubi vjerno i do kraja, potpuno i sasvim prihvaća i štiti nas svojim božanskim rukama jer je On Bog i čovjek koji se utjelovio u našu ljudsku narav, prošao zemljom čineći dobro, otvarajući nam vrata kraljevstva Božjeg, koji je podnio muku križa i uskrsnuo radi nas i našega spasenja, radi nas i našeg zdravlja u Bogu.

Nakon predavanja sudionicima skupa obratio se nadbiskup Đuro Hranić, koji je zahvalio svima na dolasku i organiziranju skupa i izrazio želju da Gospodin svima poput sv. Tome da milost da prepoznaju Njegovu prisutnost u vlastitom životu te da i mogu poput Tome pasti pred Njega i ispovjediti - Gospodin moj i Bog moj, u svim poteškoćama i životnim radostima. Uslijedilo je druženje uz domjenak na kojem je sudionike razveselio tamburaški sastav „Andeli“.

Dominikanac osvojio medalju na Prvenstvu Zagreba na kronometar

Zagreb, 7.4.2018. (IKA) - U organizaciji Biciklističkog kluba Zagreb održano je 7. travnja Prvenstvo Zagreba na kronometar na Aerodromskoj pisti zrakoplovnog remontnog zavoda u Velikoj Gorici. Na natjecanju je dominikanac fr. Srećko Koralija (BK Sljeme) osvojio brončanu medalju u najkonkurentnijoj kategoriji Elite. Kronometar je zapravo „trka protiv sata“ tj. sprint na biciklu. Elite kategorija vozila je 3 kruga na pisti po 3 km (9 km sveukupno). Pravo nastupa imali su licencirani članovi klubova Zagrebačkoga biciklističkog saveza.

Zavjetno hodočašće Sisačke biskupije u svetišće Majke Milosrđa

Ima li još ljudi koji nisu ovisni o velikom vođi, koji slobodno misle i govore, koji se ne daju zastrašiti niti zavesti, koji misle svojom glavom i zборе slobodno? - Što je nama svetinja – Istanbulska ili Sinajska konvencija? Istanbulska ili Isusov Govor na gori, zapitao biskup Košić

Sisak, 7.4.2018. (IKA) - Treće zavjetno hodočašće vjernika Sisačke biskupije u svetišće Majke Milosrđa u Kloštar Ivanić, tijekom kojeg se molilo za Domovinu i obitelj, održano je u subotu 7. travnja. Hodočašće kao i svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s desetak svećenika, generalnim vikarom mons. Markom Cvitkušićem i rektorom svetišta fra Dragom Brglezom koji je na početku pozdravio biskupa i sve hodočasnike.

U homiliji biskup je podsjetio kako Blaženu Djevicu Mariju u ovom svetišću puk časti od davnina kao Majku Milosrđa. „Svjesni da smo svi grešnici utječemo se njezinu zagovoru te ju i doživljavamo kao Majku Milosrđa, iz dva razloga: prvo, jer je sama puna dobrote i nježnosti, puna sućuti i spremnosti da svima pomogne; te drugo, jer je rodila Isusa pa je njegova Majka, a on je svijetu pokazao sasvim konkretno Boga kao Boga Milosrđa za nas grešnike, jer je on zato i došao k nama ljudima, da nam donese spasenje, spasenje od grijeha, a to drugim riječima zovemo Milosrđe. Kada sutra cijela Crkva, na Bijelu nedjelju, slavi Nedjelju Božjeg milosrđa, tada nam pred očima sjaji svjedočanstvo sv. Faustine Kowalske koja je primila tu pobožnost, na temelju koje je sv. papa Ivan Pavao II. i ustanovio Nedjelju Božjeg milosrđa, a na čemu se nesumnjivo nadahnua i sadašnji papa Franjo proglašujući 2016. Godinom Božjeg milosrđa. Bog je prije svega milosrdan, drugo ime za Boga je – Milosrđe. Možemo reći i ljubav, i oprostjenje, i nježnost i dobrotu“, rekao je biskup. Misna čitanja govore o silnoj snazi Kristova uskrsnuća. „Djela apostolska kazuju nam o velikoj neustrašivosti apostola Petra i Ivana koji su, zajedno s drugim apostolima, svjedočili Jeruzalemcima o Kristu koji je uskrsnuo. Glavari narodni i starješine nisu znali što bi učinili pa su pozvali apostole i zaprijetili su im da to više ne čine. Petar i Ivan im odgovoriše: 'Sudite je li pred Bogom pravo slušati radije vas nego Boga. Mi doista ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo'. Kad bismo i mi bili tako uvjerljivi! Da bismo mi, današnji kršćani tako snažno, bez straha pred ljudima, svjedočili istinu o Kristovu uskrsnuću, potrebno je najprije da sami susretnemo Isusa koji je uskrsnuo, da se uvjerimo da je on živ i da on hoda s nama na našim putovima. Kako je moguće bojati se onda za sebe kada znamo da je i naš Učitelj bio krivo optužen i nevin osuđen na smrt, raspet, umro i pokopan, ali nije poražen – jer je treći dan uskrsnuo. Pa i mi! Što nam možete? Govoriti neistine o nama? Osuditi nas? Ubiti nas? Ali mi se ničega toga ne bojimo, jer nama se pokoravati više Bogu negoli ljudima. Vi nas možete ubiti, ali i mi ćemo uskrsnuti. Jer nama nije do vaše slave, koju biste nam vi mogli dati, nego nama je do slave koju nam može dati samo Bog, u vječnosti. Kažem: o kada bi bilo danas tako među nama kršćanima! Ali mi, današnji kršćani, mnogi smo lijeni i nesposobni braniti istinu Kristova uskrsnuća, bez straha za sebe i svoj život, za trpljenje i samu smrt koja nam se može dogoditi, jer mi ne tražimo nagradu na zemlji nego na nebesima“, rekao je biskup te se u nastavku dotaknuo i aktualne rasprave o Istanbulskoj konvenciji. „Nije li to sramota da u državi u kojoj se 90% stanovnika izjašnjava kršćanima, od kojih 86% katolicima, ukupno 95% vjernicima, vlastodršci mogu sijati strah i trepet i pokoriti sve misleće da prestanu misliti, sve koji imaju poziciju da govore, da prestanu govoriti, sve koji imaju znanstveni,

kulturni, umjetnički autoritet da uzmaknu i – šute! Ali, recite braćo i sestre, upitao bi nas sveti Petar, zajedno s apostolom Ivanom: 'Trebamo li se mi više pokoravati Bogu ili ljudima?' Očito, stranački ljudi, koji ovise o volji svoga vođe moraju se više pokoravati ljudima, tj. svome vođi, jer ako padnu u njegovu nemilost, ode im služba, završit će na ulici... Ali ima li još ljudi, koji nisu ovisni o velikom vođi, koji slobodno misle i govore, koji se ne daju zastrašiti niti zavesti, koji misle svojom glavom i zборе slobodno“, zapitao se biskup te pozvao na molitvu da Majka Milosrđa svojim zagovorom učini da se ljudi koji odlučuju o budućnosti ove zemlje, o odgoju, obrazovanju, o obiteljima, mladima i djeci, ne boje založiti za njihovo dobro te da ne nasjedaju na laži i podvale, medijske varke i zamke.

Govoreći i dalje o aktualnim društvenim pitanjima biskup se zapitao „zar nam nije sveto ime majke, bez obzira bila to naša majka, majka naših bližnjih ili nebeska Majka?“ „Pa ako nam je to ime sveto, kako možemo dopustiti da se obezvrjeđuje obitelj, kako možemo dopustiti da se sva naša kršćanska povijest i obrana moralnih i društvenih zakona utemeljenih na Božjim zapovijedima bace u blato, a ustoliče se neki novi – i to protunaravni i protuljudski zakoni? Pitam ja vas otvoreno: Što je nama svetinja – Istanbulska ili Sinajska konvencija? Istanbulska ili Isusov Govor na gori? Zakon koji pišu današnji zagovaratelji nastranih odnosa, gdje se ne poštuje ni muško ni žensko, ni majka ni otac, ni dijete, ni vjera ni tradicija – ili Zakon koji je upisan u ljudska srca prstom Boga živoga, a već je dan po Mojsiju na Sinaju, uklesan u dvije kamene ploče te dovršen po Isusu Kristu u proglasu Osam blaženstava? Koga ćemo slijediti: boga Istanbula ili Boga koji se objavio na Sinaju i u Isusu Kristu na Gori? Boga istinitoga, vjernoga, Oca milosrdnog i jedinog spasitelja čovjeka Sina Božjega Isusa Krista ili – oca laži, ubojicu od početka, belzebula i sotonu? I zašto strah u srcima kršćana, tko može nas natjerati da ne govorimo istinu, tko je taj tko ima ključeve života i smrti, tko nas jedini u našoj nutrini i biti, u našoj vječnosti oslobađa i čisti, spašava i daje nam pravo dostojanstvo čovjeka, i muškarca i žene, tko nas jedini brani od nasilnika svih vrsta, i verbalnih, i zavodničkih – koji nam prilaze u ovčjem ruhu i kao (demo)kršćani? – tko ako ne jedino i samo Isus Krist naš Gospodin! A on je bio samo prividno pobijeden, bio je bez grijeha i krivnje osuđen na smrt i ubijen, ali dok se đavao naslađivao svojim uspjehom, on je na iznenađenje i anđela, i dobrih i zlih, i ljudi – ustao od mrtvih i pobijedio“, zaključio je biskup Košić.

Misi je prethodila molitva i razmatranje otajstava krunice, a slavlje je završeno ophodom oko oltara Majke Milosrđa.

Kardinal Bozanić s poglavarima i bogoslovima sjemeništa „Redemptoris mater“

Zagreb, 7.4.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić susreo se 7. travnja s bogoslovima biskupijskih misijskih sjemeništa „Redemptoris mater“ iz Pule i Sarajeva. Bogoslovi, iz ukupno trinaest različitih zemalja, predvođeni rektorom don Piergiorgiom De Angelisom i vicerektorom don Juricom Manzonijem u sklopu uskrsnog hodočašća pod nazivom „Put u Emaus“ pohodili su grob blaženog Alojzija Stepinca. Kardinal Bozanić bogoslovima je rekao da se želio susresti s njima upravo kod groba bl. Stepinca čija svećenička svetost ostaje trajno nadahnuće novim generacijama kandidata za Sveti red. Susret je završio zajedničkom pjesmom „Kraljice neba“, a bogoslovi su se po rasporedu hodočašća uputili u Krašić gdje su posjetili rodnu župu bl. Stepinca, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Biskup Mrzljak pohodio Dom socijalne skrbi za starije i nemoćne osobe Lekić

Varaždin, 7.4.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak pohodio je u subotu 7. travnja Dom socijalne skrbi za starije i nemoćne osobe Varaždin (Dom Lekić), gdje je za korisnike i djelatnike predvodio euharistijsko slavlje. S mons. Mrzljakom koncelebrirali su fra Mirko Kemiveš, župnik župe sv. Vida iz Varaždina, te vlč. Nikola Tomašević, tajnik varaždinskog biskupa. Fra Mirko zajedno s kapucinima redovito brine o duhovnom zdravlju korisnika toga varaždinskog doma, a subotom poslijepodne zajedno slave i misu.

Sve je na početku pozdravio fra Mirko, zahvalivši biskupu što je došao s korisnicima Doma podijeliti radost misnog slavlja, dok je biskup okupljene na euharistiji pozdravio riječima uskrslog Isusa 'mir Vama'. Zahvalio je na dobrodošlici te dodao kako se slaveći Uskrs „spominjemo kako zajedno možemo doživjeti Isusovo uskrsnuće". I učenici su se okupljali zajedno na euharistiji. Cijeli tjedan odjekuje Uskrs. Isus je pobijedio smrt, ne samo svoju nego i našu. Živimo ovdje na Zemlji ne da bismo postali ništa, nego da bismo živjeli s Onim koji je pobijedio smrt, poručio je biskup.

U propovijedi je rekao okupljenima kako je središte liturgijske godine slavlje vazmenog otajstva čiji je vrhunac Uskrs - pobjeda života nad smrću.

„Kada netko od nas umre, stavimo ga u grob i više ga nema. Tako su i Isusa doživjeli Njegovi učenici. No, kada su došli na njegov prazan grob, počeli su se sjećati njegovih riječi da će uskrsnuti i pobijediti smrt. Javljala se slutnja u njima, a vjera se počela rađati tek nakon susreta s njime. Prepoznali su ga po lomljenju kruha i tada su ga počeli gledati očima vjere. Sutrašnja nedjelja poznata je po jednom od apostola kojeg znamo kao Neverovani Tomaš, odnosno Tomi koji ne vjeruje. Ali zato Toma, kada doživi Krista, pokazuje kako itekako vjeruje te mu se klanja i prvi od učenika govori: 'Gospodin moj i Bog moj'. Vjera apostola rađala se pomoću snage Duha Svetoga, a taj Duh Isusov je s nama neprestano kroz svih ovih 2000 godina i on vodi i oživljava Crkvu. To je djelo Duha Svetoga onima koji žele vjerovati i koji su otvoreni sili, snazi i svjetlu Duha Svetoga koji nam pomaže da možemo vjerovati tim svjedocima. Kako u Isusovo vrijeme, tako i danas, ima onih koji ne žele vjerovati da je to istina. Zato se mi okupljamo oko oltara i na tom mjestu učvršćujemo svoju vjeru slušajući riječi stare 2000 godina, ali istovremeno žive Božje riječi za koje vjerujemo da daju pravi život čovjeku", kazao je u propovijedi mons. Mrzljak. Na kraju mise fra Mirko je zahvalio biskupu Mrzljaku na dolasku, zahvalio je orguljašu i članovima Trećeg reda sv. Franje koji, kao i svaki put do sada, nisu došli praznih ruku. Biskup je prije završnog blagoslova svima zaželio sretan Uskrs.

Dan čašćenja Gospe Brze Pomoći u Slavenskom Brodu

Slavonski Brod, 8.4.2018. (IKA) - Pod geslom „Zdravo Kraljice, Majko Milosrđa!" proslavljen je 8. travnja, na Nedjelju Božjega milosrđa, i mjesečni Dan čašćenja Gospe Brze Pomoći u Gospinoj župi i svetištu u Slavenskom Brodu. Središnje hodočasničko slavlje predvodio je provincijal franjevačke provincije Sv. Ćirila i Metoda fra Ilija Vrdoljak. Naglasivši u homiliji kako Božje milosrđe pokazuje da je Bog daleko iznad pravednosti, provincijal Vrdoljak posvjestio je da Bog svoje milosrđe iskazuje svakom čovjeku, a napose svome Sinu i njegovoj Majci Mariji. „Kao što je Bog milosrdan, kao što je Isus milosrdan tako je milosrdna i njegova majka Marija te je stoga i zazivamo kao

Majku Milosrđa", istaknuo je i potkrijepio to kroz nekoliko događaja u povijesti, a napose naše nedavne povijesti - Domovinskog rata, kada su pod Gospinim plaštem s krunicom oko vrata naši branitelji išli na bojišta braneci svoju domovinu. „Volio bih da svaki od nas prihvati osobno duboku i iskrenu pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji. Volio bih da ovo svetište bude duboki iskreni marijanski centar, jedno iskreno mjesto milosrđa Gospodinova, u kojoj i mi tražimo Božju milinu i milosrđe", rekao je među ostalim provincijal Vrdoljak te pozvao hodočasnike da izgrađuju tu duboku i iskrenu pobožnost Njoj, onako kakvu su nas učile naše majke i bake kako bi im vjera u ovim nestabilnim i kolebljivim vremenima bila čvrsta.

Prije svake mise bila je pobožnost Božjem milosrđu i molitva za dobivanje potpunog oprost, te su brojni vjernici tijekom dana pristupili sakramentu pomirenja. Večernje misno slavlje predvodio je don Branko Bendra, salezijanac na službi u Žepču.

Kardinal Bozanić pozvao na molitvu za Domovinu te posebno za obitelji

Zagreb, 8.4.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uputio je pismo svećenicima, redovnicima, redovnicama i svim vjernicima na području Zagrebačke nadbiskupije s pozivom na molitvu za Domovinu, a posebno za obitelji. Pismo je biti pročitano nakon Popričesne molitve na euharistijskim slavljinama u svim župama Zagrebačke nadbiskupije u nedjelju 8. travnja, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

„Potaknut potrebama i osjećajima vjernika, osobito roditelja, koji su izrazili svoju zabrinutost glede najnovijih događanja, nedoumica i prijepora u hrvatskome društvu u ovom trenutku, pozivam sve vas, dragi vjernici Zagrebačke nadbiskupije, da tijekom tjedna koji započinje Bijelom nedjeljom, odnosno današnjom Nedjeljom Božjega milosrđa, molite za hrvatsku Domovinu, a posebno za obitelji, kako osobno tako i u zajedništvu svoga doma, a naročito u župnim, redovničkim i drugim vjerničkim zajednicama.

U svojim molitvama posebno molimo mudrost i svjetlo Duha Svetoga u savjestima onih koji donose odluke o važnim pitanjima za naš narod i državu. Kao Crkva pozivamo sve na otvoren i hrabar dijalog, na međusobno poštovanje i čuvanje zajedništva u hrvatskom društvu, bez pritisaka i žurbe u donošenju odluka. Kao Crkva koja je, ne tako davno, proživjela teret raznih oblika totalitarizama, posebno smo osjetljivi na svaki pokušaj promicanja ideologija protivnih ljudskoj stvorenosti, čovjekovu dostojanstvu i kršćanskom pozivu. Svjesni smo da se elementi takvih pokušaja, koji sebe nisu u prošlosti nazivali, pa ni danas sebe ne nazivaju ideologijom, redovito predstavljaju kao otvorenost, napredak i boljitak. Zato, kao što sam nedavno naglasio, ponavljam da 'uvijek treba s oprezom slušati one koji ljudima obećaju 'raj na zemlji', koji se predstavljaju kao donositelji novog poretka, mira, blagostanja, potpune ravnopravnosti i slično. Time su se služile propale ideologije prošlog stoljeća, a slično pokušavaju i nove (homilija na Uskrs, 1. travnja 2018.).

Sukladno upozorenjima pape Franje o novim pokušajima kolonizacije, neprestano čuvajući vjernost Božjoj volji i nastojeći ostvarivati vrjednote koje su oblikovale hrvatski identitet, s pouzdanjem i nadom molimo zagovor Marije, najvjernije odvjetnice Hrvatske, svetog Josipa, zaštitnika naše Domovine i blaženoga Alojzija Stepinca, svjedoka Istine i čiste savjesti", ističe se u pismu kardinala Bozanića svećenicima, redovnicima, redovnicama i svim vjernicima na području Zagrebačke nadbiskupije.

Uskrsno slavlje u hramu Preobraženja Gospodnjega u Zagrebu

Zagreb, 8.4.2018. (IKA) – U povodu svetkovine Uskrsa, koji pravoslavni vjernici slave po julijanskom kalendaru, u nedjelju 8. travnja svečanu arhijerejsku liturgiju u hramu Preobraženja Gospodnjega u Zagrebu uz svećenike Zagrebačko-ljubljanske metropolije i Zagrebačke crkvene općine predvodio je zagrebačko-ljubljanski metropolit Porfirije. Tijekom liturgije o. Bogoljub Ostojić pročitao je uskrsnu poslanicu koju je srpski patrijarh Irinej sa svim arhijerejima Srpske pravoslavne Crkve uputio svećenstvu, monaštvu i svim vjernicima.

Na kraju liturgije okupljenim vjernicima Uskrs je čestitao i metropolit Porfirije, te je posvijestio kako uskrsli Krist donosi istinsku i pravu radost, jer u njemu je uskrsnula i ljudska priroda.

Njegovo uskrsnuće daje nam odgovor na pitanje tko smo, od kuda dolazimo i kuda idemo, te koji je smisao našega života, jer „nije naš osnovni zadatak i cilj pronaći put i način svoga života, nije osnovno pitanje kako živimo, već zašto živimo. Na to pitanje ponekad zaboravljamo, a ponekad ga i svjesno izbjegavamo, jer nismo u stanju sami na to pitanje odgovoriti, a sve nas oko nas uvjerava da je najvažnije zašto živimo. No, najvažnije je da odgovorimo prvo sebi, a onda drugima što je život, koji je smisao našeg postojanja, koji je smisao života, te koji je smisao smrti“, rekao je metropolit Porfirije. Naglasio je kako je čovjek oduvijek težio otkriti koji je smisao njegova postojanja te si istodobno produžiti život, ako već ne može vječno živjeti. No, metropolit je upozorio: „Tamo gdje smo opterećeni sami sobom, egoizmom, sebljubljenjem, raznim porivima i materijalnim vrijednostima, gdje se pokušava pobjeći od smrti tamo nikad nismo siti života“. „Ali to je i prirodno, jer smrt je neprirodna u našem biću i na našem biću. Smrt nije nešto radi čega smo došli na ovaj svijet i sa čime smo došli na ovaj svijet. Smrt je nešto što je naknadno unijeto u naše iskustvo, u naše živote. Želja pak da živimo vječno pokazuje naše iskustvo ljubavi, jer ljubav je ona koja nas upućuje na vječnost, a iz te vječnosti dolazi Gospodin da bi nas u nju uveo: dolazi uzimajući na sebe ljudsku prirodu, biva ponižen, raspet, ubijen, ali to nije posljednje što je rekao o sebi. Umirući na križu On obesnažuje smrt, uzima joj snagu i čini ju nemoćnu i u životu svakoga od nas da bismo i mi postali baštinići života koji nam Krist nudi. Da bismo postali sudionici te pobjede nad smrću koju je On za nas izvojevao, neophodno je da s Njim stupimo u osobni odnos, a to je nešto što se ne može smjestiti samo i isključivo u kategorije razuma i logike. To zahtijeva čitavo naše biće, čitavu našu osobu, to je nešto što zahtijeva da naš odgovor bude naš život u skladu s pozivom koji nam Gospodin upućuje, a taj poziv nije ništa drugo nego poziv ljubavi: poziv na ljubav prema Njemu, poziv na prihvaćanje Njega kao središte i temelja našeg života, ali i poziv na ljubav prema svim ljudima“, rekao je metropolit Porfirije.

Nagovor je zaključio riječima: „Neka Gospodin da da danas kad Kristovo uskrsnuće, radost, ljepota, ljubav i svjetlost iz naših bića izagna tamu, mir dođe u naša srca kako bismo onda i mi zajedno sa svima svetima, s cijelom Crkvom mogli radosno pjevati uskrsnu pjesmu 'Krist uskrsnu od mrtvih, smrću smrt razruši i onima koji su u grobovima život darova'“.

Arhijerejsku liturgiju pjevanjem je animirao Hor hrama Preobraženja Gospodnjega.

Otkrivena bista don Andriji Bogdanoviću u Gornjem Humcu

Ostavio je crkvice i kapelice u vašim srcima, u srcima i mislima vaših očeva i majki, vaših djeda i baka

Gornji Humac, 8.4.2018. (IKA) – Na 22. obljetnicu smrti don Andrije Bogdanovića (1913. - 1996.), svećenika i župnika u župi sv. Nikole biskupa u Gornjemu Humcu na otoku Braču, u nedjelju 8. travnja otkrivena je bista toga svećenika na Pjaci u blizini tamošnje župne crkve Sv. Nikole biskupa. Bista je podignuta na inicijativu grupe mještana u znak zahvalnosti svećeniku koji je punih pola stoljeća proveo na službi u Gornjemu Humcu.

Svećenik Bogdanović rođen je 6. siječnja 1913. u Komiži na otoku Visu, a umro je 8. travnja 1996. u Gornjemu Humcu. U tu je župu Bračkoga dekanata došao 1946. godine u kojoj je živio i djelovao do svoje smrti te je prema vlastitoj želji pokopan u crkvi Sv. Marije na mjesnome groblju. Obnašao je i službu profesora u tadašnjoj Dominikanskoj gimnaziji u Bolu, o čemu svjedoče Boljani. „Volio je Gornji Humac i sve mještane i rado im pomagao, a posebno školskoj djeci oko problematičnih predmeta. Njegov hobi bio je popravljanje satova. Sve je to radio bez naknade i nikad nikome nije ništa naplatio. Uvijek bi govorio: 'Ništa, ništa ne treba'. Tim njegovim uslugama koristili su se i ostali stanovnici otoka Brača“, istaknuli su članovi Inicijativnoga odbora.

U kratkoj svečanosti otkrivanja biste tome svećeniku pučki načelnik Marino Kaštelan izrazio je radost zbog ostvarenja toga važnoga projekta za Gornji Humac, ali i otok Brač koji je ostvario Inicijativni odbor oformljen na traženje mještana Gornjega Humca. „Ne mogu govoriti o vlastitim iskustvima o don Andriji, ali mogu vam prenijeti refleksiju vašega iskustva koje osjećate prema don Andriji i zajedništvo koje se osjetilo oko toga da se don Andriji Gornji Humac i cijeli Brač na dostojan način zahvale. U tim olovnim vremenima don Andrija neće biti zapančen kao veliki graditelj i obnovitelj. Nije obnavljao i gradio crkve ni kapelice, ali je na drugi način ostavio duboki trag u svima koji su ga poznavali, svima kojima je na neki način pomogao. Ostavio je crkvice i kapelice u vašim srcima, u srcima i mislima vaših očeva i majki, vaših djedova i baka. To potvrđuje odaziv na inicijativu o kojoj se čulo od daleke Komiže i Visa preko Hvara do svih bračkih mjesta“, poručio je, između ostaloga, pučki načelnik, zahvalivši posebno Inicijativnom odboru na ostvarenju spomen-biste tome svećeniku.

Bolski dominikanac fr. Ivo Plenković iznio je nekoliko podataka i crtica iz don Andrijina života. Pojasnio je da je don Andrija 1954. godine, nakon što je fr. Pio Matulić otišao na studij matematike i fizike u Švicarsku, predavao fiziku u bolskoj Dominikanskoj gimnaziji. Tim događajem povezali su se Komiža na Visu i Gornji Humac na Braču. „Osim don Andrije rado želim istaknuti i don Šimu Vrsalovića iz Gornjega Humca koji je gotovo pola stoljeća bio župnik u Komiži na otoku Visu. Imate razloga gajiti lijepe uspomene. Prenosite ove događaje djeci i mladima, dajte ih u nasljeđe da se ne zaborave“, poručio je bolski dominikanac te predvodio zatim molitvu za svećenika Bogdanovića.

Bistu, rad bračkoga kipara Ivana Jakšića iz Donjega Humca, izrađenu od kamenoga bloka iz pučiške tvrtke „Jadrankamen“, otkrili su članovi Inicijativnoga odbora na čelu s voditeljem Nikšom Michieli Tomićem. Brački kipar zahvalio je svim žiteljima Gornjeg Humca, a posebno Inicijativnome odboru na iskazanome povjerenju da se višegodišnjem župniku Gornjega Humca podigne bista na središnjem trgu toga bračkoga mjesta. Prije otkrivanja biste izaslanstvo je položilo cvijeće na grob nekadašnjega gornjohumčanskog župnika.

Biskup Križić pohodio župu u Prozoru

Gospić, 8.4.2018. (IKA) - Gospićko-senjski biskup Zdenko Križić pohodio je na Bijelu nedjelju i blagdan Božjeg milosrđa, 8. travnja, župu Uzvišenja sv. Križa u Prozoru, gdje je u župnoj crkvi u konceleciji s mjesnim župnikom Ivicom Miškulinom i biskupovim tajnikom i kancelarom vlč. Mišlom Grgurićem, predvodio svečano misno slavlje.

U propovijedi biskup je istaknuo: „Ova Bijela nedjelja, negdje nazvana 'Mali Uskrs', u Crkvi se još naziva 'Nedjelja Božjeg milosrđa'. Naziv je dobila prema objavi koju je imala sveta Faustina kojoj je Isus poručio: 'Želim da prva nedjelja poslije Uskrsa postane u Crkvi blagdan moga milosrđa. Kćeri moja, govori cijelom svijetu o mom neizmjeranom milosrđu. Duša koja se taj dan ispovijedi i pričesti, zadobit će potpuni oprost od grijeha i svih kazni. Želim da se taj blagdan svečano slavi u cijeloj Crkvi'. Isusova muka, smrt i uskrsnuće, neizmjeran je čin njegova milosrđa prema ljudima. Isus je podnio patnju iz ljubavi. Daje svoj život za ljude koje naziva svojom braćom, s naglaskom da mu život nitko ne oduzima, nego ga on daruje. Svoju ljubav i svoje milosrđe je pokazao za svoga života prema ljudima svih oblika patnje. Pomagao je i tamo gdje nije bio niti zamoljen. Pred ljudskom patnjom je i plakao, a još više pred ljudskim grijehom koji čovjeka udaljuje od Boga i vječnog spasenja”.

Biskup je nadalje istaknuo primjer sv. Tome, koji nije bio s ostalim učenicima kada im se Isus ukazao, ali Isus se vraća i dolazi ponovno samo zbog jednog učenika. Stalo mu je do svake osobe. Isus je došao da ne propadne niti jedan, da traži i spasi sve što je izgubljeno. Toma, zbog toga jer nije bio s apostolima kada im se Isus ukazao, nije vjerovao dok sam nije vidio i opipao. Zbog toga su ga prozvali i nevjerni. Toma, kada je svojim očima ugledao Uskrsloga, priznaje: „Gospodin moj i Bog moj”. „Tomin put do vjere prožet je nerazumijevanjem, otporima, odbijanjem, kašnjenjem... Na kraju ipak je stigao. Isus ima razumijevanja za one koji kasne. Dovoljno se prisjetiti razbojnika na križu. Za susret s Bogom važnije je srce nego oči. Tko ga otkrije srcem sigurno će ga i vidjeti. Tako Toma nije 'nevjerni Toma'. Jer ni drugi se od njega ne razlikuju ni po čemu. On je izabran da bude model vjerničkog traženja i borbe. I drugi su apostoli kao i Toma nađeni od Isusa. Nisu oni Isusa našli nego je Isus našao njih. Tako je i Toma nađen. On je dirnut od Isusa i zato nema potrebe da dodirne. Apostol Toma ostaje model koji govori: smiješ sumnjati, smiješ odbijati, smiješ i pasti, ... ali nastavi tražiti. Kada se susretneš, kada doživiš ljubav onoga koji je iz ljubavi otišao na križ, neka to drugi uoče da po tebi i drugi mogu stići, makar sa zakašnjenjem”, zaključio je biskup Križić.

Na kraju mise župnik Miškulin zahvalio je biskupu na pastirskom pohodu, na upućenoj riječi ohrabrenja i pozvao biskupa da neprestano moli za ovaj narod koji u svojim osobnim molitvama, tako i u misi neprestano spominje pastira naše biskupije.

Nakon mise biskup Križić zadržao se ispred župne crkve u druženju s narodom.

Blagoslov križa u zaselku Vekići

Gradnju križa inicirali su i izgradili Vekići, koji su većinom iseljeni u Metković, Australiju, Austriju i Kanadu Borovci, 8.4.2018. (IKA) - Novoizgrađeni križ od 12 metara na vrhu brda Tikvina u zaselku Vekići u Borovcima kod Metkovića blagoslovljen je 8. travnja, na Bijelu nedjelju i nedjelju Božjeg milosrđa.

Slavlje je započelo misom u crkvi Sv. Nikole u Borovcima. Bilo je nazočno oko tri stotine osoba. Nakon mise vjernici su se u tišini jedan za drugim zaputili na strmo brdo koje se

nalazi na 354. metru nadmorske visine. Križ je blagoslovio don Miroslav Rubić.

Slavlju blagoslova križa nazočili su gradonačelnik Metkovića Dalibor Milan sa suradnicima i načelnik općine Kule Norinske Nikola Krstičević. Događaj je pjesmom pratila klapa Sv. Nikola iz Metkovića.

Gradnju križa inicirali su i izgradili Vekići, koji su većinom iseljeni u Metković, Australiju, Austriju i Kanadu. Gradnja je trajala tri godine. Trebalo je nadljudskih napora da se izgradi pristupni put od 1300 metara, širok 1,5 do 2 metra, i iznese potrebni materijal za gradnju križa. Križ je i elektrificiran tako da se vidi iz Metkovića i s autoputa. Nakon blagoslova križa uslijedilo je druženje uz domjenak na ravnini kod Bristovaca u Borovcima.

Makedonski vjernici u Hrvatskoj proslavili Uskrs

Zagreb, 8.4.2018. (IKA) – Vjernici Makedonske pravoslavne Crkve u više su hrvatskih gradova proslavili Uskrs. U Zagrebu vjernici Makedonske pravoslavne crkvene općine (MPCO) sv. Zlata Meglenska okupili su se na bogoslužju u subotu 7. travnja, te na sam Uskrs u nedjelju 8. travnja u crkvi Sv. Roka na Rokovu perivoju. Liturgiju je predvodio parohijski svećenik protojerej Kirko Velinski koji je na Uskrs navečer predvodio svečanu liturgiju za vjernike MPCO sv. Nauma Ohridskog u samostanskoj crkvi Gospe od Ančela u Splitu.

Uskrsno bogoslužje 7. travnja kasno navečer u crkvi Sv. Fabijana i Sebastijana u Rijeci za vjernike MPCO svetih cara Konstantina i carice Elene predvodio je o. Stefo Bečarski koji tradicionalno za uskrsne blagdane dolazi na ispomoć iz Makedonije. U nedjelju o. Bečarski predvodio je uskrsno bogoslužje u crkvi Sv. Franje uz samostan franjevac konventualaca u Puli za vjernike MPCO sv. Joakima Osogovskog.

Na kraju liturgija čitana je tradicionalna poslanica svećenstvu, monaštvu i vjernicima arhiepiskopa ohridskog i makedonskog Stefana i članova Svetog sinoda MPC.

Uskrsnućem, i nebo i zemlja dobili su smisao, i čovjek i svijet, i vrijeme i vječnost. U radosti uskrsnuća, „vidjeli smo pravu svjetlost, primili smo Duha Nebeskoga, našli pravu vjeru”. No, da bi se postao sudionikom te radosti, te tajne blagovijesti najprije trebamo povjerovati i pokajati se, živjeti prema Evanđelju. A to, prije svega znači ići Kristovim putem, putem ljubavi i praštanja, strpljivo podnoseći golgota iskušenja i smireno nositi svoj križ. Pa tako onda, taj put znači i naše raspeće, ali i naše uskrsnuće s Kristom, ističe se u poslanici.

Nadalje se posvjećuje kako se preko „sile Kristova uskrsnuća otvorio put za svakog čovjeka, a preko čovjeka i za svu tvorevinu ka Sveopćem uskrsnuću, u koje ne samo što vjerujemo, već i s nadom ga očekujemo”. Zato, „tko će izreći riječima silu Gospodnju? Od smrtnih postali smo besmrtni! To su velika djela Križa”.

„Molimo se u miru, ali i mirom da izlazimo u svijet, jer ne bismo mogli stvarno se radovati ako još uvijek griješimo i ako nismo pomireni s Bogom. Ne može biti pravde, ukoliko druge ne opravdamo, niti mira – ukoliko sami nismo ispunjeni mirom! Naš život treba postati uskrsnuće, i to po mjeri naše pokajničke preobrazbe u kojoj ćemo se pokazati mrtvima za grijeh, a živima za Boga u Krista Isusa, našega Gospodina. Vjera u uskrsnuće izvor je strpljenja, ljubavi i nade. Zato, i na ovom kao i za vrijeme svakog Uskrsa, radosno svjedočimo spasonosnu istinu uskrsnuća, objavimo i međusobno se pozdravimo miroljubivim riječima: Krist uskrsnu”, ističe se u poslanici.

Održan 39. Uskrs fest

Zagreb, 8.4.2018. (IKA) - „Uskrs fest“ - najstariji festival hrvatske popularne kršćanske glazbe, održan je u nedjelju 8. travnja u Koncertnoj dvorani „Vatroslav Lisinski“ u Zagrebu u organizaciji Ureda HBK za mlade i Hrvatskoga katoličkog radija. Ovogodišnji, 39. po redu, festival bio je revijalnog karaktera.

U festivalsku večer uveo je VIS „Dominiks“ (Žepče, BiH) pobjedničkom pjesmom Uskrs festa 2016. „Molitva“. Nakon pozdrava generalnog direktora Festivala vlč. Mihovila Miše Provića, slijedili su nastupi izvođača njih 17, od ukupno 46 koliko ih je pristiglo na natječaj prema odluci Organizacijskog odbora festivala. Na Uskrs festu tako su nastupile Sestre Ramljak (Međugorje) s pjesmom „Ne plači Marijo“, Zbor mladih „Piscatores“ (Kašina) s pjesmom „Moj Bog, moj Otac“, Antonio Tkalec (Varaždin) s pjesmom „Dok postojim Tebi ću pjevati“. Bogoslovski „Ben(d) Sirah“ (Zagreb) izveo je pjesmu „S tobom ne bojim se“, a Meri Cetinić (Split) „Moga srca Ti si glas“. VIS „Veritas aeterna“ (Split) izveo je pjesmu „Sveto ime“, Matea Horvat (Zagreb) pjesmu „Bog spašava“, a VIS „Damjan“ (Vukovar) „Sve mogu u onome koji me jača“. Pjesmom „Vraćam se“ nastupio je Band „Rafael Judita“ (Zagreb), VIS „Aurora“ (Solin) izveo je pjesmu „Dođi“, a Frama Posušje (Posušje, BiH) „Prostranstva Tebe koji jesi“. Grupa „Oton“ (Pula) nastupila je s pjesmom „Sveti i Presveti“, fra Marin Karačić (Široki Brijeg, BiH) s pjesmom „Tu“, a Maja Mušlek (Zagreb) s pjesmom „Isus govori“. Grupa RiM (Zagreb) izvela je pjesmu „Hram“, Dario Bezik (Osijek) „Moj Kralj živi“, te SKAC zbor (Zagreb) „Tebe žeda duša moja“. U revijalnom programu je kao gost festivala nastupio Marin Ivanović Stoka.

Među mnogobrojnom publikom i gostima bili su predsjednik Odbora HBK za mlade zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, imenovani hvarski biskup i generalni tajnik HBK mons. Petar Palić, ravnatelj Hrvatskoga Caritasa i Hrvatske katoličke mreže mons. Fabijan Svalina, te izaslanik zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića predstojnik Ureda i povjerenik za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije vlč. Ivan Valentić.

Zahvalivši izvođačima, organizatorima i publici, u završnom govoru biskup Gorski istaknuo je da je sve u dvorani okupila sila Kristova uskrsnuća. Svaka nota, svaki glas, svaka riječ, svaki pljesak, svjetlo koje nas okružuje, sve je to danas samo u navještaju jedne jedine istine: Krist je živ, rekao je biskup. Podsjetio je da se Uskrs fest održava na Bijelu nedjelju, koja se naziva i Tominom nedjeljom, po apostolu koji je teže vjerovao i sumnjao. A njegovi prijatelji i apostoli su mu rekli, dođi Toma, ti si naš. Upoznat ćeš živoga Isusa, vidjet ćeš ga.

Dragi prijatelji, u ovom zbuđenom vremenu kada se ne zna što je gdje, kada su ljudi dezorijentirani, koji je zadatak nas koji vjerujemo u Krista Uskrsloga? Trebamo biti ono što su apostoli bili Tomi, most do Isusa. Tako da možemo svima reći koji sumnjaju, koji ne vjeruju, koji se protive, koji mrze: Dođite, pjevajte s nama, molite s nama, živite s nama, susrest ćete Krista Uskrsloga. On je taj koji oslobađa, rekao je biskup Gorski te svima poželio da im Isus svojim svjetlom svijetli, snagom da ih nosi i milosrdem da ih vodi.

Izvođenje pjesama pratio je Uskrs fest orkestar u sastavu Goran Kovačić, Saša Miočić, Mario Klarić, Nebojša Buhin i Robert Vrbančić, dok su program vodili Danira Matijaca i Pere Eranović. Izvršni direktor festivala bio je Slavko Nedić, umjetnička direktorica Marija Husar, a redateljica festivala bila je Petra Radin.

Više o ovogodišnjem Uskrs festu i izvođačima može se saznati na <https://uskrsfest.ml/>

Sabor biskupa Riječke metropolije

Gospić, 9.4.2018. (IKA) - Sabor biskupa Riječke metropolije održan je u ponedjeljak 9. travnja u Biskupskom ordinarijatu u Gospiću. Pod predsjedanjem riječkog nadbiskupa i metropolita Ivana Devčića na saboru su sudjelovali porečko-pulski biskup Dražen Kutleša, krčki biskup Ivica Petanjak i mons. Zdenko Križić, koji kao gospićko-senjski biskup na Blagovijest tradicionalno ugošćuje biskupe metropolije.

Na Saboru je izvješće o radu Bogoslovnog sjemeništa „Ivan Pavao II.“ i Teologiji u Rijeci iznio rektor sjemeništa dr. Mario Tomljanović. Godišnje izvješće o radu Međubiskupijskoga ženidbenog suda I. stupnja iznio je sudski vikar mons. mr. Emil Svačić. Nakon njihovih izlaganja biskupi su zajedno s metropolitom raspravljali o zajedničkim pitanjima Riječke metropolije.

Susret je završio misnim slavljem koje je u gospićkoj katedrali Navještenja BDM predvodio nadbiskup Devčić.

Biskup Košić predvodio misu u prigodi Dana Hrvatskoga mariološkog instituta

Zagreb, 9.4.2018. (IKA) – Euharistijsko slavlje u prigodi proslave Dana Hrvatskoga mariološkog instituta koji se tradicionalno obilježava na Blagovijest, 9. travnja, na ovogodišnju vanjsku proslavu blagdana u crkvi Sv. Martina u Zagrebu predvodio je zamjenik predstojnik HMI-a sisački biskup Vlado Košić. U koncelebraciji bilo je desetak svećenika, među kojima i dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu pri kojem djeluje HMI prof. dr. Mario Cifrak, koji je članovima HMI-a čestitao njihov dan. Na početku homilije biskup Košić podsjetio je kako je HMI osnovan 9. ožujka 1974., te je tad određeno da će Dan HMI biti Blagovijest, 25. ožujka, a ove godine se radi korizme blagdan slavi 9. travnja. Slaveći blagdan Navještenja Gospodnjeg slavimo veliko otajstvo utjelovljenja Sina Božjega. Sv. Ivan apostol napisao je: „Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama“. Vječni logos se utjelovio, postao je tijelo, Bog nevidljivi postao je vidljiv, jedan od nas kao što ga naviješta knjiga proroka Izaije. To je veliko otajstvo naše vjere. To je samo Isus Krist, naš Spasitelj koji je po Blaženoj Djevici Mariji postao čovjekom“. Posvijestio je kako ni sama Marija nije razumjela kako se to dogodilo. „Ona je vodila dijalog s anđelom Gabrielom koji joj je to došao navijestiti, te na njegove riječi 'ta Bogu ništa nije nemoguće' Marijin odgovor 'neka mi bude po tvojoj riječi'“. Biskup je podsjetio kako je u Marijinu odgovoru, njezinu 'Fiat' sažeta sva njezina predanost i povjerenje koje je iskazala Bogu, otvorivši se nečem nepoznatom, a što je urodilo plodom u njezinoj utrobi, Sinom Božjim kojega je rodila i koji je postao čovjekom. Taj inkarnacijski princip pun je simbolike i poruke, Bog postaje čovjekom. On spaja svoju transcendenciju i čovjekov život. Tu se tijelo ističe, inkarnacija nije Bog samo duh, nego je postao i tijelo, postao je vidljiv, a ta vidljivost je vidljiva u svima nama. Mi u svome tijelu trebamo na neki način omogućiti Bogu da postane vidljiv. I mi smo mistično tijelo Kristovo, kao Crkva vidljiv Krist, sakrament spasenja, i po nama danas Krist treba biti prisutan i vidljiv. Zato je čudno kad neki kršćanstvo pokušavaju interpretirati kao neki samo mistični i duhovski događaj koji treba ostati nevidljiv, koje se u društvu nigdje ne treba i ne smije prepoznati. To se kosi sa samom naravi kršćanskog poziva, kršćanske vjere, sa samim principom inkarnacije Sina Božjega, upozorio je biskup Košić. Čestitajući HMI-u dan, istaknuo je kako je jedna vidljivost i zbornik. Pjevanje je animirala s. Cecilija Pleša.

Uz Svjetski dan Roma biskup Mrzljak blagoslovio

obnovljenu zgradu Područne škole u Strmcu Podravskom

Strmec Podravski, 9.4.2018. (IKA) – U povodu proslave Svjetskoga dana Roma, koji se diljem svijeta obilježava 8. travnja, varaždinski biskup Josip Mrzljak je u ponedjeljak 9. travnja blagoslovio obnovljenu zgradu Područne škole Strmec Podravski. Ta je škola dio Osnovne škole u Petrijancu, a pohađa je 38 učenika. Svi su pripadnici romske nacionalne manjine. „Varaždinska županija dala je materijalni dio u obnovi zgrade, ali bitno je ono što se u toj zgradi odvija, a to je obrazovanje malih Roma. Dio njihova obrazovanja je i vjeronauk, a Romi se ovdje uglavnom svi deklariraju kao katolici. U Varaždinskoj biskupiji imamo stoga posebno Povjerenstvo za pastoral Roma koje brine za Rome u Varaždinskoj i Međimurskoj županiji. Svi imamo posebnu zadaću biti blizu njima. Tako i ovaj događaj pokazuje upravo to da oni nisu odijeljeni od nas, već da su naši i da im želimo pokazati svoju brigu kako materijalnu, tako naravno i za duhovni rast i život. Obrazovanje je važno kako bi iz ove djece izrasli dobri ljudi i korisni članovi društva. U tome pomaže cjelokupno obrazovanje, a dio u tome ima i katolički vjeronauk. Vjeroučiteljica Kristina Čačić ima poseban afinitet prema Romima, a zajedničkim naporom i zauzimanjem može se postići nešto lijepo i dobro“, kazao je varaždinski biskup Josip Mrzljak, ujedno predsjednik Odbora Hrvatske biskupske konferencije za pastoral Roma. Projekt obnove stare školske zgrade vrijedan 440.000 kuna uključio je sanaciju krovništva te promjenu vanjske stolarije i druge radove. Financirala ga je županija. „Svjesni smo da je obrazovanje pretpostavka integracije Roma u društvo. Često se govori o suživotu. Nama ne treba suživot, jer mi svi zajedno ovdje živimo. Ne živimo jedni pored drugih, već zajedno. Tako trebamo gledati na sve manjine. Ovdje trebamo dati posebnu pažnju Romima zbog razlika u jeziku, kulturološkim aspektima, navikama i običajima. Nemamo puno općina gdje je ovako prisutna populacija Roma. Veseli me da nakon prvih pokušaja od prije dvanaestak godina kada su dvije djevojčice išle u srednju školu, danas imamo 25 učenika u srednjim školama, što je ozbiljan i očit napredak. To treba nastaviti i pojačati“, istaknuo je varaždinski župan Radimir Čačić. Zgrada Područne škole u Strmcu sagrađena je 1931. godine, a izuzev rekonstrukcije tijekom 1980-ih i jednog manjeg zahvata prije desetak godina, na njoj do sada nije bilo većih radova. Ravnateljica Osnovne škole u Petrijancu Valerija Paljak kazala je kako je financijska ušteda već sada vidljiva zahvaljujući energetske obnovi zgrade.

„Osim sigurnosti i estetike, energetska vrijednost je zaista porasla. U samo tri mjeseca koliko imamo obnovljenu zgradu, ušteda je veća od 60 posto. U Područnoj školi Strmec Podravski imamo i pripremni hrvatski jezik za učenike romske nacionalne manjine te produženi boravak. Veselimo se novoj školskoj zgradi koja će nam biti udobnija i sigurnija“, kazala je ravnateljica Paljak.

Uz brojne goste, na blagoslovu obnovljene školske zgrade u Strmcu Podravskom bili su gosti iz Austrije u ime Suverenoga malteškog viteškog reda hospitalaca sv. Ivana Jeruzalemskog grof Georg Eltz Vukovarski, predsjednik Viteškog malteškog reda za Hrvatsku, te dr. Franz Salm-Reifferscheidt, veleposlanik Malteškog reda za Rome na svjetskoj razini. Članovi Malteškog viteškog reda, naime, zaslužni su za brojne donacije potrebama romske djece u školama Varaždinske biskupije.

Sve koji su došli na blagoslov obnovljene škole vrijedni učenici Područne škole Strmec Podravski i Osnovne škole Petrijanec počastili su prigodnim glazbeno-scenskim programom.

Predstavljen zbornik radova „Štovanje Bogorodice na području Sisačke biskupije“

Zagreb, 9.4.2018. (IKA) – U povodu obilježavanja Dana Hrvatskoga mariološkog instituta, na blagdan Blagovijesti u ponedjeljak 9. travnja na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu predstavljen zbornik radova „Štovanje Bogorodice na području Sisačke biskupije“. Riječ je o zborniku koji obuhvaća radove Mariološko-marijanskog simpozija održanog povodom šeste obljetnice ponovne uspostave Sisačke biskupije, u Sisku od 4. do 6. prosinca 2015. godine. Zbornik je objavljen prošle godine u suizdavaštvu KBF-a i izdavačke kuće Kršćanska sadašnjost. Svečanom činu uz članove HMI-a, nazočio je i dekan KBF-a prof. dr. Mario Cifrak, kao i studenti KBF-a.

Predstojnik HMI-a i jedan od recenzenata zbornika prof. dr. Ivan Karlić naglasio je kako je zbornik plod istraživanja i izlaganja članova HMI-a, ali i drugih stručnjaka istraživača koji su bili na Mariološko-marijanskom simpoziju. Radi se o opsežnom dijelu s 18 priloga, čemu valja dodati predgovor urednice zbornika, te dodatak. Ovdje su sabrani radovi stručnjaka iz različitih znanstvenih područja, te je središnja tema marijanska i mariološka tematika na području Sisačke biskupije obrađena doista u multidisciplinarnoj perspektivi: teološkoj, povijesno-umjetničkoj, arheološkoj, etnološkoj, glazbenoj, književnoj. Ta činjenica ukazuje između ostaloga na važnost i na veliki društveni interes za objavljivanje ovoga zbornika, a za hrvatsko jezično područje po svom obimu, znanstvenom pristupu, multidisciplinarnosti i cjelovitosti svakako predstavlja originalni prinos hrvatskoj teologiji, hrvatskoj umjetnosti i kulturi uopće.

Zamjenik predstojnika HMI sisački biskup Vlado Košić, domaćin spomenutoga simpozija, izrekao je zahvalu na zajedništvo u tom pothvatu svima koji su sudjelovali. Ovo je djelo svojevrsno ogledalo naše Sisačke biskupije iz kojeg se zrcali povijest, pobožnost teologija, arhitektura, likovna umjetnost, glazba i književnost tog našeg područja koje govore o BDM koju su naši stari štivali, a štuju i danas vjernici Sisačke biskupije. Ovaj zbornik je i prava riznica toga duhovnog blaga i stoga s pravom mogu reći da se mi u Sisačkoj biskupiji ovim zbornikom ponosimo. Naša katolička vjera čuvala je i sačuvala narod na području današnje Sisačke biskupije. To je Banovina, dio Korduna, Pounje, Pokuplje, Vukomeračko gorje, Posavina, Moslavina, dio Turopolja. Na tim područjima se teško živjelo, jer ratovi su pustošili i teško opustošili ta kraj: od turskih osvajanja i razaranja, dva svjetska rata, posebno onaj drugi, te Domovinski rat tijekom kojeg sam i sam bio na tom području kao župnik. Osim što su ta područja gubila ono najvažnije, a to su bili ljudi, tu su razarane i mnoge crkve, kuće i vrijednosti koje su se stoljećima stvarale, pa je to sve bilo teško obnoviti, i još se obnavlja, jer je uvijek trebalo počinjati iz početka. Pa se može sa sigurnošću reći da naš narod nije imao vjere, teško bi opstao. U tom hrvanju za opstanak naš narod osobito je podizao svoje oči i dušu prema Bogorodici, rekao je biskup Košić, te podsjetio kako je na području biskupije od 63 župe i župne crkve njih 11 posvećeno je Mariji, a također postoje i dva biskupijska svetišta Gora i Kloštar Ivanić.

Urednica zbornika i tajnica HMI-a doc. dr. s. Valerija Kovač kratko se osvrnula na smisao samoga štovanja Marije, te je podsjetila kako „imajući u vidu Marijino mjesto u Božjemu planu, njezinu ulogu u Kristovu spasenjskome djelu, i njezino posebno milosno dostojanstvo stvorenja pred Bogom, gotovo je razumljivo da se u sam nauk veoma rano, već od 2. st. počelo razvijati štovanje Marije. „Kako se štovanje razvijalo, tako se širio i spektar sadržaja i vidova iz kojih se sve Marija promatrala i zazivala. Može se reći da je

štovanje Marije stvorilo najbogatiju i najraznolikiju duhovnu baštinu kršćanstva, posebno katoličkoga svijeta. To se odražava i u ovome zborniku, koji ima opći i specifičan naslov, a posvećen je proučavanju univerzalno raširenoga štovanja Marije, ali u specifično određenom prostoru i puku Sisačke biskupije". U tom je vidu istaknula kako je na simpoziju i u zborniku na vidjelo izašla vrlo bogata marijanska baština, koja nije bila samo „vjerski dodatak" uobičajenom životu puka s područja Sisačke biskupije, nego su njegova povijest, kultura, tradicija, svakodnevni i duhovni život bili prožeti odanošću Mariji, razmatranjem njezine povezanosti s Isusom Kristom, te molitvom za njezin zagovor, pomoć i zaštitu. Govoreći o samim radovima, istaknula je kako su oni sukladno tematici koju obrađuju grupirani u tri šire shvaćena područja, te su unutar multidisciplinarnosti naglašena težišta unutar kojih su marijanske teme proučavane: povijesni tragovi, štovanje i pobožnost prema Majci Božjoj, umjetnička ostvarenja nastala marijanskim nadahnućem. Potom se osvrnula na ta tri područja, te na radove koje obuhvaćaju.

Dr. Stjepan Brebrić u ime suizdavača Kršćanske sadašnjosti, osvrnuo se na suradnju HMI i KS, te je naglasio da „iako je riječ o dvije različite institucije, ipak po profesorima i onima koji su najznačajniji za KS koja ove godine obilježava 50 godina svoga djelovanja, isti su ljudi oni koji su omogućili nastanak i razvoj KS-a i HMI, i KBF-a koji se poklapa s poviješću KS-a". Govoreći pak o konkretnoj suradnji između KS-a i HMI istaknuo je područje nakladničke djelatnosti koja započinje od formalnog osnutka HMI-a, no posjetio je i na „pret-povijest". Naime, KS je ostvarila svoju prvu filmsku produkciju, dokumentarni film „Katolička Crkva u Hrvata" koji je napravljen prema scenariju i tekstu Josipa Turčinovića, a po narudžbi nacionalnoga odbora Međunarodnoga mariološko-marijanskog kongresa koji je 1971. godine održan u Zagrebu. Film je prikazan sudionicima kongresa, jer se sudionike željelo upoznati s Crkvom domaćinom, s njezinom prošlošću i aktualnim problemima. „Kasnije slijedi suradnja u organizaciji kongresa i simpozija, a zbornici poput ovoga su plod radova povezanih s tim simpozijima, a do danas ih je objavljeno dvadesetak. Neki od njih su objavljeni kao zasebna izdanja. Što se tiče KS-a, ovo je 16. knjiga koja je objavljena u biblioteci 'Teološki radovi' u koji je do sada objavljeno oko 85 svezaka", rekao je Brebrić.

Osvrćući se na područje mariologije, istaknuo je kako je „malo koje područje kod nas tako sustavno, tako kontinuirano i izvorno znanstveno obrađivano kroz proteklih 50 godina kao što je to područje mariologije, odnosno marijanske duhovnosti, kršćanske, katoličke kulture obilježene mariološko-marijanskom sastavnicom kao izrazitom i u nekim aspektima ključnim, a osobito u hrvatskome povijesnome prostoru. Uloga HMI u tome je nezamjenjiva i neprocjenjiva, a nama kao stalnome suradniku u nakladničkome dijelu toga velikoga pothvata iznimna je čast što smo djelom te velike znanstvene i znanstveno-populizatorske tradicije, tim više što svi pristupi mariološkim i marijanskim obradama od početka imaju jasan cilj dublje prouke, ali i širenja pobožnosti prema Majci Božjoj u skladu s općom tradicijom Crkve, kao i posebnosti naše hrvatske inačice te tradicije. Tako zbornici HMI imaju osim teološke vrijednosti, i redovite znanstvene disciplinarnosti kao dodatne vrijednosti i posve praktično duhovno i kulturalno značenje i potrebno je na sve načine održati taj slijed dobrih i uspješnih ostvarenja".

Započelo 56. plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije

Hrvatski biskupi, vjerni Učiteljstvu Crkve, ne mogu prihvatiti Istanbulsku konvenciju i njezinu interpretaciju, istaknuo predsjednik HBK nadbiskup Puljić

Zagreb, 10.4.2018. (IKA) – Plenarno, 56. zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije započelo je u sjedištu HBK na zagrebačkom Ksaveru u utorak 10. travnja. Uz članove HBK na zasjedanju sudjeluju apostolski nuncij u RH nadbiskup Giuseppe Pinto, prvi tajnik nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, kao i izaslanici drugih biskupskih konferencija vojni ordinarij u BiH i potpredsjednik BK BiH Tomo Vukšić, ljubljanski nadbiskup i predsjednik Slovenske BK Stanislav Zore, te u ime Međunarodne BK sv. Ćirila i Metoda subotički biskup Ivan Penzeš. Također zasjedanju je nazočio generalni tajnik HBK, imenovani hvarski biskup mons. Petar Palić, kojega je predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić posebno pozdravio i uz čestitke mu poželio „iskrenu dobrodošlicu u društvo apostolskih nasljednika kojima ste kao generalni tajnik odano služili".

Uvodeći u zasjedanje koje je bilo otvoreno za medije, nadbiskup Puljić najavio je teme o kojima će se raspravljati. Pritom je istaknuo da hrvatski biskupi, vjerni Učiteljstvu Crkve, ne mogu prihvatiti Istanbulsku konvenciju i njezinu interpretaciju. Napomenuo je kako je u ovogodišnjoj korizmenoj poruci papa Franjo upozorio da su vjernici često u „velikoj nevolji jer ih lažni proroci žele zavesti na krivi put". A takve zavodnike slikovito je opisao da su nalik „šaptačima zmija" koji se služe emocijama da porobe ljude i vode ih kamo im se prohtje. Uz te „šaptače" Papa govori i o lažnim prorocima koje naziva „šarlatanima" jer „nude brza i jednostavna rješenja, a u svojoj obmani „igraju na kartu ljudske ispraznosti i taštine", pa prodaju rog za svijeću. Poput „oca laži" (Iv 8, 44), koji oduvijek prikazuje zlo kao dobro i lažno kao istinito, da bi zbunio čovjekovo srce. Zbog toga Papa poziva kršćane neka budu budni i oprezni, kadri razabirati i preispitati sve kako ne bi podlegli obmanama takvih lažnih proroka, podsjetio je predsjednik HBK.

„Ništa, dakle, nova pod kapom nebeskom. Sve novotarije, zastranjenja i hereze već su postojale. Samo se sada na njih stavi novi natpis. Jučer je to bio npr. pozitivizam, liberalizam, individualizam, kapitalizam, marksizam, a danas genderizam. O ovom zadnjem antropološkom zastranjenju govorili su i pisali i sveti Ivan Pavao II., Benedikt XVI. i papa Franjo. Zašto? Jer, taj svjetonazor nameće novo tumačenje čovjeka koje nije spojivo ni s općeljudskim, a pogotovu ne s kršćanskim poimanjem čovjeka. Njezini predstavnici tvrde da su prirodne i urođene razlike muško-žensko društveni konstrukt. 'Ženskost i muškost međusobno su komplementarni, ne samo s fizičke i psihičke točke gledišta, nego i s ontološke. Jedino zahvaljujući dualitetu 'muškog' i 'ženskog' potpuno se ostvaruje ljudskost', piše sveti Ivan Pavao II. (Pismo ženama svijeta, 1995., br. 7). Njegov nasljednik papa u miru Benedikt XVI. napisao je da 'gender ideologija vrši atentat na oblike obitelji koju čine otac, majka i djeca'. Jer, 'ako nema te dvojnosti po kojoj je Bog stvorio čovjeka kao muško i žensko, onda nema ni obitelji' (2012.)", istaknuo je nadbiskup Puljić.

Prvog dana zasjedanja hrvatski biskupi objavili su izjavu o ratifikaciji Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, koju u cijelosti prenosimo u rubrici Dokumenti.

Crkva u Hrvata

U Rimu trojica isusovaca zaređeni za đakone

Rim, 3.4.2018. (IKA) - U utorak 3. travnja trojica bogoslova Hrvatske pokrajine Družbe Isusove su po rukama Kardinala Waltera Kaspera u međunarodnom isusovačkom kolegiju Al Gesu u Rimu zaređena za đakone. To su Bojan Bijelić, Šimo Marinović i Stanko Perica.

Kardinal Puljić primio potpredsjednicu Vlade RH

Istaknuta je povezanost Hrvata iz BiH s RH te potreba da se nastavi borba za ostvarivanje jednakopravnosti Hrvata s ostalim konstitutivnim narodima BiH

Sarajevo, 4.4.2018. (IKA/KTA) - Vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić primio je potpredsjednicu Vlade Republike Hrvatske i ministricu vanjskih i europskih poslova Mariju Pejčinović Burić u četvrtak 5. travnja u prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu. Kao njezina pratnja, na susretu su sudjelovali i Ivan Del Vecchio, hrvatski veleposlanik u BiH, Boris Grigić, pomoćnik ministrice, Rina Eterović-Goreta, tajnica Kabineta, Alenka Hudek, voditeljica Službe za kandidate i potencijalne kandidate za EU, Emilija Vučinić Margeta, voditeljica Službe za gospodarske bilateralne poslove, Alenka Zelić iz Ureda glasnogovornika ministrice te Pero Bilušić, savjetnik u Veleposlanstvu. Na susretu su sudjelovali i generalni vikar nadbiskupije mons. Luka Tunjić, ekonomičar preč. Franjo Tomić, kancelar vlč. Mladen Kalfić i tajnik Štefan Marković.

Kardinal Puljić i ministrica Pejčinović Burić zahvalili su jedno drugome na zalaganju koje ulažu u izgradnju i očuvanje identiteta hrvatskog naroda u BiH. Podijelili su viđenje trenutačne situacije u kojoj se nalaze Hrvati u BiH. Istaknuta je povezanost Hrvata iz BiH s Republikom Hrvatskom te potreba da se nastavi borba za ostvarivanje jednakopravnosti Hrvata s ostalim konstitutivnim narodima BiH. Ministrica Pejčinović Burić i kardinal Puljić su po završetku susreta dali kratku izjavu za medije koji su došli popratiti taj događaj, izvijestila je Katolička tiskovna agencija BK BiH.

Studijsko putovanje studenata KBF-a u Đakovu

Milano, 8.4.2018. (IKA/TU) - Od 5. do 8. travnja studenti KBF-a u Đakovu bili su na studijskom putovanju u Italiji. Ovo studijsko putovanje, kao i prethodna, imalo je za cilj pridonijeti duhovnoj i intelektualnoj izgradnji studenata treće, četvrte i pete godine, a što je u duhu misije i vizije samog fakulteta.

Sa studentima je bila i uprava dekan prof. dr. Ivica Raguž, prodekanica izv. prof. dr. Suzana Vuletić, prodekan doc. dr. Grgo Grbešić i doc. dr. Šimo Šokčević, te mentori dr. s. Silvana Fužinato i doc. dr. Antun Japundžić. Dana 6. travnja studenti su posjetili Paviju, tamošnju katedralu, kao i ostale znamenitosti toga grada, a posebno su se zadržali u bazilici San Pietro in Ciel d'Oro gdje se nalazi grob sv. Augustina. Tamo su studenti slavili i misu koju je predvodio dekan Raguž.

Dan poslije putovanje je nastavljeno u Milanu, detaljnim razgledavanjem Milanske katedrale (Duomo di Milano), koja je posvećena Uznesenju Marijinu, gdje su studenti zajedno sa svojim profesorima imali privilegij slaviti misu koju je predvodio prodekan Grbešić. Nakon mise studenti su se uputili u razgledavanje Milana uz stručnoga vodiča.

Posljednji dan putovanja bio je rezerviran za grad Bresciu gdje su studenti posjetili poznatu katedralu, te su zajedno s mjesnom župnom zajednicom slavili i misu u crkvi Sv. Nazarija i Celza. U toj crkvi čuva se i poznati Tizianov poliptih koji su studenti imali priliku pogledati. Cjelokupno putovanje pratila je molitva, pjesma, razgovor, druženje i lijepe, poticajne misli sv. Augustina koje je čitao i nad kojima je promišljao dekan Raguž.

Treće hodočašće Požeške biskupije u Lurd

Lurd, 8.4.2018. (IKA) - U uskršnom tjednu, od 3. do 8. travnja, tristotinjak vjernika iz svih dijelova Požeške biskupije, među kojima je bilo dvadesetak svećenika, predvođeni biskupom Antunom Škvorčevićem okupili su se na Trećem biskupijskom hodočašću u Lurd prigodom 160. obljetnice Gospih ukazanja u tom francuskom mjestu. Prvog dana putovanja, 3. travnja, hodočasnici su se zaustavili u Padovi i ondje najprije pohodili svetište hrvatskog sveca Leopolda Bogdana Mandića, a potom su u bazilici Sv. Antuna Padovanskog slavili misu koju je predvodio Ivica Žuljević, biskupijski povjerenik za hodočasnički pastoral i župnik katedralne župe sv. Terezije Avilske u Požegi. Sutradan, 4. travnja, zaustavili su se u francuskom gradu Avignonu. Ondje su razgledali nekadašnju papinsku palaču i katedralu, gdje su slavili misu koju je predvodio Mario Sanić, župnik župe sv. Augustina biskupa u Velikoj. U večernjim satima stigli su u Lurd.

U četvrtak 5. travnja hodočasnici su se u jutarnjim satima okupili u bazilici Bezgrešnog začeca na misno slavlje koje je predvodio biskup Škvorčević. U homiliji se biskup prisjetio da je njegova majka u svojim starijim godinama, kad više nije toliko izlazila iz kuće, običavala reći kako bi željela nekamo otići a da ni sama ne zna kamo. Upitao je nazočne jesu li i oni možda na ovo hodočašće u Lurd pošli iz jednostavne želje da nekamo otiđu iz svoje sive i monotone svakodnevice. Izrazio je uvjerenje da se u želji od nekamo otiđu od kuće krije jedna mnogo dublja čežnja njihova srca da nekamo pođu i nekamo stignu gdje je drukčije, više i bolje od naše svakodnevice, i da je to djelo Božje u nama, poziv na puninu koju nam on može darovati. Naglasio je da se ta čežnja na neki način ispunja na onim mjestima gdje je prisutna posebna duhovna snaga po prisutnosti i zagovoru Isusove Majke, kao što je Lurd i druga hodočasnička mjesta, gdje se susrećemo s inicijativom neba. „Ovdje u Lurd nije nešto započela mala Bernardica – ona to ne bi ni znala ni mogla – nego je ovdje s njome nešto započela Isusa Majka. Mi redovito ne pokušavamo s djecom ostvariti neke ozbiljnije inicijative i planove. No, Bog i Marija računaju upravo s nejakim djetetom i svoje inicijative nastoje ostvariti putem malih i jednostavnih ljudi koji mu vjeruju", rekao je biskup. Na temelju naviještenih misnih čitanja razložio je okupljenima kako je Bog u Isusu Kristu krenuo ostvarivati svoju najveću inicijativu: Zahvat u čovjekovo umiranje i u smrt, da čovjek ne ostane žrtva svoga smrtnog stanja i završi u ništavilu. Božje najveće čudo i ostvarenje njegova nauma o čovjeku jest njegovo izvođenje iz smrti u život. U prvom čitanju iz Djela apostolskih Petar tumači svojim sunarodnjacima što se s Isusom Kristom dogodilo u uskrsnuću, i uvjerava ih da je on hromoga prosjaka izliječio u Isusovo ime, a ne nekom svojom snagom i sposobnošću. Fizička hromost hramskog prosjaka znak je one dublje hromosti koja čovjeku bez vjere ne dopušta pravo hoditi

nutarnjim putovima duha, srca i savjesti te stići do cilja i smisla vlastitog života. Naprotiv, čovjeka njegova vjera otvara za beskraj, za neizmjereno, za puninu i za život vječni. Vjera je sposobnost čovjekova duha kojom se on može obratiti sa svoga zlog puta, i u sakramentu krštenja, izliječen od svojih grijeha, može pobijediti vlastitu ranjenost zlom i smrću te već ovdje na zemlji postati dionikom onoga života koji nam je Bog namijenio u vječnosti. Upozorio je hodočasnike da će bez takve vjere stalno živjeti u uvjerenju kako nam u Hrvatskoj ne ide i da hramamo na svim životnim razinama: Od osobne preko obiteljske do političke i gospodarske. Posvjedočio je kako se i na ovom hodočašću raduje činjenici što se Marija u Lurdu ukazala maloj Bernardici koja je - premda nemoćna kao dijete - posjedovala moć vjere te joj je Marija objavljuje duboku istinu o njoj samoj ostvarenoj u Isusu Kristu: „Ja sam Bezgrešno začecé". Ona je biće koje je zaslugom Isusove pobjede nad zlom i smrću unaprijed oslobođeno smrtno ranjenosti, te nas trajno podsjeća na tu Isusovu pobjedu nad zlom i smrću, i uvijek iznova poziva da po vjeri u njezina Sina i mi postanemo dionicima te njegove pobjede. Izrazio je uvjerenje da su hodočasnici srcem koje vjeruje poput Bernardičina srca ovdje u Lurdu još dublje se približili Isusu Kristu, u kojem čeznu pronaći svoju puninu i konačnost.

U popodnevним satima hodočasnici su zajedno s biskupom sudjelovali u euharistijskoj procesiji i primili euharistijski blagoslov u podzemnoj bazilici Sv. Pija X. Zatim su bili su na molitvi krunice i u procesiji sa svijećama te na hrvatskom jeziku sudjelovali u jednom njezinom otajstvu.

U petak 6. travnja rano ujutro hodočasnici su se okupili u Špilji ukazanja na euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup sa svećenicima iz Požeške biskupije kojima su se pridružili i svećenici s hodočasnici iz Šibenske biskupije. Biskup je hodočasnike pozvao da na tom svetom mjestu provjere jesu li ih ljudske vijesti iz Hrvatske i svijeta tako obuzele, da im je srce ponešto otupjelo za Božju radosnu vijest te su možda ravnodušni na ono što im se svake nedjelje naviješta u njihovim župnim crkvama. Naglasio je da je Bernardica s velikom osjetljivošću za Boga čula, vidjela, osjetila i živjela od onoga Božjega na što ju je Isusova Majka u ukazanju potaknula. Ustvrđio je da je Marija svojim ukazanjima u Lurdu zapravo snažno usmjerila ljude na Isusovu objavu u njezinoj punini. Podsjetio je da sve druge objave nazivamo privatnima, i da su one prihvatljive u onoj mjeri u kojoj potiču i promiču javnu objavu ostvarenu u Isusu Kristu, završenu s apostolskim svjedočanstvom. Naglasio je da su u tom smislu lurska ukazanja u službi javne objave, te da su ona tijekom 160 godina po primjeru male Bernardice pokrenula mnoge, među njima i nazočne hrvatske hodočasnike, da se njihovo srce oslobodi neosjetljivosti i ravnodušnosti za Boga, nego da se na ovim svetim mjestima probudi u vjeri, pokrene na život iz vjere i da se na taj način Božja novost živi i u našoj hrvatskoj zemlji. Poručio je hodočasnici da ih upravo na to potiču i sveta čitanja koja su naviještena. Kazao je da nas ona podsjećaju kako uskršli Gospodin više izravno ne čini čuda, nego da to sada ostvaruje po apostolima i drugim svojim učenicima, koje je osposobio za to u njegovo Ime. Nadalje je ustvrđio kako naviješteni evanđeoski ulomak svjedoči da uskršli Gospodin ostvaruje čudo u redovitim ljudskim situacijama. On pristupa učenicima u njihovu ribarskom poslu, potiče ih da se ne obeshabre trenutačnim neuspjehom, već da se nastave truditi. Učenici, pak, prevladavši početnu sumnju u njegovu riječ, baciše mreže i na čudesan način uloviše velik ulov. Na temelju toga biskup je ustvrđio da se čuda događaju kad ljudi počnu živjeti iz vjere u Isusa Krista. Naglasio je kako je silno važno

dopustiti Isusu Kristu da on kroz nas i u nama djeluje te ostvaruje svoju pobjedničku moć nad zlom i smrću. Isus Krist je djelovao u svojoj Majci od njezina začeca do njezina slavnog uznesenja, proslavio je onom istom snagom Duha kojom je on podignut iz groba, te ona ovdje u Lurdu i u drugim marijanskim svetištima diljem svijeta posreduje vjernicima tu istu Kristovu snagu, ustvrđio je biskup. Poručio je hodočasnici da čuda fizičkih ozdravljenja u Lurdu i drugdje zagovorom Isusove Majke imaju neko značenje za naš zemaljski hod, ali da moralna čuda imaju značenje za vječnost. Kazao je da nas Isus Krist zagovorom svoje Majke želi prvenstveno za njih osposobiti. Kad netko prestane mrziti i počne ljubiti, ili kad netko u braku smogne snage živjeti vjerno i služiti životu, ili kad se oslobodi nemoralnih opredjeljenja na drugim razinama, ili zavedenosti općim permisivnim mentalitetom te se obrati i počne biti moralan, dogodilo se čudo od kojeg se dalekosežnije živi nego kad mu ozdravi neki dio tijela, istaknuo je biskup. Upozorio je da će Hrvatska moralno tonuti ako njezini ljudi budu olako vjerovali nekim ljudskim sebičnim strategijama i protuprirodnim ideologijama te po njima živjeli. Po onima koji se osjetljivom savješću i vjernošću Bogu ne daju zavesti niti prevariti, u Hrvatskoj se svakodnevno događaju moralna čuda, u obiteljima i na široj društvenoj razini, istaknuo je biskup Škvorčević.

Potom su hodočasnici, nakon zajedničkog fotografiranja pred lurskom bazilikom, posjetili Bernardičinu rodnu kuću, zatvor, stari grad te župnu crkvu Sv. Petra. Poslijepodne su na lurskoj Kalvariji sudjelovali u pobožnosti križnog puta, koju je predvodio biskup Škvorčević, a hodočasnici se smjenjivali na svakoj postaji svojim molitvama. Na svršetku pobožnosti biskup je govorio hodočasnici o najvećim izazovima našeg postojanja – patnji, trpljenju i smrti – te ih pozvao da pristupaju vlastitim križevima tako da ih snagom Isusove muke preobražavaju u pobjedu. Hodočasnici su potom u procesiji ponijeli zavjetnu svijeću prema špilji ukazanja, postavili je na njezino mjesto a biskup je prevodio molitvu povjere Isusovoj Majci. Tijekom toga istoga dana biskup Škvorčević se u Hotelu Alba susreo s četrdesetak djece s poteškoćama u razvoju iz udruge DUH koji su došli iz Hrvatske na hodočašće. „Kad smo čuli da ste i vi ovdje, obradovali smo se zato što vaše hodočašće u Lurdu ima posebnu težinu, jer vam ono svjedoči da ste vi važni najprije Bogu, a onda svojim roditeljima i najbližima, osobito onima iz vaše udruge koji vas prate na ovom hodočašću". Izrazio im je svoje poštovanje i molitvenu potporu. U veselom razgovoru s djecom biskup je odgovarao na njihova pitanja, zanimao se iz kojih ih sve mjesta ima, te im je na svršetku svima udijelio Božji blagoslov. Navečer su ponovno sudjelovali u molitvi krunice i u procesiji sa svijećama u kojoj su imali čast nositi i Gospin kip. U ranojutarnjim satima u subotu 7. travnja misu u bazilici Sv. krunice predvodio je župnik župe Rođenja BDM iz Kutjeva Marijan Đukić i time su hodočasnici Požeške biskupije završili svoj boravak u Lurdu. Na povratku su pohodili Carcassonne i zadržali se nekoliko sati u razgledavanju toga jedinstvenog grada pod zaštitom UNESCO-a, koji je sačuvao srednjovjekovni izgled grada tvrđave. Posljednjeg dana hodočašća, u nedjelju 8. travnja, hodočasnici su nakon doručka panoramski razgledali gradove na Azurnoj obali: Nicu, Monaco i Monte Carlo te nastavili vožnju preko sjeverne Italije do Verone, i u njezinoj blizini pohodili drevno svetište Madonna della Corona, koje se nalazi na stijeni planine Baldo s koje se pruža prekrasan pogled na dolinu rijeke Adige. Tamo su slavili misu koju je predvodio fra Tonio Vučemilović, župnik župe sv. Josipa u Durđenovcu.

Inozemne vijesti

Poruka američkih biskupa uz 50. obljetnicu smrti

Martina Luthera Kinga

Washington, 4.4.2018. (IKA) - Razmišljajući o životu i radu pastora Martina Luthera Kinga moramo se pitati činimo li sve moguće kako bismo gradili kulturu ljubavi, poštovanja i mira na koju nas poziva evanđelje, potaknuli su američki biskupi na 50. obljetnicu ubojstva oca građanskih prava, pitajući se također što bi trebalo poduzeti za braću i sestre koji još uvijek trpe zbog rasizma. Na koji način Bog može usmjeriti naše napore kako bismo pomogli mijenjati srca onih koji gaje rasističke misli ili sudjeluju u rasističkim pothvatima? To su pitanje postavili biskupi, osobito nakon nedavnih rasističkih i diskriminirajućih događaja u Sjedinjenim Američkim Državama, izvijestio je Radio Vatikan.

Martin Luther King ubijen je 4. travnja 1968. godine u Memphisu, u Tennesseeju, kamo je bio došao podržati afričko-američke radnike koji su radili u sanitarnim službama, a bili su potplaćeni i iskorištavani. U posljednjem govoru, večer prije smrti, King se izričito osvrnuo na brojne prijetnje koje su mu bile upućene i izjavio je da bi volio dug život, ali važnije od svega mu je jednostavno činiti Božju volju. Biskupska konferencija Sjedinjenih Američkih Država smatra da je život Luthera Kinga primjer i nadahnuće upravo za načelo nenasilnog otpora koji je uvijek pokretao njegov život i borbe, unatoč prijetnjama, ponižavanju kojem je bio izložen i vlastima koje su to dopuštale.

Naša nas vjera potiče da budemo hrabri, da budemo spremni na odricanje kako bismo obranili dostojanstvo bližnjega koji je stvoren na sliku Božju, a papa Franjo nas često podsjeća da ne smijemo stajati skrštenih ruku nasuprot velikom zlu ili velikim potrebama, pa ni onda kada nas okružuje opasnost. Častiti Martina Luthera Kinga na najbolji način i čuvati njegovo nasljeđe znači produbiti svoju zauzetost u nasljedovanju Božje volje, kamo god ona vodi kada se radi za promicanje pravde, ističe se u poruci američkih biskupa koju je prenijela katolička agencija Sir.

Uskrsna poslanica Srpske pravoslavne Crkve

Beograd, 5.4.2018. (IKA) - Srpski patrijarh Irinej sa svim arhijerejima Srpske pravoslavne Crkve uputio je uskrsnu poslanicu svećenicima, monaštvu i svim vjernicima u kojoj se ističe da je čovjek kao Božji suradnik odgovoran ne samo za sebe i svoj narod, nego „za sve ljude i za sve narode, za sveukupnu Božju tvorevinu“.

„Za svakoga tko svoju dušu ispuni vječnom riječju Božjom i oprostí svima za sve, radost i mir počinju ovdje, u ovom životu. Danas nema čovjeka, bio on vjernik ili nevjernik, koji ne bi želio bar na trenutak sudjelovati u istinskoj radosti“, ističe se u poruci te upozorava da niotkuda nema mira i radosti. „Svugdje je bezizlaz, duša zarobljena u osobnim težnjama i željama koje proizlaze iz sebi ljubljaja i samoživosti, što dovodi do duhovne smrti koja ima za posljedicu besciljnost i nemarnost za vječno spasenje“, navodi se u poruci. „Svjedoci smo sveopćeg otuđenja i razdora, najprije u samoj obitelji, gdje je zajednica među supružnicima sve nestabilnija, a međusobno nepoštovanje roditelja ostavlja neizbrisivu ranu na dječjim dušama. Ne možemo tražiti svoja prava ugrožavajući tuđa. Zaboravljamo da je neophodno poštovati sebe i svetinju svoga tijela koje je hram Duha Svetoga kako bismo mogli naći pravu mjeru svega prolaznog, poštovati bližnjeg, njegovu slobodu,

svetinju općeg i zajedničkog dobra, kao i osobnih potreba“, ističe se poruci i poziva na poštovanje i čuvanje svetosti braka „jer je to temelj zdrave i nerazorive obitelji“. „Čuvajte u ljubavi tajnu života koju je posvetio sam Bog. Iskrena vjernost i uzajamno praštanje neka krase svaku našu obitelj koja je kućna Crkva“, potiče se u poruci. Upozorava se također na pobačaj kao najveći zločin ovoga doba radi kojega prema statističkim podacima svake godine u Srbiji nestane jedan čitav grad. „U svjetlosti Kristova Uskrsnuća svako začecje, rođenje i svako ljudsko biće je dar Božji koji ima vječni smisao i rađa se za vječnost“, navodi se u poruci. U poslanici SPC-a potiče se na molitvu „Gospodinu da zavlada mir svuda odakle je protjeran, na prvom mjestu u našim srcima i našim domovima, ali i u cijelom napaćenom svijetu“.

Papa primio armenskog predsjednika

Vatikan, 5.4.2018. (IKA) - U četvrtak 5. travnja papa Franjo primio je u audijenciju predsjednika Republike Armenije Serzha Sargsyana. Tijekom srdačnih razgovora izraženo je zadovoljstvo zbog dobrih odnosa između Svete Stolice i Armenije. Istaknuto je kako je inauguracija kipa sv. Grgura iz Nareka, crkvenog naučitelja, u Vatikanskim vrtovima prilika za daljnje unaprjeđivanje tih odnosa, kao i odnosa između Armenske apostolske Crkve i Katoličke Crkve. U nastavku susreta bilo je riječi o političkim prilikama u regiji, drugim aktualnim međunarodnim pitanjima, te o stanju kršćana i vjerskih manjina, posebno u ratnim žarištima.

Papa primio članove zajednice „Emmanuel“

Neka se tamo gdje je vaša zajednica prisutna očituje Očevo milosrđe, naročito prema siromašnima, u srcu ili u tijelu, i da tako iscijelite rane njihove duše putem utjehe Radosne vijesti, kao i solidarnošću i pažnjom Crkve

Vatikan, 7.4.2018. (IKA) – Papa Franjo primio je 7. travnja članove zajednice „Emmanuel“ koji se nalaze u Rimu kako bi sudjelovali na godišnjem susretu zajednice, izvijestio je Radio Vatikan. Papa ih je potaknuo da i dalje budu vjerni svojoj karizmi pokazivanja Božje prisutnosti, naročito putem euharistijskoga klanjanja. Ohrabrio ih je također da očitovanje Božjeg milosrđa učine središtem svojeg navješćaja Radosne vijesti. Papa je potom napomenuo da je svijetu potrebno Božje milosrđe. Božje je milosrđe uvijek prisutno jer je Bog uvijek uz svoj narod. Važno je da se to milosrđe nosi u svijet novim oduševljenjem putem obnovljenog dušobrižništva kako bismo dotaknuli srca svih ljudi i da bi im se ponudila mogućnost ponovno otkriti put prema Ocu, rekao je Sveti Otac. Neka se tamo gdje je vaša zajednica prisutna očituje Očevo milosrđe, naročito prema siromašnima, u srcu ili u tijelu, i da tako iscijelite rane njihove duše putem utjehe Radosne vijesti, kao i solidarnošću i pažnjom Crkve, kazao je papa Franjo. Istaknuo je da je karizmatička zajednica poput Emmanuela pozvana biti protagonist Crkve i to Crkve u izlasku koja je jedna od njegovih velikih želja. Zajednica Emmanuel međunarodna je katolička udruga vjernika koja ima oko 11.500 članova koji pripadaju raznim staležima: dijecezanski svećenici, Bogu posvećeni osobe, laici misionari. Pozvani su „otkriti prisutnost Boga s nama“. Zajednicu su 1976. godine utemeljili Pierre Goursat i Martine Laffite koji su bili članovi katoličke karizmatičke obnove.

Nadbiskup Filippo Iannone novi predsjednik Papinskoga vijeća za tumačenje zakonskih propisa

Vatikan, 7.4.2018. (IKA) - Papa Franjo imenovao je 7. travnja nadbiskupa Filipa Iannonea novim predsjednikom Papinskoga vijeća za tumačenje zakonskih propisa, izvijestio je Radio Vatikan. Sveti Otac je, naime, prihvatio ostavku kardinala Francesca Coccopalmeria, koju je dao zbog navršene dobi, a koji je na toj dužnosti bio od 2007. godine. Kardinal je 6. ožujka navršio 80 godina. Karmelićanin nadbiskup Iannone rođen je u Napulju 1957. godine, i već je radio u tom papinskom vijeću kao pomoćni tajnik.

Papa s mladima iz Brescie

Neka svatko od vas razmisli u sebi, u vlastitom srcu: Jesam li spreman učiniti svojima Isusove snove? Ili se bojim da bi njegovi snovi mogli „uznemiriti” moje snove?

Vatikan, 7.4.2018. (IKA) - Jeste li spremni prihvatiti Isusov san? – od toga je pitanja papa Franjo krenuo obraćajući se mladima iz Brescie, koje je, njih oko 3000, primio 7. travnja, izvijestio je Radio Vatikan. Papine su misli bile upravljene na sinodu koja će se održati u listopadu, o temi „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja”, te je istaknuo da se sinoda priprema u „istinskom slušanju” mladih, odnosno u raspoloživosti za promjene i za zajednički hod. S druge pak strane više je puta upitao: Jeste li spremni slušati Isusov glas i promijeniti nešto u sebi? Ako ste ovdje, mislim da je tako, ali ne mogu, i ne želim to smatrati sigurnim, kazao je papa Franjo te dodao: Neka svatko od vas razmisli u sebi, u vlastitom srcu: Jesam li spreman učiniti svojima Isusove snove? Ili se bojim da bi njegovi snovi mogli „uznemiriti” moje snove? Isusov je san Božje kraljevstvo, odnosno oblikovanje velike obitelji s Bogom kao Ocem koji voli svu svoju djecu, i koji je radostan kada se neko izgubljeno dijete vrati kući, rekao je Papa. Kako bismo prihvatili taj san trebamo se odreći sebe, što ne znači da trebamo podcijenivati ono što nam je Bog darovao, kao što je život, tijelo, odnosi s drugima, objasnio je Sveti Otac.

Od onoga tko ga želi nasljedovati Isus traži da se odrekne sebe, jer u svakomu od nas postoji ono što se u Bibliji zove „stari čovjek”, egoistični ja koji ne slijedi Božju logiku, logiku ljubavi, nego onu suprotnu, logiku egoizma, djelovanja u svrhu vlastitih interesa. Sve je to često skriveno iza dobrog lica, rekao je Papa.

Kako bismo se oslobodili toga unutarnjeg ropstva privrženosti bogatstvima, porocima, samoljublju, potrebna je i naša suradnja, odnosno trebamo tražiti od Isusa oprost i srce poput njegova. Isuse, oprost mi, daj mi srce poput tvojega, ponizno i puno ljubavi, rekao je Sveti Otac te istaknuo: „Takvo je bilo Isusovo srce. Tako je Isus volio. Tako je Isus živio”.

Onomu tko moli tu molitvu Isus daruje iznenađujuća iskustva. Kao što je nova radost za čitanje evanđelja, ili poticaj za sudjelovanje na misi, što za mladu osobu može biti neuobičajeno. Ili da osjetimo njegovu prisutnost u osobama koje trpe, koje su bolesne, isključene, ili pak da hrabro idemo protiv struje ne sudeći druge, rekao je Papa.

To pokazuju sveci kao što je sveti Franjo Asiški, koji se odrekao svojega egoističnoga ja, koji je bio pun snova svijeta, ali je poslji zagrlio snove Isusa Krista. Kao i Pavao VI. koji će uskoro biti proglašen svetim. I Giovanni Battista Montini, prije nego što je postao papa, bio je mladić iz vašega kraja, kazao je papa Franjo te završio govor dajući mladima domaću zadaću: Otkrijte kakav je bio Giovanni Battista Montini kao mladić; kakva je bila njegova obitelj, kakav je bio kao učenik, u oratoriju, koji su bili njegovi snovi.

Ekumensko bogoslužje za žrtve napada u Münsteru

Münster, 8.4.2018. (IKA) – Više od 1600 ljudi okupilo se u nedjelju 8. travnja navečer na ekumenskome bogoslužju u katedrali Sv. Pavla moleći za žrtve ubilačkog auto-napada u tome gradu. Bogoslužje su predvodili biskup Felix Glenn te evangelički superintendant Ulf Schlien. Biskup Glenn u propovijedi se zadržao na pitanju „Zašto?” koje si svi stanovnici grada nakon toga napada postavljaju, istaknuvši da ni kršćani nemaju na to odgovora, nego im ostaje nada i pouzdanje u Gospodina. Također je izrazio kršćansku blizinu i sućut žrtvama i njihovim obiteljima, pozvavši na molitvu za njih kao i za počinitelja toga djela.

U subotu popodne u starome dijelu Muensera jedan se muškarac s kamperom zabio u skupinu ljudi koja je objedovala te pri tome ubio dvoje ljudi a dvadesetak ozlijedio. Nakon toga se sam ustrijelio. Prema podacima njemačke policije riječ je o psihički labilnoj osobi koja je je živjela u Münsteru i koja nije imala političke ni vjerske motive za napad. U Münsteru se, kako izvještava „Kathpress”, od 9. do 13. svibnja održava 101. njemački Katolički dan o temi „Tražiti mir”.

Papa slavio s „misionarima milosrđa” s pet kontinenata

Vatikan, 8.4.2018. (IKA) - Otkrijmo u Božjem praštanju radost, milosrđe i nadu, potaknuo je papa Franjo za vrijeme euharistijskog slavlja na Trgu Sv. Petra u Vatikanu 8. travnja, na Bijelu nedjelju, odnosno Nedjelju Božjega milosrđa, izvijestio je Radio Vatikan. Na svečanom misnom slavlju koncelebriralo je oko 550 „misionara milosrđa” s pet kontinenata. Riječ je o svećenicima koje je u Godini milosrđa odabrao Papa, davši im vlast da odriješe i najteže grijeha. No, njihovo poslanje nije prestalo završetkom Godine milosrđa: Sveti Otac apostolskim pismom „Misericordia et misera” odredio je da se njihova služba nastavlja do daljnjega, obrazloživši svoju odluku radosnim svjedočanstvima susreta s Gospodinom u sakramentu ispovijedi tijekom Svete godine milosrđa.

Polazišna točka Papine propovijedi bilo je 20. poglavlje Evanđelja po Ivanu koje ističe radost koja je zahvatila učenike kad su vidjeli Uskrsloga. Papa Franjo istaknuo je da se uvijek iznova u tom odlomku pojavljuje glagol „vidjeti”. Premda učenici vide Gospodina, evanđelje ne opisuje kako su ga vidjeli, odnosno ne opisuje uskrslog Isusa, kazao je Papa. Ističući detalj kako im je Gospodin pokazao svoje ruke i svoj bok, rekao je da izgleda da evanđelje govori da su učenici, i kasnije Toma, Isusa prepoznali po njegovim ranama. Apostol Toma je pak htio „vidjeti unutra”. Htio je svojim rukama dotaknuti Gospodinove rane, znakove njegove ljubavi. Apostola Tomu evanđelje naziva Blizancem i on je naš „bliznac” jer i za nas nije dovoljno znati da Bog postoji. Bog koji je uskrsnuo, ali koji ostaje daleko ne ispunjava naše živote; daleki Bog nas ne privlači, koliko god bio pravedan i svet. Učenici svih vremena znaju da im je oprošteno kad promatraju Isusove rane jer „gledajući u njih, kontempliramo neizmjernu ljubav koja proistječe iz njegova srca, srca koje kuca za svaku osobu”. Kad je Toma dotaknuo Gospodinove rane, Isus je postao „Gospodin moj i Bog moj”. Kako je moguće prisvajati Svemogućeg Boga nazivajući ga svojim? Sveti Otac kazao je da govoreći „moj”, „ne hulimo Boga, već častimo njegovo milosrđe”. Bog je htio postati naš. I kao u ljubavnoj priči, mi mu govorimo: „Postao si čovjek za mene, umro si i uskrsnuo za mene i prema tome nisi samo Bog; ti si moj Bog, ti si moj život. U tebi sam pronašao ljubav za kojom sam tragao, i toliko više nego što sam ikad mogao zamisliti”, rekao je Sveti Otac.

Kako bismo iskusili ljubav, potrebno je da dopustimo da nam bude oprosteno. No otići na ispovijed može izgledati teško, napomenuo je Papa. U kušnji smo da učinimo što su i učenici napravili: da se zabarikadiramo iza zatvorenih vrata. Oni su to učinili iz straha, no i mi možemo strahovati, sramiti se otvoriti naša srca i priznati svoje grijeh, rekao je Sveti Otac. Posljednja su pak zatvorena vrata grijeh. Papa je podsjetio da Isus voli ući upravo kroz zatvorena vrata, kad izgleda da je svaki ulaz zatvoren. Bog nas nikad ne napušta, mi smo ti koji ga držimo vani, rekao je Papa i nastavio: Kad se ispovjedimo, otkrivamo da ono što nas je odvajalo od Boga, naime, grijeh, postaje mjesto gdje ga susrećemo. Tamo Bog koji je ranjen ljubavlju dolazi kako bi susreo naše rane. Naše bijedne rane čini poput svojih slavni rana. Ta on je milosrđe i čini čuda u našoj bijedi, kazao je Sveti Otac i potaknuo: Zatražimo danas, poput Tome, milost da priznamo svoga Boga: da u njegovu praštanju pronađemo svoju radost, a u njegovu milosrđu svoju nadu.

Predstavljena Papina apostolska pobudnica „Radujte se i kličite“

„Svetost je najljepše lice Crkve“, ističe Papa koji poziva njegovati „određenu skromnost“ i na borbu „protiv groznice koju nam potrošačko društvo nameće da nam proda stvari i koje nas na kraju pretvara u nezadovoljne siromahe koji žele imati sve i probati sve“

Vatikan, 9.4.2018. (IKA) – U Vatikanu je 9. travnja predstavljena nova, treća po redu apostolska pobudnica pape Franje „Gaudete et exsultate“ (Radujte se i kličite), o pozivu na svetost u suvremenom svijetu.

„Kršćaninu nije moguće razmišljati o svojoj misiji na zemlji, a da je ne shvati kao put svetosti“, piše Papa, objašnjavajući kako sveci nisu samo „oni koji su već proglašeni blaženima i svetima“, već Božji narod, to jest svaki od nas, koji može živjeti svetost kao put satkan od svakodnevnih „malih djela“. „Svetost je najljepše lice Crkve“, ističe papa Franjo, koji tragom sv. Ivana Pavla II. podsjeća da „i izvan Katoličke Crkve i na vrlo različitim područjima, Duh pobuđuje znakove svoje prisutnosti“, kao što pokazuje svjedočanstvo mučenika, „koi su postali zajednička baština katolika, pravoslavnih, anglikanaca i protestanata“. „Volim vidjeti svetost u strpljivom Božjem narodu“, piše Papa. „U roditeljima koji s toliko ljubavi odgajaju svoju djecu, u muškarcima i ženama koji rade da donesu kruh kući, u bolesnima, starijim redovnicima koje su sačuvali osmijeh na licu. U toj postojanosti kako bi se kročilo naprijed iz dana u dan vidim svetost vojujuće Crkve. To je „svetost iz susjedstva“, ističe Papa.

„Nije zdravo voljeti tišinu i izbjegavati susrete s drugima, željeti odmor i odbacivati aktivnost, tražiti molitvu i podcjenjivati služenje“, piše Papa koji u novoj pobudnici potiče „živjeti kontemplaciju i usred akcije“ i kloniti se „napasti da se pastoralnu predanost i zauzimanje u svijetu stavi na drugo mjesto, kao da bi to bile 'distrakcije' na putu posvećenja i unutarnjeg mira“.

U svijetu u kojem je sve ispunjeno riječima, prolaznim užicima i bukom moramo zaustaviti to „grozničau utрку“ kako bismo kroz tišinu povratili „osobni prostor“ i „suočili se s istinom o sebi samima, da bismo dopustili da ga zaposjedne Gospodin“. Papa upozorava i na „apsolutizaciju slobodnog vremena u kojem možemo bez ograničenja koristiti one uređaje koji nude zabavne i prolazne užitke“.

Kao i Kongregacija za nauk vjere u nedavnom pismu Placuit Deo i Papa u novoj pobudnici oštro osuđuje „neognosticism“ i „neoplagijanzam“, ističući kako „nismo opravdani našim djelima i našim naporima, već

Gospodinovom milošću koji preuzima inicijativu“.

„Hedonistički konzumerizam može se s nama okrutno poigrati“, piše u nastavku Papa, jer u opsjednutosti zabavom na kraju bivamo previše usredotočeni na sebe same, na svoja prava i vodimo ogorčenu borbu da se izborimo za slobodno vrijeme za uživanje u životu. Papa poziva njegovati „određenu skromnost“ i na borbu „protiv ove groznice koju nam potrošačko društvo nameće da nam proda stvari i koje nas na kraju pretvara u nezadovoljne siromahe koji žele imati sve i probati sve“. „I konzumerizam površnih informacija i oblici brzog i virtualnog komuniciranja mogu biti faktor zaglušivanja koji nam oduzima sve naše vrijeme i udaljava nas od braće koja pate“, ističe Papa: „Usred ovoga suvremenog ponora, evandjelje ponovno odjekuje da nam ponudi drukčiji, zdraviji i sretniji život“.

„Crkva ne treba toliko birokrate i službenike, već oduševljene misionare, prožete zanosom prenošenja istinskog života“, ponovio je Papa, koji podsjeća da sveci iznenađuju, jer nas njihov život poziva da izađemo iz mirne i otupljujuće osrednjosti. „Bog je uvijek novost“, ponavlja papa Franjo. „On nas vodi tamo gdje je čovjek najranjiviji i gdje ljudska bića, ispod vanjštine i površnosti i konformizma, i dalje traže odgovor na pitanje o smislu života. Bog se ne boji! On uvijek nadilazi naše sheme i ne boji se periferija, on sam je postao periferija. Isus nas prethodi u srcu tog brata, u njegovu ranjenom tijelu, u njegovu potlačenom životu, u njegovoj duši u kojoj vlada tama“. Papa ističe odlučni „ne“ otupjelosti i inertnosti. „Dobro otvorimo oči i uši, a prije svega srce, da bismo osjetili potresnost onoga što se događa oko nas i čuli vapaja žive i djelotvorne Riječi Uskrsloga“, piše Papa.

U DR Kongu ubijen svećenik

Vatikan, 10.4.2018. (IKA) - Nakon krvoprolića počinjenoga u Velikom tjednu, u pokrajini Sjeverni Kivu u DR Kongo ubijen je još jedan svećenik. Ubijen je pucnjem u zatiljak, dok je nakon mise bio na sastanku s nekoliko suradnika laika. Don Etienne ubijen je na terenu, rekao je za Radio Vatikan Theophile Kaboy Ruboneka, biskup Gome, glavnoga grada pokrajine Sjeverni Kivu. Bio je Božji čovjek, i svi su ga poznavali po njegovu zauzimanju u traženju mira za ta mjesta, istaknuo je biskup te dodao: Svi smo ovdje u stalnoj opasnosti. Tu je pravi pakao.

Don Etienne je treći svećenik žrtva razbojnika i pobunjeničkih skupina nazočnih u tom dijelu Demokratske Republike Kongo. Biskup Ruboneka je, među ostalim, ispričao još jedan dramatični događaj o svećeniku koji je bio otet, a prije nekoliko je dana pušten na slobodu. U početku su nas tražili 500.000 dolara, potom su spustili iznos na 50.000, a na kraju na 3000, koje su plaćene. I sada, niti dan nakon njegova puštanja na slobodu, stigla je ta tragična vijest o još jednom ubojstvu.

Nasilje ne prestaje unatoč prisutnosti regularne vojske i Plavih kaciga misije Ujedinjenih naroda. Nitko ne uspijeva učiniti nešto, a vojska nas ne štiti, napomenuo je biskup. Osim toga, u bilo kojem slučaju nasilja ili ubojstva, istraga ne dovodi ni do kakva rješenja. Što se tiče smrti don Etiennea, biskup je kazao da laici s tog područja znaju tko je pucao, znaju i imena. Pokrenut ćemo istragu, ali vlasti uvijek kažu da će nešto učiniti, no na kraju se ništa ne dogodi. Stanje tako ostaje kritično, narod su svi napustili; stoga nam preostaje samo pouzdati se u Providnost i moliti, istaknuo je na kraju razgovora za Radio Vatikan biskup Ruboneka.

Prilog dokumenti

Misa – Završni obred

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 4. travnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan i sretan vam Uskrs! Vidite da danas ima cvijeća: cvijeće izražava radost, veselje. Na nekim mjestima Uskrs se također naziva „cvjetni Uskrs“, jer cvjeta uskrsli Krist: on je novi cvijet; cvjeta naše opravdanje; cvjeta svetost Crkve. Otud mnogo cvijeća: to je naša radost. Čitav tjedan slavimo Uskrs, cijeli tjedan. I zato, još jednom, zaželimo jedni drugima sretan Uskrs. Recimo zajedno: „Sretan Uskrs“, svi! [odgovaraju: „Sretan Uskrs!“]. Također bih želio zaželjeti sretan Uskrs - jer je bio rimski biskup - voljenom papi Benediktu koji nas prati putem televizije. Zaželimo svi papi Benediktu sretan Uskrs: [kažu: „Sretan Uskrs!“] I glaslan pljesak, molim!

Ovom katehezom zaključujemo ciklus posvećen misi, koja je upravo spomen, ali ne samo kao sjećanje, u njoj ponovno proživljavamo Isusovu muku i uskrsnuće. Posljednji put smo stigli do pričesti i popričesne molitve; nakon ove molitve, misa se zaključuje blagoslovom koji podjeljuje svećenik i otpustom naroda (usp. Opća uredba Rimskog misala, 90). Kao što je počela znakom križa, u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, misa, to jest liturgijski čin, se i zaključuje u ime Presvetoga Trojstva.

Međutim, znamo da, dok se misa završava, započinje zadaća kršćanskog svjedočenja. Kršćani ne idu na misu da obave tjedni zadatak, a onda zaborave, ne. Kršćani idu na misu da sudjeluju u Gospodinovoj mucu i uskrsnuću, a zatim žive više kao kršćani: započinje zadaća kršćanskog svjedočenja. Napuštamo crkvu da „idemo u miru“ kako bismo donosili Božji blagoslov u svakodnevne aktivnosti, u naše domove, na radna mjesta, među ovozemaljske poslove „slaveći Gospodina svojim životom“. Ali ako izlazimo iz crkve brbljajući i govoreći: „pogledaj ovo, pogledaj ono...“, s dugim jezikom, misa nije ušla u moje srce. Zašto? Zato što nisam kadar živjeti kršćansko svjedočanstvo. Svaki put kad izlazim s mise, moram izaći bolji nego što sam ušao, s više života, s više snage, s više želje da dajem kršćansko svjedočenje. Po euharistiji Gospodin Isus ulazi u nas, u naše srce i naše tijelo, kako bismo ostali „vjerni otajstvu što smo ga s vjerom primili“ (Rimski misal, Zborna molitva ponedjeljka u Vazmenoj osmini).

Riječ je, dakle, o prijelazu sa slavlja na život, svjesni da misa nalazi svoje ispunjenje u konkretnim odlukama onih koji se daju osobno uključiti u Kristova otajstva. Ne smijemo zaboraviti da slavimo euharistiju kako bismo naučili postati euharistijski muškarci i žene. Što to znači? To znači dopustiti Kristu da djeluje u našim djelima: da njegove misli budu naše misli, njegovi osjećaji naši osjećaji, njegovi izbori naši izbori. A to je svetost: činiti ono što je Krist činio je kršćanska svetost. Sveti Pavao to precizno izražava, govoreći o vlastitom sjedinjenju s Isusom, i ovako kaže: „S Kristom sam razapet. Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene“ (Gal 2, 19-20). Ovo je kršćansko svjedočanstvo. Pavlovo iskustvo također nas prosvjetljuje: u mjeri u kojoj umrtvljujemo naš egoizam, to jest, dajemo da umre ono što se protiv evanđelja i ljubavi prema Isusu, u nama se stvara veći prostor za snagu njegova Duha. Kršćani su muškarci i žene

koji dopuštaju da im Duh Sveti, nakon što prime Tijelo i Krv Kristovu, svojom snagom raširi srce. Dopustite da vam se srce raširi! Da ne budemo one uskogrudne i sitne duše, male, sebične, ne! Budimo široke duše, velike duše, s velikim horizontima... Dopustite da vas Duh, nakon primanja Tijela i Krvi Kristove, učini širokogrudnima.

Budući da Kristova stvarna prisutnost u posvećenom Kruhu ne završava s misom (usp. Katekizam Katoličke Crkve, 1374), euharistija se čuva u svetohraništu za pričešćivanje bolesnika i za tiho klanjanje Gospodinu u Presvetom Oltarskom Sakramentu: euharistijsko bogoslužje izvan mise, bilo u privatnom bilo u zajedničkom obliku, pomaže nam naime ostati u Kristu (usp. isto, 1378-1380).

Plodovi Mise, stoga, trebaju sazreti u svakodnevnom životu. Možemo reći, uz pomalo nategnutu sliku: misa je poput zrna, zrna pšenice koje zatim raste u svakodnevnom životu, raste i sazrijeva u dobrim djelima, u stavovima koji nas čine nalik Isusu. Stoga plodovi mise trebaju dozrijevati u svakodnevnom životu. Doista, povećavajući naše zajedništvo s Kristom, euharistija posadašnjuje milost koju nam je Duh dao u krštenju i potvrdi, kako bi naše kršćansko svjedočenje moglo biti vjerodostojno (usp. isto, 1391-1392).

Nadalje, zapaljujući božansku ljubav u našim srcima, što čini Euharistija? Ona nas odvaja od grijeha: „Što više sudjelujemo u Kristovu životu i napredujemo u njegovu prijateljstvu, to nam je teže prekinuti s njim zbog smrtnog grijeha“ (isto, 1395).

Redovito pristupanje euharistijskoj gozbi obnavlja, jača i produbljuje vezu s kršćanskom zajednicom kojoj pripadamo, prema načelu da euharistija stvara Crkvu (usp. isto, 1396), sve nas ujedinjuje.

Konačno, sudjelovanje u euharistiji obvezuje u prilog drugih, posebice siromašnih, učeći nas prijeći s Kristova tijela na tijelo naše braće u kojem on čeka da ga prepoznamo, služimo mu, štujemo ga i ljubimo (usp. isto, 1397).

Noseći blago jedinstva s Kristom u glinenim posudama (usp. 2 Kor 4, 7), imamo stalnu potrebu vraćati se svetom oltaru, sve dok, u raju, ne budemo u punini uživali na svadbenoj gozbi Jaganjčevoj (usp. Otk 19, 9).

Zahvaljimo Gospodinu za hod ponovnog otkrivanja svete mise koji nam je dao zajedno prijeći i pustimo da nas privuče obnovljenom vjerom ovom stvarnom susretu s Isusom, umrlim i uskrsnim za nas, našim suvremenikom. I da naš život uvijek bude tako „procvjetan“ poput Uskrsa, s cvjetovima nade, vjere, dobrih djela. Da uvijek nalazimo snagu za to u euharistiji, u zajedništvu s Isusom. Sretan Uskrs svima!

Pozdrav hrvatskim hodočasnicima

Radosno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a na poseban način profesore iz Kliničke bolnice „Sveti Duh“ iz Zagreba, te mlade iz Dubrovnika, Slavenskog Broda, Podstrane i Zagreba. Dragi prijatelji, svojim uskrsnućem Krist je pobijedio grijeh i smrt. Neka njegova živa prisutnost na putovima vaših života uvijek bude vaša najveća radost i utjeha. Hvaljen Isus i Marija!

Izjava Hrvatske biskupske konferencije o ratifikaciji Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji

Zagreb, 10. travnja 2018.

Kao dionici života hrvatskoga društva, sa svojom posebnom crkvenom odgovornošću, ali i s odgovornošću hrvatskih građana u nastojanju oko dobra svoje domovine, obraćamo se javnosti, a naročito odgovornima za donošenje političkih odluka koje za sobom neizbježno povlače ozbiljne posljedice za život naroda i za budućnost hrvatske države.

U službi predstojnika zajednica vjernika suočeni smo s pitanjima, potrebama i brigama ljudi koji nam se obraćaju u zabrinutosti za vrednote na kojima počiva identitet velike većine hrvatskih građana. Sa svom ozbiljnošću uzimamo u obzir očitovanje i osjećaj vjernika (*sensus fidelium*), ali i drugih ljudi kojima je stalo do očuvanja temeljnih odrednica judeokršćanske antropologije, utemeljene na ljudskoj naravi.

Ponavljajući već više puta istaknutu, kako u zajedničkim tako i u pojedinačnim istupima, svoju predanost u zaštiti svih ljudi od nasilja, upozoravamo da Konvencija Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, osim onoga što se pozitivno ističe u njenom naslovu, svojim sadržajem otvara puno nedoumica i nejasnoća.

Protivimo se ratifikaciji Konvencije i smatramo da Republika Hrvatska svojim zakonskim okvirom i provedbom može sama – i učinkovitije od mjera i načina predviđenih Konvencijom – urediti pitanja suzbijanja nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.

Dužni smo izravno i jasno napomenuti ponajprije svim članovima Katoličke Crkve, bez obzira kojoj političkoj stranci ili opciji pripadali, koji trebaju dati svoj glas ZA ili PROTIV ratifikacije Konvencije da u njoj postoje ideološki elementi sukladni 'rodnoj teoriji' odražavajući rodnu ideologiju na temelju koje se gradi takozvana 'gender kultura', strana kršćanskim i općeljudskim vrednotama te protivna nauku Crkve.

Dati svoj glas ZA ratifikaciju Konvencije značilo bi, između ostaloga, otvoriti vrata nečemu što je u suprotnosti s ljudskom stvorenosti, s naravnim zakonom i s temeljnim vrijednostima kršćanske vjere i kulture, a što smatramo pogubnim za obitelji, za demografsku obnovu naroda i za odgoj novih naraštaja. Stoga, pozivamo da se narodni zastupnici u Hrvatskom saboru izjasne protiv ratifikacije Konvencije.

Isto tako, suočeni s naznakama pritisaka na savjesti pojedinaca, pozivamo na osiguravanje slobode savjesti, izricanja vlastitih uvjerenja i stavova, jer bi nijekanje slobode bilo pokazatelj skliznuća u totalitarni mentalitet.

Budući da nam je stalo do zajedništva, do mira i promicanja dostojanstva svakoga čovjeka, zabrinuti smo zbog razdora, unošenja nemira i sukoba u hrvatsko društvo. Kao vjernici se trebamo čuvati svakoga pokušaja političke manipulacije Crkvom, ne odobravajući nikakvo očitovanje prijatelja i uvreda usmjerenih prema onima koji zastupaju svoja stajališta.

Molimo za dar snage, poniznosti i mudrosti koja osjeća i poštuje bilo naroda, ne gledajući tko iz sadašnjih prijepora može izaći kao 'pobjednik' ili 'poraženi', kako bi se snaga dobra usmjerila prema boljitku hrvatske domovine

spominjući se nesebičnosti i žrtava podnesenih za slobodu i neovisnost.

Pouzdaajući se u Božju blizinu, zagovor Blažene Djevice Marije i svetoga Josipa, te pomoć svetih i blaženih, a naročito blaženoga Alojzija Stepinca, za sve molimo mir i blagoslov.

Zagreb, 10. travnja 2018.

Biskupi Hrvatske biskupske konferencije

Prilog prikazi

Predsjednik HBK u razgovoru za Hrvatski katolički radio komentirao niz okolnosti u svezi Istanbulske konvencije

Predsjednik HBK, zadarski nadbiskup Želimir Puljić, u razgovoru za emisiju 'Znakovi vremena' Hrvatskoga katoličkog radija emitiranoj u srijedu 4. travnja komentirao je crkvene i društvene okolnosti koje se odvijaju u svezi Istanbulske konvencije u Hrvatskoj. O Istanbulskoj konvenciji (IK), s naglaskom na pojašnjenje Interpretativne izjave koju Vlada RH uz saborsko glasovanje o njoj prilaže, nadbiskup Puljić razgovarao je i na susretu s predsjednikom Vlade RH Andrejem Plenkovićem. Taj je susret, na zamolbu premijera Plenkovića, održan u četvrtak 29. ožujka u Salonu Nadbiskupskog sjemeništa 'Zmajević' u Zadru.

Koju pravnu težinu ima interpretativna izjava?

U razgovoru s premijerom mons. Puljić inzistirao je na pojašnjenju interpretativne izjave te je rekao kako to može izgledati „prikladna stvar u ovom vremenu velike napetosti“. Prikladna je osobito zbog onoga kad kaže da konvencija „ne sadrži obvezu uvođenja rodne ideologije u hrvatski pravni i obrazovni sustav ni obvezu promjene ustavne definicije braka“. To je vrlo pozitivno. Ali sam postavio pitanje, kao što svaki laik postavlja, „koliko to ima pravnu težinu?“ zanimao se nadbiskup te je premijeru rekao da je to „vrijedan potez ako ima svoju pravnu težinu“. Dobro je što se nakon interpretativne izjave Vlade RH očitovalo i Vijeće Europe koje ponavlja slične stvari. Dosad tumačenje Istanbulske konvencije od strane Vijeća Europe nije bilo deklasificirano. „Zahvaljujući upravo možda hrvatskom slučaju, deklasificirala se i sad je to javna stvar. Nema samo Hrvatska s tim problem. Ima i Bugarska, Slovačka je otklonila, traži neko objašnjenje, tumačenje, neke sporne stvari ne prihvaćaju. Dakle, dobro je da je u tom kontekstu Hrvatska, ako smijem reći, dala svoj pozitivan doprinos“, rekao je mons. Puljić.

Komentirajući prosvjed protiv IK u Zagrebu, nadbiskup je rekao da to nije organizirala Crkva. „To su ljudi koji idu u Crkvu, obitelji, majke i očevi. Kad u obitelji jedno dijete zaplače, pa neće mama ostaviti da plače. Trčat će pa će vidjeti, 'Zašto plačeš, sine moj?' Nije ta manifestacija u smislu rušenja. Bila je vrlo mirna manifestacija koja je tražila: „Dajte, objasnite nam. Što to znači? Što znači usvojiti ovu konvenciju? Što znači dignuti ruku? Ljudi imaju puno pitanja“, rekao je mons. Puljić, smatrajući potrebnim da se sastanu ozbiljni ljudi, intelektualci i rasprave o rodnoj ideologiji. „Makar, ako je to neka izmišljena, bez temelja, neznanstvena stvar, što ćemo o tome raspravljati? Ali činjenica je da je ona nazočna. Ona je nazočna u društvu, u sudstvu i odgoju. Prema tome, ne možemo o njoj ne razgovarati, ne raspravljati“, rekao je nadbiskup Puljić. Na pitanje novinarkice Ines Grbić koja je vodila razgovor, je li premijer izričito rekao da interpretativna izjava ima pravnu težinu i učinak nad tekstem konvencije, nadbiskup je rekao da je premijer Plenković to rekao. „Ali, daj ti meni neku pravnu sigurnost. Dakle, ja nisam to prihvatio zdravo za gotovo. Ali sam prihvatio kao ozbiljnu stvar koja će ići zajedno s konvencijom, s ratifikacijom. I kako sam razumio, ona će biti sastavni dio zakona kojim će se usvojiti ratifikacija. Ako bude većina prihvatila. Ako to prihvati, onda je to jedna određena zaštita i ograda koja možda otklanja određeni dio bojazni“, rekao je nadbiskup Puljić.

Dvoznačnost terminologije - razlog da Istanbulska konvencija nije usvojena jednoglasno

Istaknuvši misao pape Franje o potrebi izgradnje Europe koja brani i štiti čovjeka, nadbiskup je rekao da bi volio kad bi parlamentarci Europe toga bili svjesni. „Svijet gleda u Europu. Svijet nešto očekuje od Europe. Velika je odgovornost u rukama onih koji odlučuju o sudbini naših zemalja i naših naroda“, istaknuo je predsjednik HBK. Drago mu je što u hrvatskom zakonodavstvu već postoji 48 mjera zaštite žena i suzbijanja obiteljskog nasilja, kakve se spominju i u IK. Zašto onda ratificirati konvenciju, ako mjere već postoje? „Čini mi se da je u pozadini nešto što je logika stvari kada uđeš s nekim u savez. Europska unija je savez u koji se ne ulazi osvajanjem ni prisilom, nego dragovoljnim ulaskom. Ako hoćeš, hoćeš. Ali kad uđeš unutra, imamo neka zajednička pravila i moramo igrati zajednički. Kad se usvaja neki opći zakon, kao što je ova konvencija - ima doduše u samoj konvenciji i paragraf, ne moraš ti to čak prihvatiti. Nisi prisiljen. Ali je neobično ako svi prihvate, a ti ne prihvaćaš. U tom kontekstu, mislim da je Hrvatska tome pristupila, ne pod prisilom, nego više pod nekim protokolom, ako smo unutra. Kad se donose zakoni, pozvan si dati svoj doprinos. Onda članovi parlamenta dižu ruke, većina usvaja. Istina, treba reći, Istanbulska konvencija nije bila jednoglasno usvojena“, rekao je mons. Puljić.

Nadbiskup je podsjetio i kako je vatikanski promatrač rekao da bi se za načelno dobru stvar, zaštitu žena od nasilja, očekivalo da je jednoglasno usvojena. No razlogom te podijeljenosti u glasovanju o konvenciji u Europskom parlamentu smatra dvoznačnost termina koji upućuju na rodnu ideologiju. „To znači da se nameće nešto što nije prihvatljivo nekim kulturama i nekim državama. Zato su se neke države distancirale. Neke još nisu usvojile, neke dvoume. Naša je Vlada u tom kontekstu izdala Interpretativnu izjavu koja možda pokušava i ljudima u Bruxellesu reći: 'Ovo baš ne dolazi na plodno tlo kod naših ljudi. Ovo će imati, kao što i ima, posljedice', rekao je nadbiskup Puljić. Preporuča da pravnici kažu koliko težinu ima interpretativna izjava. Smatra pozitivnim da se u izjavi otvoreno kaže da RH smatra da odredbe konvencije ne sadrže obvezu uvođenja rodne ideologije u hrvatski pravni i obrazovni sustav ni obvezu promjene ustavne definicije braka. Nadbiskup ističe da je četiri dana nakon Vladine objave izjave 20. ožujka 2018. g., isto objavilo i Vijeće Europe u kojem ponavlja slične stavke. Vijeće Europe kaže da države nisu obvezne provoditi tu ideologiju niti je uvoditi u svoj sustav formulacijom: 'Istanbulska konvencija ne podrazumijeva obvezu pravnog prepoznavanja trećeg spola ili osiguravanja pravnog prepoznavanja istospolnih brakova. Nema obveze da države moraju uključiti u formalno obrazovanje kurikularno edukativne materijale koji se specifično odnose na homoseksualnost i transrodnost'. „To je tumačenje došlo iz Bruxellesa. Mi nismo imali tu informaciju. Ta informacija na neki način objašnjava da država, premda ratificira, nije obvezna to uvoditi u obrazovni sustav i u pravni sustav. U tom kontekstu mislim da je dobro da je Vlada RH izdala tu interpretativnu izjavu, jer je to onda vjerojatno natjeralo i ove u Bruxellesu da objave svoje tumačenje. Može to biti i umirivanje situacije. Ali ako je to tako pravno, može imati svoju težinu. Onda bismo bili sigurni da nitko nema pravo nametati rodnu ideologiju u naš obrazovni ili u naš pravni sustav“, rekao je mons. Puljić u razgovoru za Hrvatski katolički radio.

Papa Franjo osamnaest puta javno se izjasnio protiv rodne ideologije

Predsjednik HBK komentirao je i pripremu dokumenata o rodnoj ideologiji koje će objaviti Sveta Stolica. Kritički se osvrnuo na intervjue u medijima u kojima se govorilo da i papa Franjo podržava rodnu teoriju. „Papa Franjo, nažalost, često biva korišten ili zloupotrijebljen. Kategorički bih rekao što se tiče rodne ideologije - nitko tako plastično, nitko tako jasno i nitko tako bez imalo uvijanja i rukavica, nije govorio kao papa Franjo. Osamnaest puta u pet godina. Zadnji put ove godine u siječnju, kad je imao susret s diplomatima. A uglavnom se vrti oko jedne rečenice koja je lako pamtljiva i koju je papa Franjo izgovorio na nekoliko mjesta. Predzadnji put u Poljskoj kad je imao susret s biskupima, pa je isto upozorio da se nažalost širi ideološka kolonizacija. Dakle, papa Franjo kaže: „Rodna ideologija je ideološka kolonizacija“. Zaista mi je žao da se ovih dana manipuliralo i sa Svetom Stolicom i s Papom“, istaknuo je mons. Puljić. Demantirao je i da je Sveta Stolica sudjelovala u sastavljanju Istanbulske konvencije. „Sveta Stolica je sudjelovala na način što se kritički osvrtała. Promatrač Svete Stolice pozdravio je da se takvo nešto priprema, ali je upozorio na četiri, pet brojeva, gdje treba razjasniti pojmove. Ovi to nisu uzeli u obzir i ostalo je i onako kako je izglasano. Još uvijek ima nejasnih pojmova koje zaista treba definirati. U tom kontekstu sudjeluje Sveta Stolica. Sveta Stolica ne sudjeluje kao aktivni član. Sveta Stolica je samo promatrač, u Europskom parlamentu i kod Ujedinjenih naroda. Ne želi biti unutra, ali ima pravo biti sa strane, promatrati, sudjelovati diskusijom, svojim priložima, kritikama, opservacijom. U tom kontekstu, Sveta Stolica je zaista dala svoj doprinos i Istanbulskoj konvenciji u smislu kritičke opservacije, koja nažalost nije uzeta u obzir“, upozorio je nadbiskup Puljić, izrazivši zadovoljstvo što Sveta Stolica priprema „dokument koji će se vjerojatno ticati izravno konvencije, ali ne samo nje nego uopće obrazovanja. A drugi će objaviti Kongregacija za nauk vjere, tiče se antropologije“.

Nedostaje znanstveni pristup Istanbulskoj konvenciji i rodnoj ideologiji

Nadbiskup naglašava da nedostaje znanstveni pristup kad se radi o Istanbulskoj konvenciji. Potiče da se i u Hrvatskoj organiziraju znanstveni simpoziji, okrugli stolovi, gdje bi znanstvenici, pravnici dali svoj prilog. Nadbiskup je komentirao i stavove nekih katolika koji smatraju da bi se zastupnicima koji izglasaju konvenciju trebalo uskratiti pričest jer je u suprotnosti s crkvenim naukom. „Drugi vatikanski koncil dao je drugo usmjerenje. Do Drugoga vatikanskog koncila, svih 19 koncila je imalo mjeru: ako ne prihvatiš ovu istinu, ako ne prihvatiš ovaj propis – Anathema Sit. Izbačen si. Isključen si. Uskraćeno ti je. Papa Ivan XXIII. je učinio nešto, možda je to povijesni lom, čak za naše vrijeme razumljiv i prihvatljiv, a to je: nećemo više ekskomunicirati i izbacivati. Idemo i dalje sa svojim propisima, sa svojim zakonima, svojim odredbama, ali uvjeravati. Obraćati. Poticati. Karati. Moliti. To je sadašnja metoda. Vjerujem da bi sada mnogi katolici htjeli da sada biskup uskrati pričest onome što je digao ruku. To nije preporuka Drugoga vatikanskog sabora. Ali ako je netko uporan, i ustraje tvrdoglavo uz krivi nauk, onda se ima pravo reći: Gospodine, ja sam te upozorio tri, četiri puta, pet puta sam te upozorio; dosta strpljenja. Molim te, nemoj uime kršćanstva to činiti. Dakle, postoji neka metoda. Ali nije a priori metoda da se ljude tako osuđuje i izbacuje“, rekao je mons. Puljić, istaknuvši da to ne znači da biskupi odobravaju

zlo ili blagoslivljaju nešto što ne valja. „Ali u duhu Godine milosrđa koju smo nedavno imali, Crkva je Majka i učiteljica. Zaista to ne znači skrstiti ruke i ne govoriti. Naše je opominjati, poticati, zvati, karati, pa ako treba nekad i lupiti. Ali nije metoda prvenstveno lupi pa onda učiti druge na temelju loših primjera“.

Odgojena savjest - orijentir ljudskoga ponašanja

U tom smislu, u razgovoru je istaknuto značenje savjesti svakog pojedinca, o čemu je za svog pohoda Zagrebu, u Hrvatskome narodnom kazalištu, pred javnim i društvenim djelatnicima govorio sada umirovljeni papa Benedikt XVI. Savjest je jako važna u društvu, obitelji i Crkvi. To je instrument koji je čovjeku Bog osadio. Treba savjest njegovati, pomoći joj da raste i bude odgovorna. „Vjerujem kad bismo imali što više odgojenih savjesti, manje bi bilo rovovskih podjela, manje bi bilo nesposobnosti da čujemo jedan drugoga, manje bi bilo otpisivanja i galame. Savjesti moraš pomagati pravilima, odredbama, praksom, vjerom, suživotom. Treba biti kadar čuti drugoga. Treba biti kadar ući u bit stvari. Treba biti kadar vidjeti što to nama donosi, pa ćemo zajednički raspravljati. Ne samo da vrijedi, jer je moj tamo rekao, jer je iz moje stranke to prihvatio. Ovdje mora zaista individualna savjest doći do izražaja, kao i individualno uvjerenje. Tu mislim da nam predstoji veliki napor. Nekada nas neke nevažne stvari blokiraju i vode u pretjerane podjele, pa stvari ne idu naprijed“, upozorio je mons. Puljić.

Predsjednik HBK komentirao je smatra li da je zbog Istanbulske konvencije došlo do najvećeg razmimoilaženja između predstavnika hrvatske vlasti i Katoličke Crkve u Hrvatskoj od osamostaljenja naše države. „Ne znam bi li se moglo tako radikalno reći da je ovo najveće, ali jest razmimoilaženje koje je uslijedilo zbog onoga što smo mi (HBK) u svome priopćenju rekli, kad smo, uz ostalo, obrađivali i Istanbulsku konvenciju. Rekli smo da je dobra stvar da se vodi briga o ženama i obiteljima. Ali smo upozorili na neke brojeve koji su problematični. A budući da je Vlada, nakon što je riješila ići u usvajanje te konvencije, ipak pripremila tu interpretativnu izjavu, čini se da je ipak osluškivala. Osluškivala možda narod koji se bunio, možda čak i naše prigovore, pa je formulirala onako kako je formulirala. Ne bih rekao da je to takva napetost da se mi ne bismo trebali sastajati, razgovarati, nego dapače. To je možda i poticaj i da se vidimo, da razgovaramo otvoreno, da argumentiramo. Nisam pesimist tako kako ste vi to formulirali u pitanju. Nisam doživio to kao neko strašno razilaženje. Ali jest razilaženje u antropološkom vidu, što nam se čini da treba neke brojeve očistiti, ili se od njih ograditi. Oni su tom interpretativnom izjavom pokušali to nekako ograditi. Ne bih rekao da je to razilaženje 'Zbogom i Adio', nego možda početak nekog dijaloškog razgovora. A on nam je potreban zaista kao zrak“, istaknuo je predsjednik HBK, podsjetivši da je to dobro poručio i kardinal Josip Bozanić u svojoj uskrsnoj homiliji. „Jer je osjetio, kao što svi osjećamo, da taj rovovski način komuniciranja ne koristi nikome. Uostalom, i mi kao nositelji nauka Drugoga vatikanskog sabora, pozvani smo prvenstveno kao Crkva njegovati dijalog“, rekao je mons. Puljić. Ističe da su Crkva, društvene stvarnosti, političari, ekonomisti upućeni jedni na druge i trebaju razgovarati.

Hoće li spor oko Konvencije dovesti u pitanje ugovore sa Svetom Stolicom?

Upitan može li razmimoilaženje između hrvatske vlasti i Katoličke Crkve u Hrvatskoj zbog stava o Istanbulskoj konvenciji dovesti do raskida ugovora između Svete Stolice i

RH, jer to često neki priželjkuju i problematiziraju, mons. Puljić odgovorio je: „Imaju pravo problematizirati, imaju pravo priželjkivati, imaju pravo i predlagati. Međutim, ti ugovori su jedna međunarodna konvencija, koja kad je potpisana, trebaju biti zaista ozbiljni temelji da bi se njih stavilo u pitanje. Što se tiče biskupa i Crkve u Hrvatskoj, mi zaista nismo ničim ucijenjeni. Niti ugovorima, niti pregovorima. Mi smo pozvani i u nemogućim i u teškim uvjetima, kako reče Pavao, bilo to zgodno ili nezgodno, svjedočiti riječ Božju, govoriti ono što smatramo da je po crkvenom zakonu i propisima i ne bojati se nikoga. U tom kontekstu ne plašim se ni takvih prijedloga. Ali, ne plašim se ni prigovora i razgovora. Treba stajati uspravno. Sada kada štujuemo Stepinca i očekujemo njegovo proglašenje svetim, imamo uvijek pred očima hrabroga hrvatskog viteza koji je nama biskupima zaista uzor. I ne plašimo se nikakvih poteškoća, nikakvih izazova, nikakvih problema u tom pogledu. Dapače. Želimo uložiti maksimum za svoju domovinu, za svoj narod i pokušati zajedno s odgovornima u društvu dati svoj doprinos u stvaranju bolje sutrašnjice i dobrog stanja u našem društvu u svakom pogledu“.

Nadbiskup je komentirao i tekst objavljen u tjedniku Nacional, naslovljen da mons. Puljić osobno ruši hrvatskog premijera i detronizira kardinala Bozanića. Smatra da to nije bezazleno i bez određene namjere. „Uvijek je bilo klasično pravilo, zavadi pa vladaj. U ovom kontekstu vjerojatno žele zavaditi mene i kardinala, a mene i kardinala staviti nasuprot onih koji su zaduženi u ovom trenutku upravljati državom. Isusov proces traje. I mi smo u tom procesu. Jedanput te osude, drugi put ti prigovaraju, treći put si kriv. Mi smo spremni i na takve udarce. Ali ono što molimo i tražimo Božju pomoć i zaštitu kako bismo bili svjetlo poput Stepinca. Da budemo orijentir“, rekao je zadarski nadbiskup.

„Neću se dati zaplašiti i uzmaknuti od principa“

Pozivajući se na jedno obraćanje pape Benedikta XVI. kad je biskupima rekao da je dužnost biskupa biti Lichtkraft i Richtkraft, nadbiskup je rekao da je dužnost biskupa u ovome svijetu koji je labav, klimav, pomutljiv, biti pravac kojim vjernici trebaju ići. „Ne bojati se i biti usmjeravatelj (Richtkraft). I drugo, treba biti onaj koji tumači, svjetlo i snaga svjetla (Lichtkraft). Jako je puno tame u svijetu, u našem društvu, u našim medijima. Strašno je, upozorava mons. Puljić, naglasivši da je bio zgrožen kako su jedne novine donijele nekoliko slika skupa s kardinalom Bozanićem s naslovom „Rod luđaka“. „Zamislite dokle to ide. Pa to je zaista govor mržnje. Ja ne znam je li netko za to odgovarao? Je li itko prigovorio ili replicirao? Ali to je strašno, da novine ili odgovorni urednik trpi takve niske udarce“, upozorio je mons. Puljić. Spomenuo je i višetjedne „bezočne i bezobrazne“ napade na Željku Markić. „Barem su zagovornici Istanbulske konvencije trebali intervenirati i tražiti zaštitu žene koja je bila izložena takvim napadima. U našim medijima, nažalost, nedostaje odgovornosti. I tu su pozvani urednici, sastavljači članaka, da daju svoj odgovoran doprinos. Ovo je bilo strašno neodgovorno. U tom kontekstu i članak u Nacionalu ne shvaćam u kontekstu dobrih namjera, nego: Ubaci kost pa neka se oni između sebe glođu. Ja nisam tako opasan. Ali isto tako, neću se dati zaplašiti i neću uzmaknuti od principa koji su mi povjereni da ih kao biskup naviještam i za njih svjedočim“, zaključio je nadbiskup Puljić u razgovoru za emisiju 'Znakovi vremena' Hrvatskoga katoličkog radija.